

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 357/2014 av den 3 februari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 vad gäller de situationer då det kan krävas effektstudier efter att ett läkemedel har godkänts⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 358/2014 av den 9 april 2014 om ändring av bilagorna II och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter⁽¹⁾** 5
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 359/2014 av den 9 april 2014 om ändring av bilaga V till förordning (EG) nr 136/2004 vad gäller den förteckning över länder som avses i artikel 9 i den förordningen⁽¹⁾** 10
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 360/2014 av den 9 april 2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009** 13
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 361/2014 av den 9 april 2014 om tillämpningsföreskrifter till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 med avseende på transportdokument för internationell persontransport med buss och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2121/98⁽¹⁾** 39
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 362/2014 av den 9 april 2014 om rättelse av den spanska versionen av förordning (EG) nr 1881/2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel⁽¹⁾** 56
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 363/2014 av den 9 april 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 57

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

BESLUT

2014/196/EU:

- ★ Rådets genomförandebeslut av den 18 februari 2014 om godkännande av Portugals uppdaterade makroekonomiska anpassningsprogram 59

2014/197/EU:

- ★ Rådets genomförandebeslut av den 18 februari 2014 om ändring av genomförandebeslut 2011/344/EU om beviljande av ekonomiskt bistånd från unionen till Portugal 61

III *Andra akter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

- ★ Beslut av EFTAS övervakningsmyndighet nr 303/13/KOL av den 10 juli 2013 om en stödordning avseende en fond för charterflygningar för Nordnorge (Norge) 69

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 357/2014

av den 3 februari 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 vad gäller de situationer då det kan krävas effektstudier efter att ett läkemedel har godkänts

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 22b,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet ⁽²⁾, särskilt artikel 10b, och

av följande skäl:

- (1) Beslut om godkännande av läkemedel bör grundas på objektiva kriterier som avser det berörda läkemedlets kvalitet, säkerhet och effekt, så att enbart läkemedel av god kvalitet släpps ut på marknaden och administreras till patienter. Därför måste nya läkemedel bli föremål för omfattande studier, bl.a. kliniska prövningar, innan de godkänns.
- (2) Enligt artikel 21a f i direktiv 2001/83/EG och artikel 9.4 cc i förordning (EG) nr 726/2004 kan det i vissa situationer vara nödvändigt att komplettera de uppgifter som var tillgängliga vid tidpunkten för godkännandet med information om läkemedlets effekt, för att hantera farhågor som inte kunde skingras innan godkännandet för försäljning beviljades. Enligt artikel 22a.1 b i direktiv 2001/83/EG och artikel 10a.1 b i förordning (EG) nr 726/2004 kan det genom information som framkommit efter godkännandet krävas betydande ändringar av tidigare utredningar av läkemedlets effekt och ställas krav på ytterligare bekräftande uppgifter om effekten, samtidigt som godkännandet för försäljning bibehålls. I båda fallen kan de nationella behöriga myndigheterna, Europeiska läkemedelsmyndigheten och kommissionen (nedan kallade *de behöriga myndigheterna*) ålägga innehavaren av godkännandet för försäljning att göra en effektstudie efter att läkemedlet har godkänts.
- (3) Skyldigheten att göra en effektstudie efter att läkemedlet godkänts bör svara mot väl motiverade vetenskapliga farhågor som kan få direkta konsekvenser för det fortsatta godkännandet för försäljning. Det bör inte användas som ett skäl att bevilja godkännande för försäljning i förtid. I enlighet med artikel 22a.1 i direktiv 2001/83/EG

⁽¹⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ EUT L 136, 30.4.2004, s. 1.

och artikel 10a.1 i förordning (EG) nr 726/2004 bör skyldigheten att göra en sådan studie motiveras från fall till fall med beaktande av läkemedlets egenskaper och tillgängliga uppgifter. Studien bör ge de behöriga myndigheterna och innehavaren av godkännandet för försäljning erforderlig information antingen för att komplettera de ursprungliga beläggen eller för att avgöra om godkännandet för försäljning bör bibehållas, ändras, återkallas tillfälligt eller upphävas på grundval av nya uppgifter till följd av studien.

- (4) Genom artikel 22b i direktiv 2001/83/EG och artikel 10b i förordning (EG) nr 726/2004 får kommissionen fastställa i vilka situationer det kan krävas effektstudier efter godkännandet för försäljning. För att värna insyn och rättslig säkerhet och mot bakgrund av den vetenskapliga utvecklingen bör man uppräta en förteckning över de specifika situationer och omständigheter som kan komma i fråga.
- (5) Inom flera terapiområden har surrogatmått, t.ex. biomarkörer eller tumörkrympning inom onkologi, använts för att fastställa ett läkemedels effekt i explorativa eller bekräftande kliniska studier. För att styrka en bedömning som grundas på dessa effektmått kan det vara relevant att generera ytterligare uppgifter efter godkännandet för att kontrollera interventionens inverkan på det kliniska utfallet eller sjukdomsförloppet. Det kan också bli nödvändigt att kontrollera om övergripande överlevnadsdata efter godkännandet strider mot eller bekräftar utfallet av surrogatmått.
- (6) Vissa läkemedel används regelbundet i kombination med andra läkemedel. Den som ansöker om godkännande för försäljning förväntas visserligen beakta effekterna av sådana kombinationer i kliniska studier, men det är sällan nödvändigt eller lämpligt att göra en uttömmande undersökning av alla tänkbara kombinationer som generellt omfattas av godkännandet för försäljning före godkännandet. I stället kan den vetenskapliga bedömningen delvis grundas på extrapolering av befintliga uppgifter. I vissa fall kan det vara relevant med ytterligare klinisk evidens efter godkännandet när det gäller vissa specifika kombinationer, om sådana studier kan klargöra en osäkerhetsfaktor som inte redan har utretts. Detta gäller särskilt om dessa kombinationer används eller väntas komma att användas i klinisk vardag.
- (7) I de pivotala kliniska studier som görs innan godkännande för försäljning beviljas kan det vara svårt att få tillräckligt robust underlag för alla olika subpopulationer som läkemedlet administreras till. Detta utesluter inte nödvändigtvis ett övergripande positivt nytta/riskförhållande vid tidpunkten för godkännandet. För vissa specifika subpopulationer där det råder osäkerhet om nyttan kan det bli nödvändigt att ytterligare styrka bevisen på effekt, i form av specifikt riktade kliniska studier efter godkännandet.
- (8) Under normala omständigheter är det inte obligatoriskt att göra en långtidsuppföljning av läkemedels effekt som ett led i övervakningen efter godkännandet, inte ens när det gäller läkemedel som godkänts för kroniska tillstånd. I många fall avtar läkemedlets effekt med tiden, vilket ställer krav på att ändra behandlingen. Detta äventyrar dock inte nödvändigtvis läkemedlets nytta/riskförhållande och den bedömning av de gynnsamma effekterna som dittills gjorts. I undantagsfall bör det ställas krav på studier efter att produkten godkänts, om en potentiell utebliven effekt på lång sikt kan föranleda tvivel om att interventionens nytta/riskförhållande alljämt är positivt. Det kan vara fallet när det gäller innovativa behandlingsmetoder där interventionen förväntas ändra sjukdomsförloppet.
- (9) I undantagsfall kan det ställas krav på studier i klinisk vardag om det finns tydliga belägg för att ett läkemedels nytta som påvisats i randomiserade kontrollerade kliniska prövningar har påverkats väsentligt av den faktiska användningen eller om de specifika vetenskapliga farhågorna studeras bäst med hjälp av uppgifter som samlats in i den kliniska vardagen. Dessutom går det inte alltid att göra studier av vacciners skyddseffekt. Som ett alternativ kan man använda skattningar från prospektiva studier som gjorts under vaccinationskampanjer efter godkännandet för att öka kännedomen om vaccinetets skyddsförmåga på kort eller lång sikt.

- (10) Under ett godkänt läkemedels livscykel kan det ske en väsentlig förändring av vårdstandarden för diagnos, behandling eller förebyggande av en sjukdom, så att det uppstår ett behov att återuppta diskussionerna om läkemedlets fastställda nytta/risikförhållande. Enligt en dom från EU-domstolen kan en ändring av läkarkårens samsyn om utvärderingskriterierna avseende ett läkemedels terapeutiska effekt utgöra en konkret och objektiv omständighet som kan motivera slutsatsen att det föreligger ett negativt nytta/risikförhållande för det läkemedlet (¹). Det kan därför bli nödvändigt att tillhandahålla nya belägg för läkemedlets effekt för att bibehålla ett positivt nytta/risikförhållande. Om förbättrad kunskap om sjukdomen eller läkemedlets farmakologi har lett till ifrågasättande av de kriterier som användes för att fastställa läkemedlets effekt vid tidpunkten för när godkännandet för försäljning beviljades kan det också bli aktuellt med ytterligare studier.
- (11) För att erhålla meningsfulla uppgifter måste man säkerställa att den effektstudie som görs efter att läkemedlet godkänts är utformad på ett sådant sätt att den kan besvara den vetenskapliga fråga som ska behandlas.
- (12) De behöriga myndigheterna kan införa krav för att säkerställa eller bekräfta ett humanläkemedels effekt, om det gäller ett villkorligt godkännande för försäljning och/eller ett godkännande för försäljning som beviljats under särskilda omständigheter eller till följd av ett hänskjutandeförfarande som inlets i enlighet med artiklarna 31 och 107i i direktiv 2001/83/EG eller artikel 20 i förordning (EG) nr 726/2004. Dessutom kan innehavare av godkännande för försäljning av ett läkemedel för avancerad terapi eller ett läkemedel för pediatrik användning åläggas att följa vissa bestämmelser för att säkerställa en uppföljning av läkemedlets effekt. Följaktligen måste det göras en effektstudie efter att läkemedlet godkänts. Behovet av en sådan studie bör bedömas i anslutning till dessa förfaranden och oberoende av de specifika situationer och omständigheter som angetts i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De nationella behöriga myndigheterna, Europeiska läkemedelsmyndigheten eller kommissionen får kräva att innehavaren av ett godkännande för försäljning gör en effektstudie efter att läkemedlet godkänts, i enlighet med artiklarna 21a f och 22a.1 b i direktiv 2001/83/EG samt artiklarna 9.4 cc och 10a.1 b i förordning (EG) nr 726/2004,
- a) i de fall då farhågor rörande vissa aspekter av läkemedlets effekt har identifierats och endast kan skingras efter att läkemedlet har marknadsförts,
- b) när kunskap om sjukdomen, den kliniska metodologin eller läkemedlets faktiska användning tyder på att tidigare utredningar av ett läkemedels effekt kan bli föremål för betydande ändringar.
2. De nationella behöriga myndigheterna, Europeiska läkemedelsmyndigheten eller kommissionen ska tillämpa punkt 1 endast om en eller flera av följande omständigheter föreligger:
- a) När en första effektbedömning grundas på surrogatmått, vilket ställer krav på kontroll av interventionens inverkan på det kliniska utfallet eller sjukdomsförloppet eller krav på att tidigare antaganden om effekten ska bekräftas.
- b) När det gäller läkemedel som används tillsammans med andra läkemedel, om det finns ett behov av ytterligare effektdata för att klargöra osäkerhetsfaktorer som inte hade utretts när läkemedlet godkändes.
- c) När en osäkerhet avseende ett läkemedels effekt i vissa subpopulationer inte kunde skingras innan godkännandet för försäljning beviljades och kräver ytterligare klinisk evidens.

(¹) Mål C-221/10P, Artegodan GmbH mot Europeiska kommissionen, ännu ej offentliggjort, punkt 100–103.

- d) När en potentiell utebliven effekt på lång sikt föranleder tvivel om att behandlingens nytta/risikförhållande alltså är positivt.
 - e) När ett läkemedels nytta som påvisats i kliniska prövningar har påverkats väsentligt av den faktiska användningen eller när det, i fråga om vacciner, inte har varit möjligt att göra studier av skyddseffekten.
 - f) När man får ändrad kunskap om vårdstandarden för en sjukdom eller läkemedlets farmakologi som ställer krav på ytterligare belegg för läkemedlets effekt.
 - g) När det framkommer nya konkreta och objektiva vetenskapliga omständigheter som kan motivera slutsatsen att tidigare utredningar av ett läkemedels effekt kan behöva bli föremål för betydande ändringar.
3. Omständigheterna i punkterna 1 och 2 ska inte påverka den skyldighet som innehavaren av ett godkännande för försäljning har när det gäller att göra en effektstudie efter godkännandet i fråga om något av följande:
- a) Ett villkorligt godkännande för försäljning som beviljats i enlighet med artikel 14.7 i förordning (EG) nr 726/2004.
 - b) Ett godkännande för försäljning som beviljats under särskilda omständigheter och på vissa villkor i enlighet med artikel 14.8 i förordning (EG) nr 726/2004 eller artikel 22 i direktiv 2001/83/EG.
 - c) Ett godkännande för försäljning som beviljats för ett läkemedel för avancerad terapi i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1394/2007 ⁽¹⁾.
 - d) Pediatrisk användning av ett läkemedel i enlighet med artikel 34.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 ⁽²⁾.
 - e) Ett hänskjutandeförfarande som inletts i enlighet med artikel 31 eller 107i i direktiv 2001/83/EG eller artikel 20 i förordning (EG) nr 726/2004.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 3 februari 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1394/2007 av den 13 november 2007 om läkemedel för avancerad terapi och om ändring av direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004 (EUT L 324, 10.12.2007, s. 121).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 av den 12 december 2006 om läkemedel för pediatrisk användning och om ändring av förordning (EEG) nr 1768/92, direktiv 2001/20/EG, direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004 (EUT L 378, 27.12.2006, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 358/2014**av den 9 april 2014****om ändring av bilagorna II och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾, särskilt artikel 31.1, och

av följande skäl:

- (1) I post 25 i bilaga V till förordning (EG) nr 1223/2009 anges 0,3 % som den maximala koncentrationen för triclosan vid användning som konserveringsmedel i kosmetiska produkter.
- (2) Vetenskapliga kommittén för konsumentprodukter (SCCP), senare ersatt av vetenskapliga kommittén för konsumentssäkerhet (SCCS) genom kommissionens beslut 2008/721/EG ⁽²⁾, antog ett yttrande om säkerheten hos triclosan för människors hälsa i januari 2009 ⁽³⁾, följt av ett addendum i mars 2011 ⁽⁴⁾.
- (3) SCCP ansåg att det på grund av den sammanlagda exponeringens storlek inte var säkert för människors hälsa att fortsätta använda triclosan som konserveringsmedel vid den maximala koncentrationen på 0,3 %, vilket också har bekräftats av SCCS. SCCP ansåg dock att det är säkert att använda triclosan vid en maximal koncentration på 0,3 % i tandkräm, handtvål, kroppstvål/duschgel, deodoranter, ansiktspuder och concealer. Dessutom ansåg SCCS att andra användningar av triclosan i nagelprodukter, när den avsedda användningen är rengöring av finger- och tånaglar före applicering av system för konstgjorda naglar, vid en maximal koncentration på 0,3 % och i munvatten vid en maximal koncentration på 0,2 % är säkra för konsumenterna.
- (4) Mot bakgrund av ovannämnda yttranden från SCCS anser kommissionen att det finns en potentiell risk för människors hälsa om den nuvarande begränsningsnivån för användning av triclosan bibehålls. De ytterligare begränsningar som SCCP och SCCS har föreslagit bör därför införas i bilaga V till förordning (EG) nr 1223/2009.
- (5) I post 12 i bilaga V till förordning (EG) nr 1223/2009 anges 0,4 % som maximal koncentration för en ester och 0,8 % för blandningar av estrar vid användning av parabener som konserveringsmedel i kosmetiska produkter, under beteckningen 4-hydroxibensoesyra och dess salter och estrar.
- (6) SCCS antog ett yttrande om parabener i december 2010 ⁽⁵⁾, följt av ett klagörande i oktober 2011 ⁽⁶⁾ efter Danmarks unilaterala beslut att förbjuda propylparaben och butylparaben, deras isoformer och deras salter i kosmetiska produkter för barn under tre år på grundval av deras potentiella endokrina aktivitet, i enlighet med artikel 12 i rådets direktiv 76/768/EEG ⁽⁷⁾.
- (7) SCCS bekräftade att metylparaben och etylparaben är säkra vid de maximala tillåtna koncentrationerna. Dessutom konstaterade SCCS att industrin hade lämnat begränsad eller ingen information till säkerhetsutvärderingen av isopropylparaben, isobutylparaben, fenylparaben, benzymparaben och pentylparaben. I fråga om dessa föreningar går det följaktligen inte att utvärdera risken för människor. Därför bör dessa ämnen inte längre förtecknas i bilaga V, och eftersom de kan användas som antimikrobiella medel bör de förtecknas i bilaga II så att det klart framgår att de är förbjudna i kosmetiska produkter.

⁽¹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 59.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2008/721/EG av den 5 augusti 2008 om inrättande av en rådgivande struktur med vetenskapliga kommittéer och experter på området för konsumentssäkerhet, folkhälsa och miljö och om upphävande av beslut 2004/210/EG (EUT L 241, 10.9.2008, s. 21).

⁽³⁾ SCCP/1192/08, http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_sccp/docs/sccp_o_166.pdf.

⁽⁴⁾ SCCS/1414/11, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_054.pdf.

⁽⁵⁾ SCCS/1348/10, reviderat den 22 mars 2011.

⁽⁶⁾ SCCS/1446/11.

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter (EGT L 262, 27.9.1976, s. 169).

- (8) SCCS slutsatser i samma yttranden om propylparaben och butylparaben ifrågasattes av en studie som genomförts av franska myndigheter ⁽¹⁾, varför ytterligare en riskbedömning av dessa två ämnen antogs av SCCS i maj 2013 ⁽²⁾. För närvarande förbereds åtgärder avseende propylparaben och butylparaben som ett andra steg i riskhanteringen av parabener.
- (9) Inga säkerhetsproblem har konstaterats i fråga om 4-hydroxibensoesyra och dess salter (calcium paraben, sodium paraben, potassium paraben).
- (10) De berörda bilagorna till förordning (EG) nr 1223/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (11) Tillämpningen av ovannämnda begränsningar bör senareläggas för att ge industrin möjlighet att göra nödvändiga anpassningar av produktformuleringarna. Företagen bör efter denna förordnings ikraftträdande få sex månader på sig att släppa ut sådana produkter på marknaden som uppfyller kraven och få femton månader på sig att sluta tillhandahålla sådana produkter på marknaden som inte uppfyller kraven, så att de kvarvarande lagren kan tömmas.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för kosmetiska produkter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II och V till förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Från och med den 30 oktober 2014 får enbart sådana kosmetiska produkter som är förenliga med denna förordning släppas ut på unionsmarknaden.

Från och med den 30 juli 2015 får enbart sådana kosmetiska produkter som är förenliga med denna förordning tillhandahållas på unionsmarknaden.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ Gazin V., Marsden E., Briffaux J-P (2012), *Propylparaben: 8-week postweaning juvenile toxicity study with 26-week treatment free period in male Wistar rat by the oral route (gavage)*, poster vid SOT Annual Meeting San Francisco, Förenta staterna – Abstract ID 2359*327.

⁽²⁾ SCCS/1514/13.

BILAGA

Bilagorna till förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga II ska följande poster 1374–1378 läggas till:

Referensnummer	Ämnesidentifiering		
	Kemiskt namn/INN	CAS-nummer	EG-nummer
a	b	c	d
"1374	Isopropyl-4-hydroxibensoat (INCI: Isopropylparaben) Natriumsalt eller salter av isopropylparaben	4191-73-5	224-069-3
1375	Isobutyl-4-hydroxibensoat (INCI: Isobutylparaben)	4247-02-3	224-208-8
	Natriumsalt eller salter av isobutylparaben	84930-15-4	284-595-4
1376	Fenyl-4-hydroxibensoat (INCI: Phenylparaben)	17696-62-7	241-698-9
1377	Bensyl-4-hydroxibensoat (INCI: Benzylparaben)	94-18-8	
1378	Pentyl-4-hydroxibensoat (INCI: Pentylparaben)	6521-29-5	229-408-9"

2. Bilaga V ska ändras på följande sätt:

a) Post 12 ska ersättas med följande:

Referensnummer	Ämnesidentifiering				Villkor			Anvisningar för användning och varningstext
	Kemiskt namn/INN	Beteckning enligt ordlistan över generiska namn på beståndsdelar	CAS-nummer	EG-nummer	Produkttyp, kroppsdel	Maximal koncentration i bruksklar beredning	Övrigt	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
"12	4-hydroxibensoesyra och dess salter och estrar, utom estrar av isopropyl, isobutyl, fenyl, bensyl och pentyl	4-hydroxybenzoic acid	99-96-7	202-804-9		0,4 % (som syra) för en ester 0,8 % (som syra) för blandningar av estrar"		
		metylparaben	99-76-3	202-785-7				
		butylparaben	94-26-8	202-318-7				
		potassium ethylparaben	36457-19-9	253-048-1				
		potassium paraben	16782-08-4	240-830-2				
		propylparaben	94-13-3	202-307-7				
		sodium methylparaben	5026-62-0	225-714-1				
		sodium ethylparaben	35285-68-8	252-487-6				
		sodium propylparaben	35285-69-9	252-488-1				
		sodium butylparaben	36457-20-2	253-049-7				
		ethylparaben	120-47-8	204-399-4				
		sodium paraben	114-63-6	204-051-1				
		potassium methylparaben	26112-07-2	247-464-2				
		potassium butylparaben	38566-94-8	254-009-1				
potassium propylparaben	84930-16-5	284-597-5						
calcium paraben	69959-44-0	274-235-4						

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 359/2014**av den 9 april 2014****om ändring av bilaga V till förordning (EG) nr 136/2004 vad gäller den förteckning över länder som avses i artikel 9 i den förordningen****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 19.1, och

av följande skäl:

- (1) I direktiv 97/78/EG fastställs principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredjeland som förs in i unionen.
- (2) Enligt artikel 19.1 i det direktivet ska kommissionen upprätta en förteckning över de växtprodukter som ska genomgå veterinärkontroller vid en gränskontrollstation samt en förteckning över de tredjeländer som kan få tillstånd att exportera dessa växtprodukter till unionen.
- (3) I bilaga IV till kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 ⁽²⁾ förtecknas följaktligen hö och halm som växtprodukter som ska genomgå veterinärkontroller vid en gränskontrollstation, medan del I i bilaga V till den förordningen innehåller en förteckning över de länder från vilka medlemsstaterna får importera hö och halm.
- (4) Förordning (EG) nr 136/2004 antogs innan 2003 års anslutningsfördrag trädde i kraft. Del II i bilaga V till förordning (EG) nr 136/2004 innehåller en förteckning över anslutande stater som var relevant till och med den 30 april 2004. Det är således inte längre nödvändigt vare sig att ha kvar del II i bilaga V eller att dela in bilaga V i två delar.
- (5) Av tydlighetsskäl bör ländernas ISO-koder läggas till i bilaga V.
- (6) Serbien har nyligen begärt tillstånd att få exportera hö och halm till unionen.
- (7) I kommissionens förordning (EU) nr 206/2010 ⁽³⁾ förtecknas Serbien som ett land från vilket sändningar av färskt kött från nötkreatur, får och getter och tama hästdjur får importeras till unionen.
- (8) Även om levande hov- och klövdjur från Serbien inte får föras in i unionen, kan hö och halm få föras in, eftersom djurhälsotillståndet i Serbien inte medför någon risk för spridning av infektionssjukdomar eller smittsamma sjukdomar hos djur genom dessa växtprodukter, som kan ha kommit i kontakt med levande djur.
- (9) Förordning (EG) nr 136/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 av den 22 januari 2004 om veterinärkontroller av produkter från tredje land vid gemenskapens gränskontrollstationer (EUT L 21, 28.1.2004, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 206/2010 av den 12 mars 2010 om fastställande av förteckningar över tredjeländer, områden eller delar därav från vilka det är tillåtet att föra in vissa djur och färskt kött till Europeiska unionen samt kraven för veterinärintyg (EUT L 73, 20.3.2010, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga V till förordning (EG) nr 136/2004 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

"BILAGA V

FÖRTECKNING ÖVER LÄNDER SOM AVSES I ARTIKEL 9

ISO-kod	Land
AU	Australien
BY	Vitryssland
CA	Kanada
CH	Schweiz
CL	Chile
GL	Grönland
IS	Island
NZ	Nya Zeeland
RS	Serbien ⁽¹⁾
US	Amerikas förenta stater
ZA	Sydafrika (utom den del av kontrollområdet för mul- och klövsjuka som är belägen i veterinärregionen Nord- och Östtransvaal, i distriktet Ingwavuma i veterinärregionen Natal och i området som gränsar till Botswana öster om longitud 28°)

⁽¹⁾ I den mening som avses i artikel 135 i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan (EUT L 278, 18.10.2013, s. 16)."

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 360/2014**av den 9 april 2014****om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.2, 11.5 och 11.6, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Gällande åtgärder**

- (1) Efter en antidumpningsundersökning (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*) införde rådet genom förordning (EG) nr 172/2008 ⁽²⁾, en slutgiltig antidumpningstull på import av ferrokisel som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7202 21 00, 7202 29 10 och 7202 29 90 med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*), Egypten, Kazakstan, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Ryssland (nedan kallade *de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna*).
- (2) Åtgärderna infördes i form av en värdetull på 31,2 % på import från Kina för alla företag utom Erdos Xijin Kuangye Co. (15,6 %) och Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co. (29,0 %), 18 % på import från Egypten för alla företag utom Egyptian Ferroalloys Co. (15,4 %), 33,9 % på import från Kazakstan, 5,4 % på import från f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och 22,7 % på import från Ryssland för alla företag utom Bratsk Ferroalloy Plant (17,8 %).
- (3) Genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1297/2009 ⁽³⁾ upphävdes den antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 172/2008 på import av ferrokisel med ursprung i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- (4) Den 30 november 2009 mottog Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en begäran om partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen (nedan kallad *interimsoversynen*). Begäran ingavs av en exporterande tillverkare från Ryssland, Joint Stock Company Chelyabinsk Electrometallurgical Integrated Plant, och dess närstående företag Joint Stock Company Kuznetsk Ferroalloy Works (nedan gemensamt kallade *den ryska koncernen*). Genom rådets genomförandeordning (EU) nr 60/2012 ⁽⁴⁾ avslutades den partiella interimsoversynen på grund av bristande bevis för att de förändrade omständigheterna var av bestående karaktär. Framför allt kunde den ryska koncernen inte visa att dess prisbeteende var av bestående karaktär. Således ändrades inte den dumpningsmarginal som hade fastställts för den ryska koncernen i den ursprungliga undersökningen. Den ryska koncernens prisåtagande avvisades av samma skäl.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2008, s. 6.⁽³⁾ EUT L 351, 30.12.2009, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 22, 25.1.2012, s. 1.

2. Begäran om översyn vid giltighetstidens utgång

- (5) Efter ett tillkännagivande om att de gällande slutgiltiga antidumpningsåtgärderna snart skulle upphöra att gälla ⁽¹⁾, mottog kommissionen den 28 november 2012 en begäran om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av dessa åtgärder enligt artikel 11.2 i grundförordningen. Begäran ingavs av Euroalliages (nedan kallad sökanden), i egenskap av företrädare för tillverkare som står för mer än 25 % av unionens sammanlagda produktion av ferrokisel.
- (6) Begäran gällde följande två länder: Kina och Ryssland.
- (7) Begäran grundades på att dumpningen och skadan för unionsindustrin sannolikt skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde att gälla.

3. Inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång

- (8) Efter samråd med rådgivande kommittén fastställde kommissionen att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång och offentliggjorde den 28 februari 2013 i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).

4. Undersökning

4.1 Översynsperiod och skadeundersökningsperiod

- (9) Undersökningen av fortsatt eller återkommande dumpning omfattade perioden 1 januari 2012–31 december 2012 (nedan kallad *översynsperioden* eller *ÖP* i tabeller). Undersökningen av tendenser av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden 1 januari 2009–31 december 2012 (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

4.2 Parter som berörs av undersökningen

- (10) Kommissionen underrättade officiellt sökanden och övriga kända tillverkare i unionen, exporterande tillverkare i Kina och Ryssland, icke-närstående importörer, de användare som man visste var berörda samt företrädarna för de exporterande länderna om att en undersökning vid giltighetstidens utgång hade inletts. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tid som angavs i tillkännagivandet om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.
- (11) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.
- (12) Eftersom antalet exporterande tillverkare i Kina och icke-närstående importörer i unionen som berörs verkade stort, angav kommissionen i tillkännagivandet om inledande att den i enlighet med artikel 17 i grundförordningen hade för avsikt att tillämpa ett stickprovsförfarande. För att kommissionen skulle kunna besluta om en stickprovundersökning var nödvändig och i så fall göra ett urval, ombads de ovannämnda parterna att ge sig till känna inom 15 dagar från det att översynen hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärts i tillkännagivandet om inledande.
- (13) Eftersom bara en enda exporterande tillverkare i Kina lämnade de uppgifter som begärts i tillkännagivandet om inledande och var villig att samarbeta med kommissionen, beslutade man att inte tillämpa något stickprovsförfarande på exporterande tillverkare i Kina. Efter att ha tagit emot frågeformuläret bestämde sig den exporterande tillverkaren för att inte fortsätta samarbeta. Därför anses ingen exporterande tillverkare i Kina ha samarbetat i undersökningen.

⁽¹⁾ EUT C 186, 26.6.2012, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 58, 28.2.2013, s. 15.

- (14) När det gäller Ryssland uppmanades samtliga kända ryska tillverkare att samarbeta i undersökningen, alltså Bratsk Ferroalloy, Serov Ferroalloy, NLMK och den ryska koncernen. Endast den ryska koncernen samarbetade med kommissionen i den aktuella översynen.
- (15) Ingen icke-närstående importör besvarade frågeformuläret. Därför anses ingen icke-närstående importör i unionen ha samarbetat i undersökningen.
- (16) Sex av sju kända tillverkare av ferrokisel i unionen besvarade frågeformuläret. Eftersom antalet tillverkare i unionen var begränsat, planerades inget stickprovsförfarande i översynen.
- (17) Kontrollbesök gjordes hos följande företag:
- a) Tillverkare i unionen
- FERROATLANTICA Group:
- Ferroatlantica S.L. – Madrid, Spanien
- Ferropem – Chambéry, Frankrike
- HUTA LAZISKA SA – Laziska-Gorne, Polen
- OFZ a.s. – Istebne, Slovakien
- TDR LEGURE d.o.o. – Ruse, Slovenien
- VARGÖN ALLOYS AB – Vargön, Sverige
- b) Användare i unionen:
- Aperam SA – Luxemburg
- Ugitech – Ugine, Frankrike
- c) Exporterande tillverkare i Ryssland:
- Den ryska koncernen:
- JSC Chelyabinsk Electrometallurgical Plant (nedan kallad JSC CHEMK) – Chelyabinsk, Ryssland
- JSC Kuznetsk Ferroalloy Works (nedan kallad JSC KF) – Novokuznetsk, Ryssland
- RFA International LP (nedan kallad RFAI) – Mishawaka, Förenta staterna
- d) Tillverkare i det jämförbara landet
- Elkem AS, Oslo, Norge
- FESIL Rana Metall AS, Trondheim, Norge
- Finnfjord AS, Finnsnes, Norge

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (18) Den berörda produkten är ferrokisel som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7202 21 00, 7202 29 10 och 7202 29 90 med ursprung i Kina och Ryssland.

- (19) Ferrokisel framställs i ljusbågsugnar genom reduktion av kvarts med hjälp av kolhaltiga produkter. Denna process är mycket energikrävande. Ferrokisel säljs i form av stycken, korn eller pulver och förekommer i olika kvaliteter som skiljer sig åt beträffande kiselhalten och halten av föroreningar (t.ex. aluminium). Ferrokisel innehållande minst 70 viktprocent kisel anses vara av hög renhetsgrad. Ferrokisel innehållande mer än 55 men mindre än 70 viktprocent kisel anses vara av normal renhetsgrad och ferrokisel innehållande mindre än 55 viktprocent anses vara av låg renhetsgrad. Den berörda produkten används huvudsakligen inom järn- och stålindustrin som ett deoxidationsmedel och som legering.

2. Likadan produkt

- (20) Eftersom Kina inte är en marknadsekonomi och inte har omfattats av undersökningen, har Norge i stället använts som jämförbart land. Det ferrokisel som producerades av unionsindustrin och såldes i unionen och det ferrokisel som producerades och såldes i Norge (nedan kallat *jämförbart land*) och i Ryssland konstaterades ha samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden som ferrokisel som tillverkas i Kina och Ryssland och exporteras till unionen. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE DUMPNING

- (21) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida ett upphörande av gällande åtgärder sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande dumpning från de båda berörda länderna.

IMPORTEN FRÅN KINA

1. Inledande anmärkningar

- (22) Såsom anges i skäl 13 samarbetade ingen kinesisk exporterande tillverkare i undersökningen. Eftersom ingen kinesisk exporterande tillverkare samarbetade, grundar sig den övergripande analysen, där dumpningsberäkningen ingår, på tillgängliga uppgifter enligt artikel 18 i grundförordningen.
- (23) Bedömningen av risken för fortsatt eller återkommande dumpning gjordes därför med utgångspunkt i begäran om översyn vid giltighetstidens utgång och andra informationskällor, till exempel handelsstatistik om import och export (Eurostat och kinesiska exportdata) och annan offentlig information.
- (24) Avsaknaden av samarbete påverkade jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset på de olika typerna av den berörda produkten. Såsom förklaras i skäl 30 ansågs det lämpligt att fastställa både normalvärdet och exportpriset på global basis, alltså för en enda produkt, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.
- (25) I enlighet med artikel 11.9 i grundförordningen användes samma metod för att fastställa dumpning som i den ursprungliga undersökningen i de fall där det konstaterades att omständigheterna var oförändrade.

2. Dumpning av import under översynsperioden

2.1 Fastställande av normalvärdet

- (26) I sitt tillkännagivande om inledande uppmanade kommissionen alla berörda parter att lämna synpunkter på förslaget att använda Norge som tredjeland med marknadsekonomi för att konstruera normalvärdet för Kina. Norge användes som jämförbart land i den ursprungliga undersökningen. Eftersom ingen av parterna lämnade synpunkter på förslaget, beslöts det att Norge återigen skulle användas som tredjeland med marknadsekonomi för att fastställa normalvärdet för Kina i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen.

- (27) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först huruvida den totala volym av den likadana produkten som de samarbetande tillverkarna i Norge sålde till oberoende kunder på hemmamarknaden var representativ med hänsyn till den totala exportvolymen från Kina till unionen, dvs. huruvida den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda volymen av exportförsäljningen av den berörda produkten till unionen. Utifrån detta konstaterades att den sammanlagda försäljningen på hemmamarknaden i det jämförbara landet var representativ.
- (28) Vidare undersökte man huruvida den inhemska försäljningen av den likadana produkten kunde anses ha skett vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Det skedde genom att man fastställde andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden under översynsperioden.
- (29) Normalvärdet fastställdes således utifrån det faktiska priset på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnittspris på den lönsamma inhemska försäljningen under översynsperioden.

2.2 Fastställande av exportpriset

- (30) Såsom anges i skäl 24 samarbetade ingen kinesisk exporterande tillverkare i undersökningen. Exportpriset fastställdes därför utifrån de mest tillförlitliga uppgifter som fanns tillgängliga, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.
- (31) Först extraherades försäljningsvolym och importpriser från Eurostats importdatabas för de tre KN-nummer som anges i skäl 18, dvs. för de olika kvaliteterna. Eftersom det bedömdes lämpligt att fastställa ett genomsnittligt exportpris justerades data som extraherats för KN-nummer 7202 29 10 och 7202 29 90 med hänsyn till kiselinnehållet i KN-nummer 7202 21 00. Detta är den metod som i begäran om översyn föreslås för att få en uppskattning av den totala importvolymen beräknat på ferrokisel av typen FeSi-75. Volym och importpriser för dessa tre KN-nummer aggregerades och viktades för att få fram ett genomsnitt.
- (32) Detta genomsnittliga importpris på cif-nivå justerades slutligen genom avdrag för framför allt transportkostnader så att värdet fritt fabrik erhöles. Försäljningspriset fastställdes således i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen utifrån den uppgift som fanns i Eurostats importstatistik om det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas.

2.3 Jämförelse och justeringar

- (33) Normalvärdet och exportpriset jämfördes på nivån fritt fabrik. För att jämförelsen skulle bli rättvis beaktades även skillnader som påverkar prisernas jämförbarhet i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. Justeringar gjordes framför allt för att avspegla exporttullarna, och eftersom ingen exporterande tillverkare i Kina samarbetade baserades dessa på uppgifterna i begäran om översyn.

2.4 Dumpning under översynsperioden

- (34) Utifrån ovanstående uppgifter fastställdes dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av nettopriset fritt unionens gräns, före tull, till 165 %.
- (35) Det bör dock noteras att den totala volym av den berörda produkten som importeras till unionen har minskat kraftigt sedan införandet av de ursprungliga åtgärderna och att den ovan nämnda dumpningsmarginalen fastställdes utifrån en begränsad importvolym (mindre än 2 500 ton under översynsperioden).
- (36) För en fullständig analys undersöktes därför även de kinesiska exporterande tillverkarnas prissättningsbeteende på de tre viktigaste tredjelandsmarknaderna, nämligen Japan, Sydkorea och Förenta staterna.
- (37) I det syftet användes kinesiska exportsiffror för att fastställa de kinesiska exportpriserna till Japan, Sydkorea och Förenta staterna. Jämförelsen med det normalvärde som fastställts enligt ovan visade också att dumpning förekom och att marginalen uppgick till mellan 86 % och 92 % beroende på destinationsland.

3. Utvecklingen för importen om åtgärderna skulle upphöra att gälla

3.1 Kinas produktionskapacitet

- (38) Kina är världens i särklass största tillverkare av ferrokisel. Produktionskapaciteten under översynsperioden uppskattades till 10–11 miljoner ton per år. Ungefär halva kapaciteten i den kinesiska ferrokiselindustrin utnyttjades således. Det betyder att det för närvarande finns en outnyttjad kapacitet på omkring 5,5 miljoner ton per år, vilket är nästan sju gånger så mycket som hela förbrukningen i unionen. Trots den överkapacitet som finns i dagsläget förefaller det, utifrån uppgifter från sökanden, som om Kinas kapacitet håller på att byggas ut ytterligare genom större och mer effektiva ljusbågsugnar.
- (39) Det finns ingenting som tyder på att förbrukningen på Kinas hemmamarknad eller på tredjelandsmarknader skulle öka kraftigt och kunna absorbera den produktionsökning som skulle bli följden om de kinesiska tillverkarna började utnyttja hela sin kapacitet.

3.2 Unionsmarknadens attraktionskraft

- (40) Efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna i februari 2008 minskade importen från Kina stadigt till en marginell nivå på mindre än 1 % av unionens förbrukning under översynsperioden. Efter en toppnivå på runt 330 400 ton 2007 minskade importen till mindre än 2 500 ton 2012. EU-marknaden för ferrokisel är dock fortsatt attraktiv för kinesiska exportörer.
- (41) Såsom anges ovan finns det en stor outnyttjad produktionskapacitet i Kina. Det finns följaktligen starka incitament till att hitta nya avsättningsmöjligheter för överskotts kapaciteten. Eftersom den kinesiska staten har infört stränga exportrestriktioner (exporttullar på 25 %, mervärdesskatt som inte återbetalas och exportlicenser) minskade den samlade exporten från Kina från toppnivån på 1,5 miljoner ton 2007 till endast 0,4 miljoner ton 2009. Från 2010 märks dock en återhämtning för exporten och exportvolymen steg till 0,8 miljoner ton. För 2013 uppskattades den till 0,7 miljoner ton. De senaste siffrorna tyder på att exporten ligger på en stabil nivå som överstiger hela unionens förbrukning.
- (42) Trots dessa exportrestriktioner exporterade kinesiska tillverkare betydande volymer ferrokisel till marknader utan importrestriktioner (i första hand Japan, Sydkorea och Förenta staterna).
- (43) Den asiatiska marknaden skulle vid första påseendet kunna vara ett alternativ för att absorbera en del av Kinas överkapacitet. Enligt uppgifter från sökanden kan den senaste tidens utveckling dock ha gjort den marknaden mindre attraktiv för kinesiska exportörer.
- (44) Faktum är att Asienmarknaden kommer att påverkas kraftigt av att två nya ferrokiseltillverkare tillkommer i Malaysia (anläggningarna Pertama Ferroalloys och Sarawak Ferroalloy). Malaysias årliga produktion av ferrokisel beräknas öka med 420 000 ton från och med 2014 och den nya produktionen väntas exporteras till grannländer i Sydostasien, särskilt Japan som behöver 600 000 ton ferrokisel om året. Produktionen vid de nya malaysiska anläggningarna kommer att försämra Kinas exportmöjligheter i Sydostasien. Dessutom har japanska stålproducenter och sydkoreanska stålverk redan tecknat avtal om att köpa stora volymer ferrokisel från de nya malaysiska tillverkarna varje år, vilket ytterligare kommer att försvåra för de kinesiska exportörerna att komma in på marknaden.
- (45) I sina synpunkter på meddelandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren att den malaysiska produktionen var överskattad. Efter kontroll ansågs denna synpunkt stämma och Malaysias produktion korrigerades därför till ca 370 000 ton.
- (46) Utbyggnaden av produktionen i Malaysia väntas därmed öka konkurrensen på denna redan mättade marknad, där Kina och Ryssland i dagsläget har en betydande marknadsandel.
- (47) Den minskade förekomsten av kinesiska produkter på unionsmarknaden under översynsperioden kan främst förklaras med den kinesiska statens exportrestriktioner, såsom anges i skäl 41.

- (48) Priserna på EU-marknaden skulle också vara ett incitament för kinesiska producenter som behöver hitta avsättning för sin överkapacitet. Faktum är att det genomsnittliga priset på unionsmarknaden 2012 var minst lika högt som de kinesiska tillverkarnas priser på exporten till deras viktigaste destinationsländer (Japan, Sydkorea och Förenta staterna), vilket gör unionsmarknaden ännu mer attraktiv när försäljningen på andra marknader försvåras.
- (49) Det kan således konstateras att den europeiska marknaden, som är en av de största i världen, är fortsatt attraktiv för kinesiska tillverkare.

4. Slutsats om sannolikheten för fortsatt dumpning

- (50) Mot bakgrund av den outnyttjade kapaciteten i Kina och den relativt attraktiva prisnivån på unionsmarknaden kan man dra slutsatsen att det finns en risk för att den kinesiska exporten av den berörda produkten skulle öka om de gällande åtgärderna skulle upphöra.
- (51) Med hänsyn till den outnyttjade kapacitet som finns och kan komma att finnas i Kina, det faktum att unionsmarknaden är den största marknaden i världen och de försämrade förutsättningar som kinesiska exportörer väntas få i Sydostasien kan man dra slutsatsen att kinesiska exportörer sannolikt kommer att öka sin export till unionen om antidumpningsåtgärderna upphävs.

IMPORT FRÅN RYSSLAND

1. Inledande anmärkningar

- (52) Såsom anges i skäl 14 var det bara en grupp tillverkare som samarbetade i förfarandet. Det konstaterades dock att den ryska koncernen svarade för en betydande andel av den samlade produktionen av ferrokisel i Ryssland, nämligen cirka 78 %, och för merparten av det ferrokisel med ursprung i Ryssland som importeras till unionen. Därför gjordes bedömningen att de uppgifter som lämnats av den ryska koncernen, tillsammans med uppgifter från andra källor, såsom begäran om översyn och tillgänglig handelsstatistik om import (från Eurostat), måste användas för att bedöma sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning.
- (53) För beräkningen av dumpningsmarginalen betraktas företagen JSC CHEMK och JSC KF i den ryska koncernen vara varandra närstående i den mening som avses i artikel 143 i gemenskapens tullkodex ⁽¹⁾, precis som i den ursprungliga undersökningen. Därför beräknades en enda dumpningsmarginal för hela koncernen med hjälp av följande metod. Dumpningsmarginalen för varje enskild exporterande tillverkare beräknades innan man fastställde en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för koncernen som helhet. Det bör påpekas att denna metod skiljer sig från den metod som användes i den ursprungliga undersökningen, där dumpningsberäkningen gjordes genom att man slog samman alla uppgifter om de tillverkande enheternas produktion och försäljning. Denna annorlunda metod användes i den avslutade interimsoversynen. De nya omständigheter som motiverade en justering av metoden var en förändring av koncernens struktur som gjorde det möjligt att identifiera vilken del av försäljningen och produktionen som en enskild tillverkare inom koncernen stod för.

2. Dumpning av import under översynsperioden

2.1 Fastställande av normalvärdet

- (54) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först huruvida den totala volym av den likadana produkten som de samarbetande exporterande tillverkarna sålde till oberoende kunder på hemmamarknaden var representativ med hänsyn till den totala volymen av deras exportförsäljning till unionen, dvs. huruvida den totala försäljningsvolymen motsvarade minst 5 % av den sammanlagda volymen av exportförsäljningen av den berörda produkten till unionen.

⁽¹⁾ Enligt artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1) om tillämpningsföreskrifter för gemenskapens tullkodex ska personer anses som närstående endast om a) de är styrelseledamöter eller företagsledare i varandras företag, b) de är juridiskt erkända kompanjoner i någon affärsverksamhet, c) de är arbetsgivare och anställd, d) någon person direkt eller indirekt äger, kontrollerar eller innehar 5 % eller mer av bådas utestående röstberättigande aktier eller andelar, e) en av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andra, f) båda två direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje person, g) de tillsammans direkt eller indirekt kontrollerar en tredje person, eller h) de är medlemmar av samma familj. Personer ska anses tillhöra samma familj endast om de står i något av följande förhållanden till varandra: i) man och hustru, ii) förälder och barn, iii) syskon (hel- eller halvsyskon), iv) mor- eller farförälder och barnbarn, v) farbror/morbror eller faster/moster och syskonbarn, vi) svärförälder och svärson eller svärdotter, vii) svåger och svågerson. I detta sammanhang avses med person en fysisk eller en juridisk person.

- (55) Kommissionen undersökte även om försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Detta undersöktes för produkttyper som såldes av en exporterande tillverkare på den inhemska marknaden och som konstaterades vara direkt jämförbara med en produkttyp som exporterades till unionen. Den inhemska försäljningen av en viss produkttyp ansågs vara tillräckligt representativ om den exporterande tillverkarens sammanlagda inhemska försäljning av produkttypen till oberoende kunder sett till volym utgjorde minst 5 % av dess totala försäljning av en jämförbar produkttyp som exporterades till unionen.
- (56) Vidare undersöktes huruvida den inhemska försäljningen av produkttyperna kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Det gjordes genom att man fastställde hur stor andel av den inhemska försäljningen till oberoende kunder på hemmamarknaden som var lönsam för varje typ av den berörda produkten som exporterades till unionen under översynsperioden.
- (57) För produkttyper där mer än 80 % av den inhemska försäljningsvolymen av produkttypen överskred tillverkningskostnaderna och vars vägda genomsnittliga försäljningspris minst motsvarade tillverkningskostnaden per enhet, fastställdes normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av de faktiska inhemska försäljningspriserna för all försäljning av den berörda produkttypen, oavsett om denna försäljning var lönsam eller inte.
- (58) I de fall där volymen lönsam försäljning av en produkttyp utgjorde högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den produkttypen, eller där det vägda genomsnittspriset för den typen var lägre än tillverkningskostnaden per enhet, fastställdes normalvärdet utifrån det faktiska priset på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av enbart den lönsamma inhemska försäljningen av denna produkttyp under översynsperioden.
- (59) I de fall där det inte förekom någon inhemska försäljning av en viss produkttyp eller där den inhemska försäljningen inte var tillräckligt omfattande konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 i grundförordningen.
- (60) När normalvärdet konstruerades enligt artikel 2.3 i grundförordningen baserades beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst på faktiska uppgifter om de samarbetande exporterande tillverkarnas tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel eller på tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen.

2.2 Fastställande av exportpriset

- (61) Den ryska koncernens exportförsäljning till EU under översynsperioden skedde via dess närstående företag RFAI (den närstående importören), som genomförde alla importfunktioner kopplade till varornas övergång till fri omsättning i unionen, dvs. agerade som närstående importör.
- (62) I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen fastställdes därför exportpriset på grundval av de priser till vilka de importerade produkterna första gången såldes vidare till en oberoende köpare, efter justering för de kostnader som uppstått mellan importen och återförsäljningen, och med en skälig marginal för vinst samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. För detta ändamål använde kommissionen den faktiska procentandelen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, och eftersom det saknades ny information angående förväntad vinst från oberoende importörer användes samma vinstmarginal som i den ursprungliga undersökningen, dvs. 6 %.
- (63) Den ryska koncernen hävdade att RFAI borde behandlas som en del av samma ekonomiska enhet (*Single economic entity*, SEE) eftersom båda kontrolleras och drivs av samma personer och företagen fungerar som samma ekonomiska enhet. Därför skulle man enligt den ryska koncernen vid beräkningen av exportpriserna inte göra avdrag för RFAI:s försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst.
- (64) Huruvida den ryska koncernen och RFAI utgjorde samma ekonomiska enhet saknar relevans för den justering som gjordes i syfte att konstruera exportpriset i enlighet med artikel 2.9.
- (65) Eftersom den ryska koncernens exportförsäljning skedde via ett närstående företag (RFAI), måste exportpriset således justeras genom avdrag för en skälig marginal för vinst samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, såsom uttryckligen föreskrivs i artikel 2.9 i grundförordningen. Mot denna bakgrund måste koncernens begäran avslås.

- (66) Den exporterande tillverkaren upprepade sitt påstående att det rör sig om samma ekonomiska enhet och att detta hindrade justeringarna för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Tillverkaren hävdade också att även om justeringarna var motiverade, bör det konstruerade exportpriset endast inkludera kostnader i samband med RFAL:s import, och utesluta alla försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i samband med exporten från samma ekonomiska enhet (SEE). Slutligen ansåg tillverkaren att det var en felaktig slutsats att det inte skulle röra sig om samma ekonomiska enhet i detta fall.
- (67) Huruvida det rör sig om samma ekonomiska enhet är irrelevant inom ramen för konstruktionen av exportpriset enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Så länge villkoren i artiklarna 2.1 och 2.9 i grundförordningen är uppfyllda, är graden av kontroll eller integration irrelevant för bedömningen av lagenligheten av justeringarna enligt artikel 2.9 (¹). Enligt artikel 2.9 i grundförordningen ska kommissionen i vissa situationer konstruera ett exportpris och justera detta konstruerade exportpris för ett visst antal parametrar, däribland om parterna "förefaller att vara förbundna med varandra". Ordalydelsen i artikel 2.9 i grundförordningen är tydlig i det avseendet att en "justering ska göras" (understrykning tillagd av kommissionen). Kommissionen kontrollerade att RFAL utförde alla de uppgifter som normalt utförs av en närstående importör i EU. RFAL är förvisso nära involverat i gruppens internationella verksamhet (t.ex. kundstöd, logistik och schemaläggning av leveranser, inköp av kapitalvaror och viktiga råvaror osv.). Därigenom var det nödvändiga villkoret för en justering i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen uppfyllt, vilket motiverar de gjorda justeringarna. Därmed dras slutsatsen att de justeringar som gjordes var nödvändiga på grundval av artikel 2.9 i grundförordningen.
- (68) Den exporterande tillverkaren hävdade att det följer av domstolens dom i målet Nikopolsky/Interpipe (²) att om exportören och den närstående handlaren utgör samma ekonomiska enhet, är det inte tillåtet med en justering av exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. Detta påstående är ogrundat. Denna dom rör en justering enligt artikel 2.10 i för nominella provisioner till en handlare vars funktioner liknar funktionerna som en agent har som arbetar på provisionsbasis. Denna rättspraxis är därför irrelevant i det aktuella fallet, där det schweiziska företaget RFAL utför alla de uppgifter som normalt utförs av en närstående importör. Huruvida det rör sig om samma ekonomiska enhet har inte samma inverkan på justeringarna enligt artikel 2.10 i grundförordningen som på justeringarna enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Det finns inte heller något utrymme för egna bedömningar när det gäller att avgöra om huruvida en justering för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst kan yrkas. En sådan justering ska enligt artikel 2.9 i grundförordningen göras när parterna är förbundna med varandra.
- (69) När det gäller omfattningen av justeringen, går det inte att godta yrkandet på partiella avdrag för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, eftersom den exporterande tillverkaren inte har inkommit med några relevanta bevis. Justeringarna enligt artikel 2.9 i grundförordningen är de som redan ingår i konstruktionen av ett exportpris i de vanligaste fallen av sammanslutningar. Om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst bara skulle justeras partiellt, skulle en sådan ändring behöva baseras på bevisning från den exporterande tillverkaren rörande kostnader, särskilt för huruvida dessa kostnader utgör särskilda kostnader som uppstått i samband med någon verksamhet som inte direkt rör importen av den berörda produkten mellan import och återförsäljning.
- (70) Den ryska koncernen yrkade också på att exportpriset i enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen borde beräknas utan avdrag för den antidumpningstull som betalats, eftersom tullen återspeglas på rätt sätt i återförsäljningspriserna och i påföljande försäljningspriser i unionen.
- (71) Under undersökningen fastställdes det bland annat att återförsäljningspriset för den berörda produkten i unionen inte återspeglade den tull som betalats för 99 % av de rapporterade transaktionerna. Det kan således konstateras att antidumpningstullen inte återspeglas på rätt sätt i den ryska koncernens återförsäljningspriser. Den ryska koncernens påstående kunde därför inte godtas och de exportpriser som konstruerats i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen har beräknats med avdrag för antidumpningstullarna.

2.3 Jämförelse och justeringar

- (72) Normalvärdet och exportpriset jämfördes på nivån fritt fabrik. För att jämförelsen skulle bli rättvis togs hänsyn till skillnader som påverkar prisernas jämförbarhet i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.

(¹) Mål C-260/84, Minebea Company Limited mot Europeiska gemenskapernas råd, punkt 37.

(²) Mål T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) mot Europeiska unionens råd, (REG 2009 s. II-00383). Domen har senare bekräftats av domstolen i ett överklagande i de förenade målen C-191/09 P och C-200/09 P.

- (73) Justeringar gjordes för att beakta olikheter i fråga om kostnader för transport, försäkringar, terminalhantering och annan hantering, krediter och provisioner när så var tillämpligt och skäligt i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.

2.4 Dumpning under översynsperioden

- (74) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset på nivån fritt fabrik för varje produkttyp för var och en av de samarbetsande exporterande tillverkarna i den ryska koncernen.
- (75) Den berörda exporterande tillverkaren hade flera invändningar rörande beräkningen av dumpningsmarginalen.
- (76) För det första, angående justeringen av kostnaderna för kvartsit som köps in av ett tillverkande företag i koncernen från det andra tillverkande företaget i koncernen, bestred man tillägget av en vinstmarginal på 5 % till det reviderade inköpspriset. Det argument som användes är att de båda företagen är medlemmar av samma ekonomiska enhet (SEE).
- (77) Även om SEE-argumentet är irrelevant i samband med kostnadsjusteringen för kvartsit, medges det att transaktionerna mellan närstående parter kan göras utan att någon vinst uppnås. Eftersom det inte finns någon försäljning av kvartsit till externa parter, kan en eventuell vinst inte heller påvisas. Följaktligen tog man inte med påslaget för vinsten i de justerade kostnaderna för kvartsiten och fastställandet av dumpning ändrades i enlighet därmed.
- (78) En andra invändning rörde kommissionens tillämpning av rekommendationerna från WTO:s tvistelösningsorgan i laxtvisten med Norge. I det fallet rekommenderades det att när den inhemska försäljningen av en viss produkttyp inte är representativ, bör man ändå använda försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader samt vinst för dessa transaktioner när man beräknar normalvärdet. Den exporterande tillverkaren hävdade också att den nya metoden vid en översyn vid giltighetstidens utgång inte är tillåten, eftersom det saknas väsentliga förändringar i omständigheterna som skulle möjliggöra detta.
- (79) Kommissionen förklarade i en utfrågning panelens metod i ärendet med lax för den exporterande tillverkaren, som fortsatte att se en överträdelse av grundförordningens artikel 2.4 och 2.6 i panelens rekommendation. Det är emellertid kommissionens uppgift att tillämpa sådana avgöranden inom ramen för sina WTO-åtaganden. En sådan metod påverkar alla ärenden och inte bara undersökningar som inletts på basis av artikel 5 i grundförordningen.
- (80) Utifrån en tredje invändning korrigerade kommissionen för de fall när en av koncernens exporterande tillverkares kostnader jämfördes med viss försäljning som gjorts av den andra exporterande tillverkaren.
- (81) Kommissionen bekräftar vidare att omsättningen anpassades genom samma justeringar som för tillverkningskostnaden, t.ex. transportkostnader och försäkrings- och hanteringskostnader, i syfte att fastställa lönsamhetstestet, och förpackningskostnader i syfte att fastställa dumpningsmarginalerna.
- (82) I en fjärde invändning anser den exporterande tillverkaren att den gällande antidumpningstullen felaktigt dragits av från exportpriset. För att styrka detta uppger man att priserna på exportförsäljningen var mer än 100 % högre under översynsperioden än under den ursprungliga undersökningsperioden, vilket skulle bevisa att antidumpningstullen tagits med i exportpriserna. Dessutom borde vissa importtullar och antidumpningstullar inte ha dragits av, eftersom man påstod att de betalats i förskott och att de gällde en kommande period. Slutligen borde kommissionen inte heller ha beaktat kostnader för ett kontor i Japan samt schweiziska statliga och regionala skatter.

- (83) Den bevisning som den exporterande tillverkaren lämnat är inte avgörande när det gäller att bevisa att antidumpningstullen på rätt sätt återspeglades i exportpriset i detta fall och för denna produkt. Både återförsäljningspriserna och tillverkningskostnaderna har ökat kraftigt sedan den ursprungliga undersökningen. Ökningen av exportpriserna kan därför inte uteslutande tillskrivas den påstådda avspeglingen av tullen. För att illustrera att den inlämnade bevisningen inte var avgörande, jämförde kommissionen exportpriserna med kostnaderna för varorna, inklusive antidumpningstullen, under undersökningsperioden för översynen, vilket ledde till att 99 % av exporttransaktionerna inte har ett exportpris som är tillräckligt högt för att inbegripa antidumpningstullen. Även om tullen inte dras av, skulle detta inte räcka för att undanröja undersökningsresultat som visade på avsevärd dumpning och det skulle heller inte påverka slutsatsen beträffande sannolikheten för fortsatt dumpning. Det skulle därför inte få någon inverkan på resultatet av den aktuella översynsundersökningen vid giltighetstidens utgång.
- (84) Kommissionen konstaterade att det inte är möjligt med förskottsbetalning av importtullar och antidumpningstullar och att sådana tullar tas ut vid importen. Dessutom använde koncernen ett tullager, vilket innebär att tullarna bara behövs betalas när importen och försäljningen faktiskt ägde rum. Baserat på en jämförelse mellan råbalansen av den 31 december 2012 och de reviderade räkenskaperna, kunde det klart konstateras att revisorerna omklassificerade de påstått förskottsinsbetalade antidumpningstullarna till faktiskt erlagda antidumpningstullar såsom en kostnad i resultaträkningen.
- (85) Kostnaderna för kontoret i Japan hade inte något samband med den berörda produkten och påverkade därför inte kommissionens beräkning. Påståendet avvisades därför. Slutligen skulle de schweiziska skatter som nämns endast kunna uteslutas om de skulle avse företagsinkomstskatt, vilket på grundval av svaret på meddelandet av uppgifter förefaller vara fallet. Dumpningsberäkningen justerades därför i enlighet med detta.
- (86) Den justerade räntan på ett lån från ett företag i koncernen beläget på Brittiska Jungfruöarna till ett annat företag i koncernen granskades av kommissionen till följd av påståendet att sådana lån kan göras på bättre villkor än marknadsvillkor och i princip bara vore meningsfulla om låneräntan var lägre än normal bankränta. Kommissionen bekräftar vidare att vinstmarginalen för REAI tillämpades på nettofaktureringsvärdet i företagets bokföringsvaluta, och grundades inte på cif-nivån till vilken vissa kostnader lades till.
- (87) Med beaktande av ovanstående överväganden, och efter revidering av beräkningen efter godkännandet av påståendena rörande den koncerninterna försäljningen av kvartsit, det koncerninterna lånet samt de schweiziska federala och regionala inkomstskatterna, reviderades dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av priset, fritt unionens gräns, före tull, och fastställdes till 43 %.
- (88) Det erinras om att man i den interimsoversyn som avses i skäl 4 drog slutsatsen att den ryska koncernens export till unionen under perioden oktober 2009 till september 2010 skedde till dumpade priser.

3. Utveckling av importen om åtgärderna skulle upphävas

- (89) Efter analysen av förekomsten av dumpning under översynsperioden, undersöktes även sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning.

3.1 Rysslands produktionskapacitet

- (90) Ryssland är världens näst största producent av ferrokisel. Enligt marknadsundersökningsföretaget Metal Expert uppgår Rysslands produktionskapacitet till cirka 900 000 ton ferrokisel. Detta inbegriper produktion i ljusbågsugnar som både kan producera ferrokisel och andra slags ferrolegeringar. Två av tillverkarna (JSC CHEMK och Serov Ferroalloy Plant) har produktionsutrustning som gör att de snabbt kan ställa om mellan ferrokisel och andra slags ferrolegeringar. Övriga ryska tillverkare (dvs. Bratsk Ferroalloy Plant, NLMK och JSC KF) har däremot bara utrustning för att producera ferrokisel.

- (91) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren att dess egen information hade uteslutits vid beräkningen av produktionskapaciteten i Ryssland. Såsom anges i skäl 52 var den primära informationskälla som användes den som tillhandahållits av den ryska koncernen. Rapporten från Metal Expert användes för att fastställa andra ryska tillverkares produktionskapacitet. Detta påstående avvisas därför.
- (92) Dessutom hävdade denna exporterande tillverkare att produktionen i JSC CHEMK hade bedömts felaktigt, eftersom man hävdade att det är praktiskt taget omöjligt utan stora extra kostnader och tidsförluster att byta från den ena ferrolegeringsproduktionen till den andra. De bevis som man fann under kontrollbesöket på plats hos JSC CHEMK visar emellertid att ugnarna vid JSC CHEMK kan byta från en ferrolegering till en annan utan de tidsförluster som beskrivs ovan. Detta påstående avvisas därför.
- (93) Den faktiska produktionen under översynsperioden uppskattades till cirka 633 000 ton (på basis av FeSi-75) och den utnyttjade kapaciteten till upp till 267 000 ton. Lågt räknat och med hänsyn tagen till den kapacitet som används för att tillverka övriga ferrolegeringar finns en utnyttjad kapacitet för ferrokisel på minst 120 000 ton.
- (94) Den ryska koncernen hävdade att den ryska utnyttjade kapaciteten hade beräknats på fel sätt, eftersom kommissionen inte hade tagit hänsyn till att den ryska koncernen redan utnyttjade 95–100 % av sin produktionskapacitet. Såsom anges i skälet ovan har man emellertid också räknat lågt genom att ta hänsyn till den faktiska utnyttjade kapaciteten. Detta påstående avvisas därför.
- (95) Enligt rapporten från Metal Expert är förklaringen till den stora utnyttjade kapaciteten att efterfrågan på hemmamarknaden halverades mellan 2002 och 2009 för att sedan ligga kvar på samma nivå till 2012. Produktionskapaciteten överstiger således vida efterfrågan på hemmamarknaden och de ryska tillverkarna är därför beroende av export.

3.2 Unionsmarknadens attraktionskraft

- (96) Trots nuvarande åtgärder är EU-marknaden fortfarande attraktivt för rysk export. Importnivån under översynsperioden visar att importen från Ryssland i viss mån hade påverkats av antidumpningstullarna, men att den fortsatte att vara betydande under översynsperioden.
- (97) En berörd part hävdade att unionsmarknaden för ferrokisel inte skulle vara attraktiv för en global leverantör såsom den ryska koncernen och att importen totalt sett minskar kraftigt och har fortsatt att minska under 2012. Enligt den berörda parten skulle denna trend inte komma att vända i framtiden. En granskning av handelsdata som hämtats från Eurostat och erhållits enligt artikel 14.6 i grundförordningen visade dock att importen från Ryssland låg på en ganska stabil nivå under perioden 2010–2012.
- (98) Dessutom framgår det att den ryska koncernens priser på export av den berörda produkten till EU är högre än dess priser på ferrokisel som säljs på tredjelandsmarknader, beroende på destinationsland.
- (99) Påståendet att unionsmarknaden inte är attraktiv för ryska tillverkare måste således avvisas.
- (100) En part hävdade att den ryska marknaden blir mer och mer attraktiv till följd av flera kommande projekt som borde öka efterfrågan på stål och därmed öka den inhemska förbrukningen av ferrokisel, till exempel vinter-OS 2014. För det första bör det dock påpekas att denna part inte tillhandahöll några relevanta data eller någon uppskattning av hur den inhemska förbrukningen av ferrokisel kommer att påverkas av dessa projekt. Om det verkligen ligger något i påståendet borde den effekten ha börjat märkas redan under 2012 och 2013. Tillgängliga data visar emellertid att förbrukningen på hemmamarknaden låg på en stabil nivå under åren i fråga. En eventuell

effekt av dessa projekt skulle dessutom hur som helst bara vara tillfällig och begränsad. Argumentet lämnas därför utan beaktande. En part hävdade att överkapaciteten i Ryssland till stor del exporteras till Asien och Förenta staterna. Faktum är att ryska tillverkare exporterade mer än 73 % av sin produktion under översynsperioden. Såsom anges i skäl 93 finns dock alltså en stor överkapacitet inom produktionen i Ryssland på grund av att förbrukningen på hemmamarknaden minskar. Det talar för att det finns ett stort behov av att hitta alternativa marknader som kan kompensera för den minskade inhemska försäljningen och absorbera överskottet i produktionskapaciteten.

- (101) Såsom anges i skäl 44 kommer konkurrensen på de asiatiska marknaderna att öka till följd av att nya anläggningar som byggts i Malaysia kommer att börja producera cirka 420 000 ton 2014. Därmed försvåras de ryska tillverkarnas export till Asienmarknaden.
- (102) Såsom förklaras i skäl 45, har Malaysias produktion korrigerats till 370 000 ton.
- (103) De ryska exportörerna har dessutom redan blivit föremål för en antidumpningsundersökning i Förenta staterna, en av deras viktigaste exportmarknader, där det i begäran om undersökning hävdas att dumpningsmarginalerna är betydande.
- (104) Det måste därför konstateras att de ryska exporterande tillverkarna i hög grad är beroende av export till tredjelandsmarknader där konkurrensen kommer att öka. Därmed kommer unionsmarknaden att bli ännu mer attraktiv för dem.

4. Slutsats om sannolikheten för fortsatt dumpning

- (105) Mot bakgrund av de resultat som redovisas ovan kan man dra slutsatsen att det fortfarande förekommer dumpad import från Ryssland och att sannolikheten för fortsatt dumpning är stor. Med hänsyn till den outnyttjade kapacitet som finns i Ryssland nu och eventuellt även framöver, det faktum att unionsmarknaden är den största marknaden i världen och den förväntade kapacitetsökningen i Sydostasien kan man dra slutsatsen att ryska exportörer sannolikt kommer att öka sin export till unionen om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla.

5. Slutsats

- (106) Mot bakgrund av ovanstående konstateras att det finns en betydande och påtaglig risk för fortsatt dumpning av ferrokisel med ursprung i Kina och Ryssland om de nuvarande åtgärderna skulle upphöra att gälla.

D. DEFINITION AV UNIONSINDUSTRIN

- (107) Under översynsperioden fanns sju kända tillverkare av den likadana produkten i unionen. Dessa utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen och kallas i det följande *unionsindustrin*.
- (108) Såsom anges i skäl 16 lämnade sex tillverkare i unionen den begärda informationen. Dessa företag beräknas stå för ungefär 90 % av den samlade tillverkningen i unionen och deras situation anses vara representativ för unionsindustrin.

E. SITUATIONEN PÅ UNIONSMARKNADEN

1. Förbrukningen i unionen

- (109) Förbrukningen i unionen fastställdes på grundval av unionsindustrins försäljningsvolym till både närstående och icke-närstående kunder på unionsmarknaden, en uppskattning (baserad på begäran om översyn) för den tillverkare som inte var samarbetsvillig och den importvolym som rapporterats av Eurostat, baserad på KN-nummer.

- (110) Under skadeundersökningsperioden ökade förbrukningen i unionen med 40 %. Det bör dock noteras att det första året under skadeundersökningsperioden (2009) var extremt dåligt på grund av den ekonomiska krisen. Även om förbrukningen i unionen delvis återhämtade sig efter 2009 nådde den ändå inte upp till samma nivåer som under den ursprungliga undersökningen, då förbrukningen låg på över 850 000 ton varje år.

Tabell 1

Förbrukning

	2009	2010	2011	ÖP
Förbrukning (i ton)	544 093	799 233	841 796	760 128
Index (2009 = 100)	100	147	155	140

Källa: Svar på frågeformulär, begäran om översyn vid giltighetstidens utgång, Eurostat.

2. De berörda ländernas försäljningsvolym, priser och marknadsandel

- (111) Den kinesiska och ryska importens volym och marknadsandel analyserades på grundval av uppgifter från Eurostat och uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 14.6 i grundförordningen. Eftersom importvolymerna från Kina är mycket låga har importen från de berörda länderna inte bedömts sammantaget.

a) Den berörda importens volym och marknadsandel

- (112) Under skadeundersökningsperioden hade den dumpade importen till unionen utvecklats enligt följande i fråga om volym och marknadsandel:

Tabell 2

Den berörda importens volym och marknadsandel

	2009	2010	2011	ÖP
Kina				
Importvolym (ton)	8 105	13 828	5 125	2 516
Index (2009 = 100)	100	171	63	31
Marknadsandel (%)	1,5	1,7	0,6	0,3
Index (2009 = 100)	100	116	41	22
Ryssland				
Importvolym (ton)	74 678	53 671	29 338	40 725
Index (2009 = 100)	100	72	39	55
Marknadsandel (%)	13,7	6,7	3,5	5,4
Index (2009 = 100)	100	49	25	39

	2009	2010	2011	ÖP
De berörda länderna totalt				
Importvolym (ton)	82 783	67 499	34 463	43 241
Index (2009 = 100)	100	82	42	52
Marknadsandel (%)	15,2	8,4	4,1	5,7
Index (2009 = 100)	100	56	27	37

Källa: Eurostat.

(113) Importvolymerna från de berörda länderna minskade med hela 48 % under skadeundersökningsperioden. Deras marknadsandel minskade också från 15,2 % 2009 till 5,7 % under översynsperioden. Till följd av detta fanns det knappast någon import av produkter från Kina på unionsmarknaden. De ryska exporterande tillverkarna har dock alltså en betydande marknadsandel som gör Ryssland till den fjärde största exportören till unionen.

b) Importpriser och prisunderskridande

(114) I tabellen nedan visas det genomsnittliga priset på dumpad import. Under skadeundersökningsperioden minskade det genomsnittliga priset på import från Kina med 38 %. Det genomsnittliga priset på import från Ryssland ökade med 31 % under perioden men var fortfarande lägre än unionsindustrins försäljningspriser.

Tabell 3

Genomsnittligt pris på den dumpade importen

	2009	2010	2011	ÖP
Kina				
Genomsnittligt pris (euro/ton)	991	1 088	873	611
Index (2009 = 100)	100	110	88	62
Ryssland				
Genomsnittligt pris (euro/ton)	716	776	889	999
Index (2009 = 100)	100	108	124	140
De berörda länderna totalt				
Genomsnittligt pris (euro/ton)	742	840	887	976
Index (2009 = 100)	100	113	119	131

Källa: Eurostat.

(115) För att fastställa prisunderskridandet under översynsperioden jämfördes de samarbetande unionstillverkarnas vägda genomsnittliga försäljningspris till icke-närstående kunder på unionsmarknaden för varje produkttyp med de samarbetande ryska tillverkarnas vägda genomsnittliga försäljningspris på den dumpade importen av motsvarande produkt till första oberoende kund på unionsmarknaden. Unionsindustrins priser justerades till nivån fritt fabrik. Priserna för den ryska importen fastställdes till cif-nivån med lämplig justering för tullar.

(116) Eftersom ingen kinesisk exporterande tillverkare samarbetade under översynen, fastställdes den kinesiska exportens prisunderskridande genom en jämförelse mellan unionstillverkarnas vägda genomsnittliga priser till icke-närstående kunder på unionsmarknaden på nivån fritt fabrik och de genomsnittliga kinesiska exportpriser som hämtats från Eurostat, fastställda till cif-nivån med lämplig justering för tullar.

(117) Uttryckt i procent av de samarbetsvilliga unionstillverkarnas omsättning under översynsperioden visade jämförelsen att den vägda genomsnittliga underskridandemarginalen på unionsmarknaden låg på mellan 6 % och 39 % för Ryssland och på 46 % för Kina.

3. Import från andra tredjeländer utan antidumpningsåtgärder

Tabell 4

Import från övriga tredjeländer

	2009	2010	2011	ÖP
Brasilien				
Importvolym (ton)	37 303	90 324	72 769	58 548
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	242	195	157
Pris euro/ton	974	1 136	1 352	1 173
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	117	139	120
Marknadsandel (%)	6,9	11,3	8,6	7,7
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	165	126	112
Island				
Importvolym (ton)	101 036	103 043	91 462	101 275
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	102	91	100
Pris euro/ton	985	1 027	1 251	1 118
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	104	127	114
Marknadsandel (%)	18,6	12,9	10,9	13,3
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	69	59	72
Norge				
Importvolym (ton)	122 707	193 121	224 372	224 542
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	157	183	183
Pris euro/ton	1 019	1 142	1 287	1 286
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	112	126	126
Marknadsandel (%)	22,6	24,2	26,7	29,5
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	107	118	131
Övriga tredjeländer				
Importvolym (ton)	119 274	160 690	211 670	120 966
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	135	177	101
Pris euro/ton	917	1 054	1 190	1 067
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	115	130	116
Marknadsandel (%)	21,9	20,1	25,1	15,9
<i>Index</i> (2009 = 100)	100	92	115	73

	2009	2010	2011	ÖP
Totalt från tredjeländer				
Importvolym (ton)	380 320	547 178	600 273	505 331
<i>Index (2009 = 100)</i>	100	144	158	133
Pris euro/ton	974	1 093	1 255	1 187
<i>Index (2009 = 100)</i>	100	112	129	122
Marknadsandel (%)	69,9	68,5	71,3	66,5
<i>Index (2009 = 100)</i>	100	98	102	95

Källa: Eurostat.

- (118) Importvolymerna från tredjeländer till unionsmarknaden ökade med 33 % under skadeundersökningsperioden, vilket låg i linje med den stigande förbrukningen. Marknadsandelen för import från tredjeländer var relativt stabil under skadeundersökningsperioden och uppgick till runt 70 % av unionens förbrukning, med en liten minskning under översynsperioden. Importens geografiska fördelning förändrades dock mer. Såväl Brasilien som Norge tycks ha gynnats av den ökade förbrukningen, och för båda länderna konstateras märkbart ökade importvolym och marknadsandelar.
- (119) De genomsnittliga priserna på import från tredjeländer steg med 22 % under skadeundersökningsperioden och ligger långt högre än priserna på import från Kina och Ryssland.

4. Unionsindustrins ekonomiska situation

- (120) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen undersökte kommissionen alla ekonomiska faktorer och index av betydelse för unionsindustrins tillstånd.
- (121) Vid skadeanalysen undersöktes unionsindustrins ekonomiska situation utifrån indikatorer som produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel och tillväxt, sysselsättning, produktivitet, den faktiska dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning, genomsnittligt enhetspris, kostnad per enhet, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar samt kapitalanskaffningsförmåga, lager och arbetskostnader.

a) **Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande**

- (122) Unionsindustrins produktion ökade kraftigt under skadeundersökningsperioden. Ökningen var mest uttalad mellan 2009 och 2011 då produktionen ökade med 178 %. Den var sedan stabil under översynsperioden. Det bör noteras att det första året under perioden var exceptionellt och präglades av ovanligt låga produktionsnivåer på grund av den ekonomiska krisen. Trots en betydande återhämtning efter 2009 nådde unionsindustrins produktion inte upp till utgångsnivån vid tiden för den ursprungliga undersökningen (år 2003), då produktionen rapporterades uppgå till över 270 000 ton.

Tabell 5

Unionsindustrins totala produktion

	2009	2010	2011	ÖP
Produktion (ton)	81 147	192 495	225 376	224 540
<i>Index (2009 = 100)</i>	100	237	278	277

Källa: Svar på frågeformulär och begäran om översyn.

- (123) Produktionskapaciteten var relativt stabil under hela skadeundersökningsperioden men ökade något under översynsperioden. Eftersom produktionen ökade kraftigt under perioden 2009–2011, ökade kapacitetsutnyttjandet som helhet med 179 %. Denna trend vände dock under översynsperioden, då kapacitetsutnyttjandet i stället minskade. Detta berodde emellertid inte på att den faktiska produktionen minskade, utan på att kapaciteten ökade.

Tabell 6

Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2009	2010	2011	ÖP
Produktionskapacitet (ton)	301 456	301 456	299 914	324 884
Index (2009 = 100)	100	100	99	108
Kapacitetsutnyttjande (%)	27	64	75	69
Index (2009 = 100)	100	237	279	257

Källa: Svar på frågeformulär och begäran om översyn.

b) Försäljningsvolym, marknadsandel och tillväxt

- (124) Unionsindustrins försäljningsvolym till icke-närstående kunder på unionsmarknaden (fastställd utifrån försäljningen till både närstående och icke-närstående kunder i unionen) följde samma trend som förbrukningen under perioden 2009–2011. Den plötsliga ökningen under översynsperioden var en följd av att en del av unionsindustrins försäljning det året övergick från försäljning till närstående kunder till försäljning till icke-närstående kunder i unionen. Det var en följd av förändringar i bolagsstrukturen hos en av unionstillverkarna.

Tabell 7

Unionsindustrins försäljning till icke-närstående kunder

	2009	2010	2011	ÖP
Volym (i ton)	60 257	113 048	122 860	191 525
Index (2009 = 100)	100	188	204	318

Källa: Svar på frågeformulär och begäran om översyn.

- (125) Eftersom försäljningsvolymerna på unionsmarknaden följde förbrukningens utveckling var unionsindustrins marknadsandel efter en inledande uppgång 2010 relativt oförändrad under skadeundersökningsperioden, dock med en svagt stigande trend.

Tabell 8

Unionsindustrins marknadsandel

	2009	2010	2011	ÖP
Unionsindustrins marknadsandel (%)	14	21	22	25
Index (2009 = 100)	100	155	165	187

Källa: Svar på frågeformulär, Eurostat.

- (126) Såsom anges i skäl 111 ökade unionens förbrukning med 40 % mellan 2009 och översynsperioden. Unionsindustrin kunde dra fördel av denna tillväxt genom att öka sin försäljningsvolym och sin marknadsandel under samma period.

c) **Sysselsättning och produktivitet**

- (127) Sysselsättningen i unionsindustrin med koppling till den berörda produkten ökade med nästan 50 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning av antalet anställda åtföljdes samtidigt av en ännu större ökning av produktiviteten, mätt i antal ton utgående produkt per anställd och år, som uppgick till 86 % under perioden.

Tabell 9

Sysselsättning och produktivitet

	2009	2010	2011	ÖP
Antal anställda	701	869	1064	1042
Index (2009 = 100)	100	124	152	149
Produktivitet (enhet per anställd)	116	222	212	216
Index (2009 = 100)	100	191	183	186

Källa: Svar på frågeformulär och begäran om översyn.

d) **Den faktiska dumpningsmarginalens storlek och återhämtningen från tidigare dumpning**

- (128) Såsom anges i skälen 37 och 87 är dumpningsmarginalen på importen från de berörda länderna fortsatt hög. En analys av skadeindikatorerna visade att industrin håller på att återhämta sig från tidigare dumpning. Denna återhämtning började dock ganska nyligen och en viss nedgång för vissa skadeindikatorer, såsom lönsamhet, kassaflöde och avkastning på investeringar, kunde under översynsperioden konstateras på unionsmarknaden. Det bör även noteras att denna positiva utveckling har skett i skydd av de gällande antidumpningsåtgärderna. Om åtgärderna upphävs kan de faktiska dumpningsmarginalerna komma att påverka unionsindustrin väsentligt.

e) **Genomsnittligt försäljningspris per enhet på unionsmarknaden och tillverkningskostnad per enhet**

- (129) De samarbetsvilliga unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspris till icke-närstående kunder i unionen ökade med 25 % under perioden 2009–2011 och minskade sedan åter under översynsperioden. Dessa prisförändringar speglar generellt förändringar i kostnaderna för råvaror och energi under samma period. En liknande trend kan ses för försäljningspriserna på import från tredjeländer som har den största andelen av unionsmarknaderna. Även dessa steg under perioden 2009–2011 för att sedan sjunka under översynsperioden.

Tabell 10

Försäljningspriser och kostnader

	2009	2010	2011	ÖP
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen till icke-närstående kunder (euro/ton)	1 136	1 282	1 421	1 151
Index (2009 = 100)	100	113	125	101
Tillverkningskostnad per enhet (euro/ton)	1 094	1 031	1 228	1 063
Index (2009 = 100)	100	94	112	97

Källa: Svar på frågeformulär.

f) **Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar och kapitalanskaffningsförmåga**

- (130) Under skadeundersökningsperioden utvecklades unionstillverkarnas kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar och kapitalanskaffningsförmåga enligt följande:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar

	2009	2010	2011	ÖP
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av omsättningen)	2,3	27,0	18,3	7,4
Kassaflöde (i euro)	4 554 714	44 888 689	39 959 668	19 353 017
Investeringar (i euro)	26 599 036	20 962 570	25 274 658	27 076 802
Index (2009 = 100)	100	79	95	102
Avkastning på investeringar (%)	- 62,6	159,2	58,3	24,8

Källa: Svar på frågeformulär.

- (131) Lönsamheten för de samarbetsvilliga unionstillverkarna fastställdes genom att nettovinsten före skatt vid försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttrycktes i procent av relevant omsättning. År 2009 var vinstmarginalen mycket låg och vissa unionstillverkare gick med förlust. En återhämtning inleddes dock 2010, samtidigt som både förbrukningen och försäljningen ökade. Det bör emellertid noteras att vinstmarginalen minskade under översynsperioden, trots att försäljningen från de unionstillverkare som samarbetade förblev stabil (också med hänsyn till förändringarna i fråga om bolagsstruktur). Detta väcker oro för hur vinstmarginalerna i EU-industrin kommer att utvecklas i framtiden.
- (132) Kassaflödet, som visar industrins förmåga att själv finansiera sin verksamhet och som beräknades på grundval av driften, var negativt under hela skadeundersökningsperioden. Denna indikator förbättrades inte förrän 2010 och försämrades sedan avsevärt under de båda följande åren. Undersökningen visade också att försämringen av kassaflödet var mer uttalad bland mindre unionstillverkare. Detta väcker farhågor beträffande EU-industrins förmåga att fortsätta med den nödvändiga självfinansieringen av verksamheten i den rådande konjunkturen.
- (133) Utvecklingen för lönsamhet och kassaflöde under skadeundersökningsperioden påverkade de samarbetsvilliga unionstillverkarnas förmåga att investera i verksamheten. Investeringsnivån låg därför kvar på en relativt hög och stabil nivå under skadeundersökningsperioden. Avkastningen på investeringar, uttryckt som vinsten som procentandel av investeringarnas bokförda nettovärde, blev positiv först efter 2009. Men i likhet med trenderna för lönsamhet och kassaflöde ökade även denna indikator till en topp år 2010 för att sedan stadigt minska under 2011 och 2012.
- (134) Mot bakgrund av ovanstående kan det konstateras att även om de samarbetsvilliga unionstillverkarnas ekonomiska resultat förblev solida under större delen av skadeundersökningsperioden, började de försämrades mot slutet av denna och i synnerhet under översynsperioden. Såsom framgår av tabell 11 sjönk EU-försäljningens lönsamhet kraftigt och unionsindustrins kassaflöde var lägre än värdet på investeringarna, vilket tyder på att industrin måste använda sig av extern finansiering under översynsperioden.

- (135) Samtidigt rapporterades oro över kapitalanskaffningsförmågan. Denna faktor kan bli en avgörande svag länk i unionsindustrin om åtgärderna upphör att gälla. I det rådande ekonomiska klimatet är det troligt att unionsindustrin skulle ha svårt att hitta de finansiella medel som krävs för att klara en återkomst av dumpad import från de berörda länderna, och risken finns att denna på mycket kort tid skulle resultera i allvarlig skada. Särskilt bekymmersamt är detta för unionsindustrins små och medelstora företag.

g) **Lager**

- (136) Även om de samarbetsvilliga unionstillverkarnas utgående lager ökade med 32 % mellan 2009 och översynsperioden, minskade lagernivåerna som andel av produktionen och betraktas inte som onormalt höga av tillverkarna.

Tabell 12

Utgående lager

	2009	2010	2011	ÖP
Utgående lager (ton)	23 946	21 214	26 117	31 504
Index (2009 = 100)	100	89	109	132

Källa: Svar på frågeformulär.

h) **Arbetskraftskostnader**

- (137) Medan antalet sysselsatta hos de samarbetsvilliga unionstillverkarna ökade med nästan 50 % under skadeundersökningsperioden låg deras genomsnittliga löner under samma period kvar på en stabil nivå.

Tabell 13

Arbetskraftskostnader

	2009	2010	2011	ÖP
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	29 705	30 296	28 991	29 837
Index (2009 = 100)	100	102	98	100

Källa: Svar på frågeformulär.

SLUTSATS BETRÄFFANDE UNIONSINDUSTRINS SITUATION

- (138) Undersökningen visade att importen av produkter till dumpade priser från de berörda länderna till unionsmarknaden minskade efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna 2008. Detta innebar att unionsindustrin kunde ha en hög produktionsnivå, öka sin försäljningsvolym, sin marknadsandel och sin lönsamhet och förbättra sin övergripande ekonomiska situation.
- (139) Slutsatsen är därför att unionsindustrin inte led någon väsentlig skada under översynsperioden. Den är dock alltjämt sårbar eftersom förbrukningen minskade under översynsperioden samtidigt som vissa ekonomiska indikatorer försämrades, till exempel lönsamhet, kassaflöde och avkastning på investeringar.

F. SANNOLIKHET FÖR ATT SKADAN ÅTERKOMMER

1. Inledande anmärkningar

- (140) För att bedöma sannolikheten för att skadan skulle återkomma om åtgärderna skulle upphöra att gälla, analyserades den kinesiska och ryska importens potentiella inverkan på unionsmarknaden och unionsindustrin i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.

- (141) Analysen var framför allt inriktad på förbrukningen på unionsmarknaden, outnyttjad kapacitet, handelsflöden och unionsmarknadens attraktionskraft samt de berörda ländernas prisbeteende.

2. Förbrukning i unionen

- (142) Förbrukningen av den berörda produkten i unionen minskade med 10 % under översynsperioden jämfört med året innan. Detta motsvarar samtidigt en minskning på över 25 % jämfört med 2007 års förkrisnivåer. Minskningen av förbrukningen av den berörda produkten drivs av den avtagande stålproduktionen i unionen och kan väntas fortsätta under åren framöver. Det kommer att skapa utmaningar för unionsindustrin på en marknad som präglas av hård konkurrens. Mot bakgrund av detta kan förekomsten av dumpad import från Kina och Ryssland inte tolereras, eftersom denna skulle pressa priserna på marknaden och snedvrیدا konkurrensen på sätt som vållar unionsindustrin betydande och väsentlig skada.

3. Outnyttjad kapacitet, handelsflöden och unionsmarknadens attraktionskraft samt de berörda ländernas prisbeteende

a) Kina

- (143) Det bör noteras att Kinas samlade produktionskapacitet uppskattas till 10–11 miljoner ton för den berörda produkten, vilket är mer än den globala förbrukningen av ferrokisel. Det totala kapacitetsutnyttjandet är samtidigt cirka 50 %.
- (144) Kinas globala export av ferrokisel var relativt stabil under skadeundersökningsperioden och låg på 0,8 miljoner ton. Den nivån är i huvudsak ett resultat av de exportrestriktioner som beskrivs i skäl 41. Unionen kan emellertid inte påverka dessa mekanismer och Kinas regering kan när som helst häva exportrestriktionerna, vilket skulle innebära en allvarlig risk för att unionsmarknaden skulle översvämmas av kinesisk export av den berörda produkten.
- (145) Det bör understrykas att även om exportrestriktionerna upprätthålls, är Kinas samlade export för närvarande högre än unionens samlade förbrukning.
- (146) Med hänsyn till EU-marknadens attraktionskraft, som beskrivs i skäl 40–49, är det rimligt att förvänta sig att åtminstone en del av den nuvarande kinesiska exporten skulle styras om till unionsmarknaden om åtgärderna skulle upphävas, i synnerhet som de kinesiska exporterande tillverkarna mycket snart kommer att drabbas av hårdare konkurrens på sina traditionella marknader i Asien till följd av den nya produktionskapacitet som tillkommer i Malaysia (se skäl 44).
- (147) Om antidumpningsåtgärderna upphör att gälla samtidigt som konkurrensen i Asien hårdnar, kommer unionsmarknaden med all säkerhet att bli ett attraktivt mål för kinesiska exportörer. I det sammanhanget bör man också komma ihåg att Kina var en stor exportör till unionsmarknaden innan åtgärderna infördes.
- (148) Med hänsyn till Kinas nuvarande exportpriser, den konstaterade dumpningsmarginalen och förekomsten av betydande prisunderskridanden, kan slutsatsen dras att frånvaron av antidumpningsåtgärder skulle leda till en återkomst av den illojala konkurrensen från kinesisk export, med väsentlig skada för unionsindustrin som följd.

b) Ryssland

- (149) Under översynsundersökningen kunde det konstateras att Ryssland producerade 633 000 ton av den berörda produkten under översynsperioden, medan produktionskapaciteten uppskattas till 900 000 ton. Det finns således en outnyttjad kapacitet på 267 000 ton, vilket skulle räcka för att tillgodose en tredjedel av efterfrågan i unionen.

- (150) När det gäller Rysslands export av den berörda produkten bör det noteras att 73 % av produktionen för närvarande går på export. Landets traditionella exportmarknader är vid sidan av unionen Förenta staterna, Japan och Sydkorea. Mot bakgrund av den ökade konkurrensen på marknaderna i Asien (se skäl 44) finns det mycket som talar för att dessa handelsflöden till största delen kommer att styras om till unionen om antidumpningsåtgärderna skulle upphävas. Denna effekt kan komma att ytterligare förstärkas om den pågående antidumpningsundersökningen i Förenta staterna rörande import från Ryssland (till följd av den undersökning som påbörjades i juli 2013) skulle leda till ett införande av åtgärder.
- (151) Angående detta har en exporterande tillverkare från Ryssland hävdats att det är osannolikt med ett införande av tullar i Förenta staterna på import av ferrokisel med ursprung i Ryssland. Några inofficiella undersökningsresultat från den pågående undersökningen lämnades in till stöd för detta påstående. Tillverkaren har emellertid inte lämnat några dokumenterade bevis till stöd för sina påståenden och med tanke på att den amerikanska antidumpningsundersökningen fortfarande pågår, går det inte att utesluta ett införande av åtgärder.
- (152) Om antidumpningsåtgärderna upphör att gälla samtidigt som konkurrensen i Asien hårdnar och Förenta staterna eventuellt inför antidumpningsåtgärder mot rysk export, kommer unionsmarknaden att bli ett attraktivt mål för de ryska exportörerna. I sammanhanget bör man också komma ihåg att Ryssland var en stor exportör till unionsmarknaden innan åtgärderna infördes och fortfarande exporterar till unionen trots att åtgärderna har varit i kraft i fem år.
- (153) Slutligen bör det även understrykas att Rysslands prissättning på exportmarknaderna förstärker det hot som exportvolymerna utgör. Både den ursprungliga undersökningen och den aktuella översynen vid giltighetstidens utgång har visat att den ryska dumpningen tycks vara strukturell: exportpriset ligger systematiskt på en lägre nivå än priset på den inhemska marknaden. Den pågående antidumpningsundersökningen i Förenta staterna talar för att de ryska tillverkarnas prisbeteende troligen är likartat på övriga exportmarknader. Dessutom bekräftar den aktuella undersökningen att priserna på rysk import fortfarande underskrider unionstillverkarnas försäljningspriser.

4. Slutsats

- (154) Mot bakgrund av resultatet av undersökningen, nämligen den outnyttjade kapacitet som finns i de berörda länderna, de berörda ländernas fortsatta dumpning i tredjeländer och unionsmarknadens ökade attraktionskraft till följd av de kinesiska och ryska exportörernas begränsade möjligheter att sälja på marknaderna i andra stora tredjeländer, anser kommissionen att unionsindustrins ställning på dess viktigaste marknad skulle försvagas och att skadan skulle återkomma om åtgärderna skulle upphävas, eftersom det är sannolikt att Kina och Ryssland skulle exportera till dumpade priser.
- (155) Det finns inga skäl att tro att den förbättring av unionsindustrins resultat som skett till följd av gällande åtgärder skulle fortsätta eller förstärkas om åtgärderna skulle upphävas. Tvärtom finns det goda förutsättningar för att betydande volymer av de berörda ländernas export skulle styras över till unionsmarknaden till dumpade priser och att detta sannolikt skulle undergräva den positiva utveckling som konstaterades på unionsmarknaden under skadeundersökningsperioden. Den sannolika dumpade importen skulle kunna pressa ned unionsindustrins försäljningspriser och få unionsindustrin att förlora marknadsandelar. Detta skulle i sin tur ha en negativ inverkan på unionsindustrins ekonomiska resultat, som fortfarande är sårbart.
- (156) Angående detta har vi fått in en kommentar från en rysk exporterande tillverkare, som hävdar att bedömningen av återkommande skada inte kan grundas bara på en viss möjlighet för återkommande skada, utan på sannolikheten för detta. Undersökningen har dock visat på en rad fakta, däribland det faktum att dumpning från de ryska tillverkarnas sida inte har upphört och att det finns outnyttjad kapacitet i Ryssland. Det är dessutom ett faktum att förbrukningen i unionen är lägre under översynsperioden än före den ursprungliga undersökningen. Vidare vet man att på global nivå är en ökad produktion av produkten att vänta, framför allt på den asiatiska marknaden. Dessa faktorer tillsammans leder, på grundval av tillgängliga uppgifter, till en rimlig säkerhet att om åtgärderna tilläts löpa ut, kommer unionsindustrin återigen att lida skada av dumpad import.

G. UNIONENS INTRESSE

1. Inledning

- (157) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersöktes det om ett bibehållande av de gällande åtgärderna skulle strida mot unionens intresse som helhet. Unionens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla de olika parternas intressen, dvs. unionsindustrins, importörernas och användarnas intresse. I enlighet med artikel 21.2 i grundförordningen gavs de berörda parterna tillfälle att lämna synpunkter.

- (158) Eftersom denna undersökning är en översyn av gällande åtgärder, bedömdes det om de gällande antidumpningsåtgärderna hade någon otillbörlig negativ inverkan på de berörda parterna.

2. Unionsindustrins intresse

- (159) I skäl 154 drogs slutsatsen att unionsindustrins situation troligen skulle försämrats allvarligt om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla. Det vore därför till gagn för unionsindustrin med fortsatta åtgärder, eftersom unionstillverkarna då borde kunna bibehålla sina försäljningsvolymerna, sina marknadsandelar, sin lönsamhet och sin totalt sett positiva ekonomiska situation. Omvänt skulle unionsindustrins överlevnad allvarligt hotas om åtgärderna skulle upphöra, eftersom det finns skäl att förvänta sig att den kinesiska och ryska importen skulle styras om till unionsmarknaden till dumpade priser och i betydande volymer som skulle orsaka återkommande skada.

3. Användarnas intresse

- (160) I den aktuella översynen samarbetade tio användare i unionen med kommissionen (gjutier och stålproducenter). Fyra av svaren bestod av allmänna kommentarer och endast sex av de samarbetsvilliga företagen besvarade hela frågeformuläret. Utifrån dessa svar fastställdes det att kostnaden för den berörda produkten i genomsnitt står för cirka 1 % av användarnas samlade produktionskostnad, och inte i något fall uppgår den till 2 %. Även om vissa av användarna gick med förlust 2011 och under översynsperioden, kan detta således inte förklaras med förekomsten av antidumpningstullar på import av ferrokisel.
- (161) Det bör noteras att Kina och Ryssland hade en marknadsandel på cirka 40 % av unionsmarknaden i den ursprungliga undersökningen och att tullarna för de båda länderna uppgår till mellan 15,6 % och 31,2 %. Den potentiella effekten av ett upphörande av tullarna skulle därför uppskattningsvis uppgå till en kostnadsbesparing på högst 0,1 % (baserat på en marknadsandel på 40 % för de länder som åtgärderna gäller för och en genomsnittlig värdetull på 20 %). Det är således osannolikt att de användare som har drabbats av förluster under de två sista åren av skadeundersökningsperioden skulle se någon positiv effekt på lönsamheten om tullarna skulle upphöra att gälla. Produktens art och det faktum att det finns flera olika leverantörer på marknaden gör dessutom att användarna lätt kan byta leverantör.

4. Importörernas intresse

- (162) Alla kända importörer informerades om inledandet av översynen. Ingen importör av den berörda produkten besvarade det frågeformulär för stickprovsvärdet som bifogades tillkännagivandet om inledande. Undersökningen visade att importörerna lätt kan köpa från andra leverantörer på marknaden, särskilt från unionsindustrin och från stora tredjelandsexportörer som säljer produkterna till icke-dumpade priser. Utifrån importörernas bristande intresse drogs också slutsatsen att det inte skulle strida mot deras intresse att bibehålla åtgärderna.

5. Slutsats

- (163) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som rör unionens intresse som talar emot att behålla de gällande antidumpningsåtgärderna.

H. ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

- (164) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att de befintliga åtgärderna bibehålls. Parterna gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en viss tid efter meddelandet av uppgifter. Alla inlagor och synpunkter beaktades noggrant när så var berättigat.
- (165) Av ovanstående följer att de antidumpningsåtgärder för import av ferrokisel med ursprung i Kina och Ryssland som infördes genom förordning (EG) nr 172/2008 bör bibehållas i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.

- (166) I syfte att minimera risken för kringgående på grund av de höga skillnaderna i tullsats, anses det att det i detta fall behövs särskilda åtgärder för att se till att antidumpningstullarna tillämpas korrekt. De särskilda åtgärderna, som bara gäller företag för vilka en individuell tullsats har införts, innebär att en giltig faktura ska uppvisas för tullmyndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med kraven i bilagan till denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura kommer att omfattas av den övriga antidumpningstull som gäller för alla övriga tillverkare.
- (167) Den kommitté som inrättas genom artikel 15.1 i grundförordningen har inte avgivit något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av ferrokisel som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7202 21 00, 7202 29 10 och 7202 29 90 och med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland.
- Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av de nedan angivna företagen:

Land	Företag	Antidumpningstullsats	Taric-tilläggsnummer
Kina	Erdo Xijin Kuangye Co. Ltd, Qipanjing Industry Park	15,6	A829
	Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd, Xicha Villa	29,0	A830
	Alla övriga företag	31,2	A999
Ryssland	Bratsk Ferroalloy Plant, Bratsk	17,8	A835
	Alla övriga företag	22,7	A999

- De individuella antidumpningstullar som fastställs för de företag som nämns i punkt 2 ska endast tillämpas om en giltig faktura som uppfyller kraven i bilagan uppvisas för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska tullsatsen för "alla övriga företag" tillämpas.
- Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

Den giltiga faktura som avses i artikel 1.3 i den här förordningen ska innehålla en försäkran som är undertecknad av en tjänsteman vid företaget och som innehåller följande:

1. Tjänstemannens namn och befattning vid det företag som har utfärdat fakturan.
2. Följande deklARATION:

”Jag intygar härmed att den (kvantitet) ferrokisel som tas upp i denna faktura och som sålts på export till Europeiska unionen, har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (berört land). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”

Datum och namnteckning

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 361/2014**av den 9 april 2014****om tillämpningsföreskrifter till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 med avseende på transportdokument för internationell persontransport med buss och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2121/98****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.3 och 5.5, artikel 6.4, artikel 7.2, artikel 12.5 och artikel 28.3, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska linjetrafik och viss speciell linjetrafik omfattas av ett tillståndssystem.
- (2) Enligt artikel 12.1 i samma förordning ska tillfällig trafik enligt definitionen i artikel 2.4 bedrivas med stöd av ett färdblad.
- (3) Enligt artikel 5.5 i samma förordning ska transport för egen räkning enligt definitionen i artikel 2.5 vara underkastad en ordning med certifikat.
- (4) Det är också lämpligt att fastställa formerna för användning av de kontrolldokument som avses i artikel 12 i samma förordning samt formerna för meddelandena till de berörda medlemsstaterna om namnen på de transportörer som bedriver den tillfälliga trafiken och om anslutningspunkter under pågående färd.
- (5) För enkelhets skull är det nödvändigt att standardisera färdbladet för internationell tillfällig trafik och tillfällig cabotagetrafik.
- (6) Det färdblad som används som kontrolldokument för speciell reguljär cabotagetrafik bör i sammanfattande form fyllas i varje månad.
- (7) Det är nödvändigt att standardisera formulären för medlemsstaternas meddelande till kommissionen med statistik om antalet tillstånd för linjetrafik och cabotagetrafik.
- (8) För öppenhetens och enkelhetens skull bör alla de dokumentmodeller som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2121/98 av den 2 oktober 1998 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordningar (EEG) nr 684/92 och (EG) nr 12/98 beträffande transportdokument för persontransporter med buss ⁽²⁾ anpassas till förordning (EG) nr 1073/2009, som gäller för internationella persontransporter med buss.
- (9) Förordning (EG) nr 2121/98 bör därför upphävas.
- (10) Medlemsstaterna behöver en viss tid för att trycka och distribuera de nya dokumenten. Därför bör transportörerna under tiden kunna fortsätta att använda de dokument som föreskrivs i förordning (EG) nr 2121/98, som bör specificera att de tar hänsyn till bestämmelserna i förordning (EG) nr 1073/2009.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för vägtransporter.

⁽¹⁾ EUT L 300, 14.11.2009, s. 88.⁽²⁾ EGT L 268, 3.10.1998, s. 10.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

KONTROLLDOKUMENT

Artikel 1

1. För tillfällig trafik enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska kontrolldokument (färdblad) utformas enligt modellen i bilaga I till den här förordningen.
2. Färdbladen ska vara samlade i häften med 25 löstagbara dubbla exemplar. Varje häfte ska vara numrerat. Färdbladen ska också vara numrerade från 1 till 25. Försättsbladet till häftet ska utformas enligt modellen i bilaga II till den här förordningen. Medlemsstaterna ska anta de åtgärder som behövs för att anpassa dessa krav så att färdbladen kan databehandlas.

Artikel 2

1. Det häfte som avses i artikel 1 ska utfärdas i transportföretagets namn och får inte överlåtas.
2. Färdbladet ska fyllas i så att det är läsligt och så att den ifyllda texten är outplånlig i dubbla exemplar, antingen av transportföretaget eller av föraren före varje resa. Det ska gälla under hela resan.
3. Färdbladets original ska avskiljas och förvaras i fordonet under hela den resa för vilken det har upprättats. En kopia ska förvaras på företagets huvudkontor.
4. Transportföretaget ska ansvara för handhavandet av färdbladen.

Artikel 3

Om det rör sig om tillfällig internationell trafik som organiseras av en grupp av transportföretag för samma arrangörsräkning, och som under färden eventuellt inbegriper anslutning av andra passagerare genom ett annat transportföretag inom gruppen, ska färdbladets original förvaras i det fordon som går på huvudrouten. En kopia av färdbladet ska förvaras på varje transportföretags huvudkontor.

Artikel 4

1. De exemplar av färdbladen som används som kontrolldokument för tillfällig cabotagetrafik enligt artikel 15 b i förordning (EG) nr 1073/2009 ska transportföretaget skicka till den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i den medlemsstat där det är etablerat enligt de former som fastställs av denna myndighet eller av detta organ.
2. För speciell reguljär cabotagetrafik enligt artikel 15 a i förordning (EG) nr 1073/2009 ska färdbladet i bilaga I till denna förordning fyllas i varje månad i sammanfattande form och av transportföretaget skickas till den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i den medlemsstat där det är etablerat enligt de former som fastställs av denna myndighet eller av detta organ.

Artikel 5

Färdbladet ger innehavaren rätt att inom ramen för den internationella tillfälliga trafiken genomföra lokal utflyktstrafik i en annan medlemsstat än den där transportföretaget är etablerat enligt de villkor som avses i artikel 13 andra stycket i förordning (EG) nr 1073/2009. De lokala utflykterna ska skrivas upp på färdbladet innan fordonet inleder utflykten i fråga. Färdbladets original ska förvaras i fordonet under hela den lokala utflykten.

Artikel 6

Kontrolldokumentet ska på begäran visas upp för behörig kontrollant.

AVSNITT II

TILLSTÅND*Artikel 7*

1. Ansökan om tillstånd för linjetrafik och sådan speciell linjetrafik som kräver sådant tillstånd ska utformas enligt modellen i bilaga III.
2. Ansökan om tillstånd ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Tidtabell.
 - b) Prislistor.
 - c) En bestyrkt kopia som stämmer överens med gemenskapstillståndet för internationella persontransporter på väg med buss i yrkesmässig trafik enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1073/2009.
 - d) Uppgifter om karaktär och volym i fråga om den trafik som sökanden planerar att bedriva om det rör sig om en ansökan för att upprätta en ny förbindelse eller om sökanden uppgivit att det rör sig om en ansökan för att förnya ett tillstånd.
 - e) En karta i lämplig skala på vilken sökanden markerat färdväg och hållplatser för passagerarnas på- och avstigning.
 - f) Ett körschema som gör det möjligt att kontrollera att unionslagstiftningen om körtider och viloperioder följs.
3. Som stöd för ansökan ska sökanden tillhandahålla alla de ytterligare uppgifter som denne anser vara av betydelse eller som begärs av den utfärdande myndigheten.

Artikel 8

1. Tillstånden ska utformas enligt modellen i bilaga IV.
2. Varje fordon som bedriver trafik som omfattas av ett tillståndssystem ska i fordonet ha ett tillstånd eller en av den utfärdande myndigheten bestyrkt kopia.
3. Ett tillstånd ska vara giltigt i högst fem år.

AVSNITT III

CERTIFIKAT*Artikel 9*

1. Certifikat för trafik för egen räkning enligt artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska utformas enligt modellen i bilaga V till denna förordning.
2. Företag som ansöker om ett certifikat ska för den utfärdande myndigheten lägga fram bevis för eller en försäkran om att de villkor som anges i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1073/2009 är uppfyllda.
3. Varje fordon som bedriver trafik som omfattas av en ordning med certifikat ska under hela resan ha ett certifikat eller en bestyrkt kopia i fordonet, som på begäran ska visas upp för behörig kontrollant.
4. Certifikat ska vara giltiga i högst fem år.

AVSNITT IV

MEDDELANDE MED STATISTISKA UPPGIFTER*Artikel 10*

De uppgifter om cabotagetrafik som avses i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska meddelas i form av en tabell som upprättats enligt modellen i bilaga VI till denna förordning.

AVSNITT V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 11*

1. Medlemsstaterna får tillåta att befintliga lager av färdblad, ansökningar om tillstånd, tillstånd och certifikat som utformats i enlighet med förordning (EG) nr 2121/98 används till och med den 31 december 2015.
2. Övriga medlemsstater ska godta dessa färdblad och ansökningar om tillstånd på sina territorier till och med den 31 december 2015.
3. De tillstånd och certifikat som utformats i enlighet med förordning (EG) nr 2121/98 och som utfärdats före den 31 december 2015 kommer att fortsätta att vara giltiga tills de löper ut.

Artikel 12

Kommissionens förordning (EG) nr 2121/98 ska upphöra att gälla.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

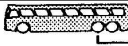
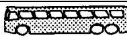

MODELL – FÅRDBLAD

Nr av häfte nr.....

(Pantone 358 (ljusgrönt), eller så nära denna färg som möjligt, format DIN A4 obestruket papper)

TILLFÄLLIG INTERNATIONELL TRAFIK OCH TILLFÄLLIG CABOTAGETRAFIK

(Varje rubrik kan, vid behov, kompletteras på ett separat blad)

1	 Ort, datum och transportörens underskrift			
2	 → Transportör och, i förekommande fall, undergrupp av transportörer	1. 2. 3.			
3	 → Namnet på föraren/förarna	1. 2. 3.			
4	Organ eller person som bedriver den tillfälliga trafiken	1. 3. 2. 4.			
5	Typ av tjänst	☐ Tillfällig internationell trafik ☐ Tillfällig cabotagetrafik ☐ Speciell reguljärcabotagetrafik – månatlig sammanfattning Månad År			
6	Avreseort: Land:	Destinationsort: Land:			
7	Resväg/Dagssträckor och/eller hållplatser för på- och avstigning	 antal passagerare	 tom (markera med X)	Planerat antal km	
	Resa	från	till		
	Datum	→			
8	Eventuella anslutningspunkter med ett annat transportföretag inom samma grupp	Antal passagerare som stiger av	Slutdestination för de passagerare som stiger av	Namn på den transportör som tar upp passagerarna	
9	Lokal utflyktstrafik				
	Datum	Planerat antal km	Avreseort	Utflyktsort	Antal passagerare
10	Oförutsedda ändringar				
				

BILAGA II

Försättsblad till häftet

(Format DIN A4 obestruket papper 100 g/m² eller mer)

Texten formuleras på ett eller flera språk som är officiellt/officiella i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat

UTFÄRDANDE MEDLEMSSTAT

Behörig myndighet

Landskod ⁽¹⁾

.....

HÄFTE nr...

med färdblad:

- a) för tillfällig internationell trafik med buss mellan medlemsstater, utfärdat på grundval av förordning (EG) nr 1073/2009,
- b) för tillfällig cabotagetrafik med buss av ett transportföretag i en annan medlemsstat än den där företaget är etablerat, utfärdade på grundval av förordning (EG) nr 1073/2009

till:

(Transportörens efternamn och förnamn eller firmanamn)

.....

.....

(Fullständig adress, telefonnummer och telefaxnummer)

.....

(Ort och datum för utfärdande)

.....

(Underskrift och stämpel från den myndighet eller det organ som utfärdat häftet)

⁽¹⁾ Österrike (A), Belgien (B), Bulgarien (BG), Kroatien (HR), Cypern (CY), Tjeckien (CZ), Danmark (DK), Estland (EST), Finland (FIN), Frankrike (F), Tyskland (D), Grekland (GR), Irland (IRL), Italien (I), Lettland (LV), Litauen (LT), Luxemburg (L), Ungern (H), Malta (M), Nederländerna (NL), Polen (PL), Portugal (P), Rumänien (RO), Slovakien (SK), Slovenien (SLO), Spanien (E), Sverige (S), Förenade kungariket (UK).

(Sida två)

Texten formuleras på ett eller flera språk som är officiellt/officiella i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat

VIKTIGT MEDDELANDE

A. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Enligt artikel 12.1, artikel 5.3 andra stycket och artikel 17.1 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska tillfällig trafik bedrivas med stöd av ett kontrolldokument (färdblad som avskilts från det häfte med färdblad som utfärdats åt ett transportföretag).
2. I artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1073/2009 definieras tillfällig trafik som "trafik som inte utgör linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik, och som särskilt kännetecknas av befordran av grupper som har bildats av arrangören eller av transportföretaget".

Linjetrafik definieras i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1073/2009 som "persontransporter vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser". Linjetrafik ska vara allmänt tillgänglig, dock med förbehåll för obligatorisk platsreservation där så är lämpligt.

Trafikens reguljära karaktär påverkas inte av att villkoren för att bedriva trafiken anpassas.

Trafik, oavsett vem som bedriver den, för befordran av särskilda passagerarkategorier med uteslutande av andra passagerare, anses vara linjetrafik. Sådan trafik betecknas som "speciell linjetrafik", som inbegripes följande:

- a) Transport av anställda mellan hemmet och arbetsplatsen.
 - b) Transport av elever och studerande till och från utbildningsanstalter. Det förhållandet att den speciella trafiken anpassas efter användarnas behov ändrar inte dess karaktär av linjetrafik.
3. Färdbladet gäller under hela resan.
 4. En innehavare av gemenskapens tillstånd och färdbladet har rätt att bedriva
 - i) tillfällig internationell trafik med buss mellan två eller flera medlemsstater,
 - ii) tillfällig cabotagetrafik i en annan medlemsstat än den där transportföretaget är etablerat.
 5. Färdbladet ska fyllas i i två exemplar av transportföretaget eller av föraren innan varje resa inleds. Kopian till färdbladet ska förvaras hos företaget. Föraren ska förvara originalet i fordonet under hela resan. Färdbladet ska på varje begäran visas upp för behörig kontrollant.
 6. Föraren ska efter resans slut lämna färdbladet till det företag som utfärdat det. Transportföretaget ansvarar för att dessa dokument är riktiga. De ska fyllas i med tydliga tecken som inte går att radera.

(Sida tre)

B. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR TILLFÄLLIG INTERNATIONELL TRAFIK

1. Enlig artikel 5.3 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1073/2009 krävs tillstånd för anordnande av parallell eller tillfällig trafik som är jämförbar med befintlig linjetrafik och som betjänar samma kundkrets som denna.
2. Transportörer får inom ramen för den tillfälliga internationella trafiken utföra lokal utflyktstrafik i en annan medlemsstat än den där transportören är etablerad. Dessa lokala utflykter ska rikta sig till resenärer som inte är hemmahörande i den andra medlemsstaten och som redan tidigare transporterades av samma transportör inom ramen för den tillfälliga internationella trafiken. De ska transporteras med samma fordon eller med ett fordon som tillhör samma transportör eller grupp av transportörer.
3. Vid lokal utflyktstrafik ska färdbladet fyllas i innan fordonet avgår för den aktuella utflykten.
4. Om det rör sig om tillfällig internationell trafik som organiseras av en grupp av transportföretag för en och samma kunds räkning, och som under färden eventuellt inbegriper anslutning av andra passagerare genom ett annat transportföretag inom gruppen, ska färdbladets original förvaras i det fordon som går på huvudrutten. En kopia av färdbladet ska förvaras på huvudkontoren för varje transportföretag som är inblandat.

C. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR TILLFÄLLIG CABOTAGETRAFIK

1. Tillfällig cabotagetrafik ska, om inte annat föreskrivs i unionslagstiftningen, omfattas av de lagar och andra författningar som gäller i värdmedlemsstaten i följande avseenden:
 - i) Villkor för transportavtal.
 - ii) Vikt och mått på vägfordon.
 - iii) Föreskrifter för transport av vissa kategorier av passagerare, som skolelever, barn och rörelsehindrade personer.
 - iv) Körtider och viloperioder.
 - v) Mervärdesskatt på transporttjänster. Inom detta område ska rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 48 jämförd med artiklarna 193 och 194, tillämpas på de tjänster som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1073/2009.
2. De fordon som används i cabotagetrafiken ska uppfylla de tekniska normer i fråga om konstruktion och utrustning av fordon som gäller för fordon i internationell trafik.
3. Medlemsstaterna ska tillämpa de nationella bestämmelser som avses i punkterna 1 och 2 på utlandsetablerade transportörer på samma villkor som de som tillämpas på transportörer som är etablerade i värdmedlemsstaten, så att varje diskriminering på grund av nationalitet eller etableringsort förhindras.
4. För tillfällig cabotagetrafik ska transportföretaget skicka tillbaka färdbladen till behörig myndighet eller behörigt organ i den medlemsstat där det är etablerat enligt de former som fastställs av denna myndighet eller av detta organ ⁽²⁾
5. För speciell reguljär cabotagetrafik ska transportföretaget varje månad i sammanfattande form fylla i färdbladet och skicka tillbaka det till behörig myndighet eller behörigt organ i den medlemsstat där företaget är etablerat enligt de former som fastställs av denna myndighet eller av detta organ.

⁽¹⁾ OJ L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ Medlemsstaternas behöriga myndigheter kan komplettera punkt 4 med upplysningar om den personal som har till uppgift att samla in färdbladen samt formerna för hur dessa upplysningar ska skickas in.

BILAGA III

Försättsblad till häftet

(format DIN A4 obestruket papper)

Texten formuleras på ett eller flera språk som är officiellt/officiella i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat

ANSÖKAN OM TILLSTÅND FÖR ⁽¹⁾:LINJETRAFIK SPECIELL LINJETRAFIK ⁽²⁾ FÖRNYELSE AV ETT TRAFIKTILLSTÅND ⁽³⁾ ÄNDRADE VILLKOR FÖR GODKÄND TRAFIK ⁽³⁾

som utförs med buss mellan medlemsstater i enlighet med förordning (EG) nr 1073/2009

ställd till:

(Behörig myndighet)

1. Sökandens efternamn och förnamn eller firmanamn och adress, telefonnummer, telefaxnummer och/eller e-postadress och, i förekommande fall, det huvudansvariga företaget för en sammanslutning av företag:

.....

2. Trafik som bedrivs ⁽¹⁾

av ett företag av en sammanslutning av företag av en underleverantör

3. Namn på och adress till:

Transportör sammansluten/sammanslutna transportör(er) eller

underleverantör(er) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

3.1 tfn.....

3.2 tfn.....

3.3 tfn.....

3.4 tfn.....

⁽¹⁾ Markera riktiga uppgifter.

⁽²⁾ Det rör sig om speciell linjetrafik som inte täcks av ett kontrakt mellan arrangör och transportör.

⁽³⁾ Inom ramen för artikel 9 i förordning (EG) nr 1073/2009.

⁽⁴⁾ Ange för varje fall om det rör sig om en sammansluten transportör eller en underleverantör.

⁽⁵⁾ Bifoga i förekommande fall förteckning.

(Andra sidan till ansökan om tillstånd eller om förnyelse av tillstånd)

4. Om det rör sig om speciell linjetrafik:

4.1 Passagerarkategori.....

5. Varaktighet för begärt tillstånd eller datum då trafiken upphör:

.....
.....
.....
.....

6. Huvudsaklig färdväg för trafiken (stryk under de platser där passagerarna tas upp):

.....
.....
.....
.....

7. Trafikperiod

.....
.....
.....

8. Turtäthet (dagliga turer, turer varje vecka etc.):

.....

9. Biljettpriser: Bilaga

10. Bifoga ett körschema som gör det möjligt att kontrollera att gemenskapslagstiftningen om körtider och viloperioder följs.

11. Antal tillstånd eller kopior av tillståndet som önskas ⁽¹⁾

.....

12. Eventuella ytterligare upplysningar:

.....
.....
.....

13.

(Ort och datum)

.....

(Sökandes underskrif)

⁽¹⁾ Då tillståndet ska förvaras i fordonet uppmärksammas sökanden på att antalet tillstånd bör motsvara det antal fordon som samtidigt kan komma att vara i trafik för utförandet av den trafik för vilket tillståndet ska gälla.

(Tredje sidan till ansökan om tillstånd eller om förnyelse av tillstånd)

VIKTIGT MEDDELANDE

1. Till denna ansökan ska följande uppgifter bifogas:
 - a) Tidtabell.
 - b) Prislister.
 - c) En styrkt kopia som stämmer överens med gemenskapstillståndet för internationell persontransport på väg med buss i yrkesmässig trafik enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1073/2009.
 - d) Uppgifter om karaktären och volymen av den trafik som sökanden planerar att bedriva, om det rör sig om en ansökan för att upprätta en ny förbindelse eller om sökanden uppger att det rör sig om en ansökan om förnyat tillstånd.
 - e) En karta i lämplig skala där sökanden markerat färdväg och hållplatser för passagerarnas på- och avstigning.
 - f) Ett körschema som gör det möjligt att kontrollera att gemenskapslagstiftningen om körtider och viloperioder följs.
2. Som stöd för sin ansökan ska sökanden uppge alla de ytterligare uppgifter som denne anser vara värdefulla eller som begärs av utfärdande myndighet.
3. Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1073/2009, krävs tillstånd för följande:
 - a) Linjetrafik, dvs. persontransporter vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser. Linjetrafik ska vara allmänt tillgänglig, dock med förbehåll för obligatorisk platsreservation där så är lämpligt. Trafikens reguljära karaktär påverkas inte av att villkoren för att bedriva trafiken anpassas.
 - b) Speciell linjetrafik som inte täcks av ett kontrakt mellan arrangör och transportör. Trafik, oavsett vem som bedriver den, för befordran av särskilda passagerarkategorier med uteslutande av andra passagerare, anses vara linjetrafik. Sådan trafik betecknas som "speciell linjetrafik", som inbegriper följande:
 - i) Transport av anställda mellan hemmet och arbetsplatsen.
 - ii) Transport av elever och studerande till och från utbildningsanstalter.

Det förhållandet att den speciella trafiken anpassas efter användarnas behov ändrar inte dess karaktär av linjetrafik.
4. Ansökan ska inlämnas till behörig myndighet i den medlemsstat från vars territorium trafiken avgår, det vill säga en av slutstationerna för trafiken.
5. Tillståndet ska vara giltigt i högst fem år.

BILAGA IV

(Tillståndets första sida)

(Pantone 182 (rosa), eller så nära denna färg som möjligt, format DIN A4 obestruket papper 100 g/m² eller mer)*Texten formuleras på ett eller flera språk som är officiellt/officiella i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat*

UTFÄRDANDE MEDLEMSSTAT

Behörig myndighet

Landskod ⁽¹⁾

.....

TILLSTÅND nr°

för linjetrafik ⁽²⁾

för speciell linjetrafik

med buss mellan medlemsstater, utfärdat i enlighet med

kapitel 3 i förordning (EG) nr 1073/2009

till:

(Innehavarens namn och förnamn eller firmanamn eller huvudansvarigt företag för en sammanslutning av företag)

.....

Adress:

Tfn, telefax eller e-post:

Deltagande företags och underleverantörers namn, adress, telefon och fax:

1.

2.

3.

4.

5.

Eventuell bifogad förteckning.

Tillståndet gäller t.o.m. den:

.....
(Ort och datum för utfärdande).....
(Underskrift och stämpel från den utfärdande myndigheten eller det
utfärdande organet)⁽¹⁾ Österrike (A), Belgien (B), Bulgarien (BG), Kroatien (HR), Cypern (CY), Tjeckien (CZ), Danmark (DK), Estland (EST), Finland (FIN), Frankrike (F), Tyskland (D), Grekland (GR), Irland (IRL), Italien (I), Lettland (LV), Litauen (LT), Luxemburg (L), Ungern (H), Malta (M), Nederländerna (NL), Polen (PL), Portugal (P), Rumänien (RO), Slovakien (SK), Slovenien (SLO), Spanien (E), Sverige (S), Förenade kungariket (UK).⁽²⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

(Andra sidan för tillstånd nr)

1. Färdväg:
 - a) Avreseort:
 - b) Destinationsort:
 - c) Trafikens huvudsakliga färdväg. Stryk under de platser där passagerare tas upp eller släpps av:
.....
.....
.....
.....

2. Trafikperioder:
.....

3. Turtäthet:

4. Tidtabell:

5. Speciell linjetrafik:
Passagerarkategori:

6. Särskilda villkor eller anmärkningar (t.ex. tillåten cabotagetrafik ⁽¹⁾):
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
(Stämpel och/eller underskrift av den utfärdande myndigheten)

⁽¹⁾ med värdmedlemsstatens samtycke och meddelat till den tillståndsgivande myndigheten inom den tidsperiod som anges i artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1073/2009.

(Tillståndets tredje sida)

Texten formuleras på ett eller flera språk som är officiellt/officiella i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat

VIKTIGT MEDDELANDE

1. Detta tillstånd gäller för hela resan. Det får endast användas av part(er) vars namn anges på tillståndet.
 2. Tillståndet eller en kopia som styrkts av den utfärdande myndigheten ska under resan finnas i fordonet och ska på varje begäran visas upp för behörig kontrollant.
 3. En styrkt kopia som stämmer överens med gemenskapens tillstånd ska förvaras i fordonet.
-

BILAGA V

(Certifikatets första sida)

(Pantone 100 (gult), eller så nära denna färg som möjligt, format DIN A4 obestruket papper 100 g/m² eller mer)

Texten formuleras på ett eller flera språk som är officiellt/officiella i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat

UTFÄRDANDE MEDLEMSSTAT

Behörig myndighet

Landskod ⁽¹⁾

.....

CERTIFIKAT

utfärdat på grundval av förordning (EEG) nr 1073/2009, för transport med buss mellan medlemsstaterna för egen räkning

(Del som ska fyllas i av den fysiska eller juridiska person som utför transporter för egen räkning)

Undertecknad
 som representerar företaget, den ideella föreningen eller annan organisation (beskrivs)

.....
 (Efternamn och förnamn eller annat officiellt namn samt fullständig adress)

intygar:

- att transporterna bedrivs utan vinstsyfte eller kommersiellt syfte,
- att transportverksamheten endast är en sidoverksamhet för den fysiska eller juridiska personen,
- att bussen med registreringsnummer ägs, har köpts på avbetalning eller har hyrts på långtidskontrakt av nämnda person,
- att bussen kommer att köras av en anställd hos den fysiska eller juridiska personen, av den fysiska personen själv eller av personal som är anställd hos företaget eller ställts till företagets förfogande enligt en avtalsförpliktelse.

.....
 (Underskrift av den fysiska personen eller av ett ombud för den juridiska personen)

(Del som fylls i av behörig myndighet)

Detta dokument ska betraktas som ett tillstånd enligt artikel 5.5 i förordning (EEG) nr 1073/2009.

.....
 (Giltighetstid)

.....
 (Ort och datum för utfärdande)

.....
 (Behörig myndighets underskrift och stämpel)

⁽¹⁾ Österrike (A), Belgien (B), Bulgarien (BG), Kroatien (HR), Cypern (CY), Tjeckien (CZ), Danmark (DK), Estland (EST), Finland (FIN), Frankrike (F), Tyskland (D), Grekland (GR), Irland (IRL), Italien (I), Lettland (LV), Litauen (LT), Luxemburg (L), Ungern (H), Malta (M), Nederländerna (NL), Polen (PL), Portugal (P), Rumänien (RO), Slovakien (SK), Slovenien (SLO), Spanien (E), Sverige (S), Förenade kungariket (UK).

(Certifikatets andra sida)

Texten formuleras på ett eller flera språk som är officiellt/officiala i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. I artikel 2.5 i förordning (EEG) nr 1073/2009 fastställs att "transporter för egen räkning" avser "transporter utan vinstsyfte eller kommersiellt syfte som ordnas av en fysisk eller juridisk person där
 - transportverksamheten endast är en sidoverksamhet för den fysiska eller juridiska personen, och
 - de fordon som används ägs eller har köpts på avbetalning eller hyrts med långtidskontrakt av den fysiska eller juridiska personen samt framförs av en anställd hos den personen eller av den fysiska personen själv eller av personal som är anställd hos företaget eller ställts till företagets förfogande enligt en avtalsförpliktelse".
2. Den som bedriver transportverksamhet för egen räkning har enligt artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1073/2009, rätt att utföra denna typ av transporter utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort, om han eller hon
 - i etableringsmedlemsstaten har tillstånd att utföra transporter med buss i enlighet med villkoren för tillträde till marknaden i nationell lagstiftning, och
 - uppfyller gällande lagstadgade trafiksäkerhetskrav för förare och fordon i enlighet med tillämplig unionslagstiftning.
3. Sådan transport för egen räkning som anges i punkt 1 ska vara underkastad en ordning med certifikat.
4. Certifikatet ger innehavaren rätt att utföra internationella transporter med buss för egen räkning. Det ska utfärdas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där fordonet är registrerat och ska gälla för hela transportsträckan inklusive transitering.
5. Certifikatet ska fyllas i med icke raderbara tryckbokstäver i tre exemplar av den fysiska personen eller av den ansvariga för den juridiska personen och kompletteras av den behöriga myndigheten. En kopia ska behållas av myndigheten och en kopia ska behållas av den fysiska eller juridiska personen. Föraren ska förvara originalet eller en styrkt kopia i fordonet under hela resan vid internationell trafik. Certifikatet ska på varje begäran visas upp för kontrollmyndigheten. Den fysiska eller juridiska personen ansvarar för att certifikaten är korrekta.
6. Tillståndet ska vara giltigt i högst fem år.

BILAGA VI

MODELL FÖR DET MEDDELANDE

(som avses i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006)

Antal tillstånd som utfärdats för reguljär cabotagetrafik som bedrivits under

..... (tvåårsperiod)

i (värdmedlemsstatens namn)

Land där verksamhetsutövaren är etablerad	Antal utfärdade tillstånd
B	
BG	
CZ	
DK	
D	
EST	
GR	
E	
F	
IRL	
HR	
I	
CY	
LV	
LT	
L	
H	
M	
NL	
A	
PL	
P	
RO	
SLO	
SK	
FIN	
S	
UK	
Totalt	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 362/2014**av den 9 april 2014****om rättelse av den spanska versionen av förordning (EG) nr 1881/2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.3,med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 1258/2011 av den 2 december 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1881/2006 vad gäller gränsvärden för nitrater i livsmedel ⁽²⁾, särskilt artikel 1.3, och

av följande skäl:

- (1) Ett fel har uppstått i den spanska språkversionen av kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 ⁽³⁾ och dess ändring genom förordning (EU) nr 1258/2011 om ändring av förordning (EG) nr 1881/2006 vad gäller gränsvärden för nitrater i livsmedel. Därför måste texten i tabellen i bilagan till den spanska språkversionen av förordning (EG) nr 1881/2006 rättas. De övriga språken påverkas inte.
- (2) Förordning (EG) nr 1881/2006 bör därför rättas i enlighet med detta.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och varken Europaparlamentet eller rådet har motsatt sig dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1**(Gäller endast den spanska språkversionen.)**Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande⁽¹⁾ EGT L 37, 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EUT L 320, 3.12.2011, s. 15.⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 363/2014**av den 9 april 2014****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	62,4
	TN	100,0
	TR	130,0
	ZZ	97,5
0707 00 05	EG	170,1
	MA	44,0
	TR	126,8
0709 93 10	ZZ	113,6
	MA	39,8
	TR	85,7
0805 10 20	ZZ	62,8
	EG	49,3
	IL	68,0
	MA	52,3
0805 50 10	TN	50,1
	TR	60,1
	ZZ	56,0
	MA	63,6
0808 10 80	TR	63,1
	ZZ	63,4
	AR	84,7
0808 30 90	BR	103,6
	CL	102,5
	CN	77,1
	MK	23,1
	NZ	140,3
	US	174,6
	ZA	108,1
	ZZ	101,8
	AR	105,3
	CL	157,3
CN	81,0	
ZA	103,6	
ZZ	111,8	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 18 februari 2014

om godkännande av Portugals uppdaterade makroekonomiska anpassningsprogram

(2014/196/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 472/2013 är tillämplig på medlemsstater som vid tidpunkten för dess ikraftträdande redan erhåller ekonomiskt bistånd, inbegripet från den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM) och/eller Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF).
- (2) I förordning (EU) nr 472/2013 fastställs regler för godkännande av makroekonomiska anpassningsprogram för medlemsstater som erhåller sådant ekonomiskt bistånd, vilka måste tillämpas tillsammans med bestämmelserna i rådets förordning (EU) nr 407/2010 ⁽²⁾ om inrättandet av EFSM när den berörda medlemsstaten tar emot bistånd både från EFSM och från andra källor.
- (3) Portugal har beviljats ekonomiskt bistånd både från EFSM, genom rådets genomförandebeslut 2011/344/EU ⁽³⁾, och från EFSF.
- (4) Av konsekvensskäl bör uppdateringen av det makroekonomiska anpassningsprogrammet för Portugal enligt förordning (EU) nr 472/2013 godkännas genom hänvisning till de relevanta bestämmelserna i genomförandebeslut 2011/344/EU.
- (5) I enlighet med artikel 3.10 i genomförandebeslut 2011/344/EU har kommissionen tillsammans med Internationella valutafonden och i samarbete med Europeiska centralbanken genomfört en tionde utvärdering av hur de portugisiska myndigheternas genomförande av de överenskomna åtgärderna i enlighet med det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortskrider, samt av dessa åtgärders ändamålsenlighet och ekonomiska och sociala verkningar. Som en följd av den översynen behöver vissa ändringar göras i det befintliga makroekonomiska anpassningsprogrammet.
- (6) Dessa ändringar fastställs i de relevanta bestämmelserna i genomförandebeslut 2011/344/EU, ändrat genom rådets genomförandebeslut 2014/197/EU av den 18 februari 2014 om ändring av genomförandebeslut 2011/344/EU om beviljande av ekonomiskt bistånd från unionen till Portugal ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT L 140, 27.5.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

⁽³⁾ Rådets genomförandebeslut 2011/344/EU av den 17 maj 2011 om beviljande av ekonomiskt bistånd från unionen till Portugal (EUT L 159, 17.6.2011, s. 88).

⁽⁴⁾ Se sidan 61 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtgärder som anges i artikel 3.8 och 3.9 i genomförandebeslut 2011/344/EU och som Portugal ska vidta som en del av sitt makroekonomiska anpassningsprogram godkänns härmed.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2014.

På rådets vägnar
G. STOURNARAS
Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 18 februari 2014

om ändring av genomförandebeslut 2011/344/EU om beviljande av ekonomiskt bistånd från unionen till Portugal

(2014/197/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) På begäran av Portugal beviljade rådet ekonomiskt bistånd till detta land den 17 maj 2011 genom genomförandebeslut 2011/344/EU ⁽²⁾. Det ekonomiska biståndet beviljades för att stödja ett kraftfullt ekonomiskt och finansiellt reformprogram (nedan kallat *programmet*) vars syfte är att återställa förtroendet, möjliggöra en återgång till en hållbar tillväxt och värna om den finansiella stabiliteten i Portugal, euroområdet och unionen.
- (2) I enlighet med artikel 3.10 i genomförandebeslut 2011/344/EU har kommissionen, tillsammans med Internationella valutafonden (IMF) och i samarbete med Europeiska centralbanken (ECB), under tiden 4 december–16 december 2013, gjort en tionde utvärdering av de portugisiska myndigheternas genomförande av de överenskomna åtgärderna enligt programmet.
- (3) Den kvartalsvisa BNP-tillväxten var fortsatt positiv under det tredje kvartalet 2013 och de kortsiktiga indikatorerna pekar på en ekonomisk återhämtning som förväntat. På årsbasis förväntas den reala BNP fortfarande minska med 1,6 % år 2013, samtidigt som man räknar med en utveckling i positiv riktning under 2014 och 2015 då tillväxten förväntas uppgå till 0,8 % respektive 1,5 %. Utsikterna vad gäller arbetsmarknaden har förbättrats, även om arbetslösheten fortfarande är hög och enligt prognoserna kommer att nå sin högsta nivå 2014 (16,8 %), varefter den gradvis kommer att minska. Det finns fortfarande nedåtrisker vad gäller den makroekonomiska utvecklingen, eftersom den förväntade återhämtningen bygger på att både handeln och de finansiella marknaderna utvecklas positivt, vilket i sin tur beror av utvecklingen i Europa totalt sett.
- (4) Fram till november 2013 förbättrades nettoupplåningsbehovet med 0,25 % av BNP (efter avdrag för exceptionella omständigheter) jämfört med samma period föregående år, vilket förklaras av att intäkterna ökat snabbare än utgifterna. De ökande skatteintäkterna beror på att det skett en ekonomisk återhämtning under de senaste månaderna och på att skatteförvaltningen blivit effektivare, särskilt på området bekämpning av skattebedrägerier. På utgiftssidan kan det konstateras att budgetgenomförandet ligger i linje med målen för den andra tilläggsbudgeten.
- (5) Målet att underskottet i de offentliga finanserna för 2013 ska uppgå till 5,5 % av BNP (exklusive rekapitalisering av banker) kommer sannolikt att hållas och underskottet kan till och med komma att bli lägre än målet. Detta beror på att positiva risker gett effekter under årets sista månader samtidigt som de flesta av de negativa riskerna fallit bort. Bland annat antas resultaten vad gäller skatteuppbörden överträffa de implicita målen i den andra tilläggsbudgeten. Avkastningen av intäkterna från den engångsordning för skuldreglering av kvarstående skatter och obetalda socialförsäkringsavgifter som inleddes i slutet av 2013 var dessutom ca 0,3 % av BNP högre än väntat. Utnyttjandet av unionsmedel förväntas också vara bättre än vad som tidigare beräknats. Vidare har negativa risker i samband med omförhandlingar av offentlig-privata partnerskap reducerats. Vissa negativa risker kvarstår dock fortfarande, bl.a. att inkomsterna från fastighetsskatten inte blir så hög som förväntat, samtidigt som det inte helt kan uteslutas att man får ett överskridande när det gäller vissa utgifter som t.ex. personalkostnader, insatsförbrukning och pensioner.
- (6) I 2014 års statsbudget och annan stödjande lagstiftning håller sig inom ramen för ett underskottsmål på 4 % av BNP för 2014. För att nå detta mål håller man på att genomföra rehabiliteringsåtgärder på omkring 2,3 % av BNP, vilket även täcker budgettryck och behovet av att bygga upp det preliminära budgetanslaget för 2014. Åtgärderna är huvudsakligen av permanent slag och gäller främst utgiftsbesparingar.

⁽¹⁾ EUTL 118, 12.5.2010, s. 1.⁽²⁾ Rådets genomförandebeslut 2011/344/EU av den 17 maj 2011 om beviljande av ekonomiskt bistånd från unionen till Portugal (EUTL 159, 17.6.2011, s. 88).

- (7) Merparten av konsolidera under 2014 – cirka 1,8 % av BNP – bör hämtas från den översyn av de offentliga utgifterna som genomfördes under det gångna året i syfte att göra de sociala transfereringarna och tillhandahållande av offentliga tjänster rättvisare och effektivare. De viktigaste åtgärderna till följd av översynen av de offentliga utgifterna kommer att genomföras inom följande tre huvudområden: 1. Begränsningar av utgifterna för löner inom den offentliga sektorn genom minskningar av personalstyrkan inom denna sektor och ändringar av dess sammansättning så att man ökar antalet högkvalificerade anställda, särskilt genom återkvalificeringsprogram och frivilliga uppsägningar. Ökad samstämmighet i de arbetsbestämmelser som tillämpas i den offentliga och den privata sektorn samt en översyn av löneskalan och en rationalisering av reglerna gällande lönetillägg. Ökning av förmånstagarnas bidrag till de särskilda offentliga sjukförsäkringssystemen i syfte att göra dessa system självfinansierade. 2. Begränsningar av de offentliga pensionsutgifterna, eftersom man måste se över dessa utgifters hållbarhet mot bakgrund av den demografiska utvecklingen, med hänsyn tagen till behovet av att skydda de lägsta pensionerna; dessa begränsningar har formen av en höjning av den lagstadgade pensionsåldern genom ändringar av kraven på hållbarhet. Justering av den "extraordinära solidaritetsskatten", genom en sänkning av minimitröskeln för tillämpning av den progressiva skalan samt av de tröskelvärden som gäller för tillämpningen av högre skattesatser. Rationalisering av efterlevandepensionerna både enligt Caixa Geral de Aposentações (CGA) och enligt det allmänna pensionssystemet. Minskning av livstidspensioner för politiker. 3. Besparingar i insatsförbrukning och utgiftsprogram i fackministerierna.
- (8) I syfte att uppnå underskottsmålet på 4 % av BNP bör myndigheterna anta ytterligare smärre permanenta inkomståtgärder motsvarande 0,4 % av BNP som syftar till att göra det nuvarande skatte- och socialförsäkringssystemet effektivare och rättvisare och till att komplettera översynen av de offentliga utgifterna. Dessutom bör ett antal engångsåtgärder motsvarande 0,2 % av BNP att genomföras, vilka mer än väl uppväger kostnaderna för engångsavgiften för förskottsbetalningar i samband med införandet av en ordning för uppsägningar enligt ömsesidig överenskommelse i den offentliga sektorn.
- (9) De flesta av de ovannämnda åtgärderna antogs genom 2014 års budgetlag eller genom förändringar av särskild lagstiftning. Vissa av de planerade konsolideringsåtgärderna har ännu inte fullt ut fastställts i lag. Det rör sig bl.a. om skärpningen av villkoren för berättigande till efterlevandepension (förutom ändringen av ersättningsnivåer vid ackumulering med andra pensioner); försäljning av tillstånd för onlinespel; överföringen av postens sjukkasse till den centrala offentliga förvaltningen och försäljning av hamntillstånd.
- (10) En omfattande reform av bolagsskatten som syftar till en förenkling samt till att främja de portugisiska företagens internationalisering och konkurrenskraft godkändes av parlamentet i december 2013 och trädde i kraft den 1 januari 2014. Ett centralt inslag i reformen är en sänkning av den ordinarie bolagsskattesatsen från 25 % till 23 % och en nedsatt sats på 17 % på de första 15 000 EUR av beskattningsunderlaget för små och medelstora företag. Utöver de befintliga tilläggsskatterna kommer även en tredje tilläggsskatt på 7 % att tillämpas på beskattningsbara vinster som överskrider 35 miljoner EUR. Andra centrala bestämmelser i reformen är omstöpnings av skatteincitament, ändringar av beskattningen av utdelningar och realisationsvinster, koncernbeskattning och ordningen för immateriella tillgångar, införandet av en undantagsordning från skatteplikt på aktier, en förlängning av den period under vilken förluster kan skjutas framåt och ytterligare begränsningar av ränteavdragen.
- (11) Skuldkvoten väntas nå sin högsta nivå under 129,5 % av BNP 2013 och därefter minska. Den uppjustering av skuldprofilen som skett i förhållande till den kombinerade åttonde och nionde utvärderingen, trots att genomförandet av budgeten var bättre än förväntat, beror till stor del på att statskassans likviditet ökat väsentligt samt på att en del av transaktionerna till förmån för socialförsäkringssystemets finansiella stabilitetsfond för att minska den kortfristiga skulden skjutits fram till 2014. Till följd härav förväntas nettoskulden – exklusive Instituto de Gestão do Crédito Público:s (IGCP) likvida tillgångar – nå upp till en nivå av ca 120 % av BNP, vilket är något under den prognos som angavs i den senaste utvärderingen. Den minskning av skuldkvoten för den offentliga sektorn som förväntas från och med 2014 kommer att underbyggas av den förväntade ekonomiska återhämtningen samt av en minskning av de likvida tillgångarna och genomförandet av socialförsäkringssystemets transaktioner för att minska den kortfristiga skulden.
- (12) Budgetanpassningsprocessen understöds av en rad strukturella finanspolitiska åtgärder för att förstärka kontrollen över de statliga utgifterna och förbättra uppbörden av intäkter. Den övergripande reformen av budgetramlagen går framåt på ett antal viktiga områden. Med tanke på reformens omfattning och på behovet av att inleda ett omfattande samråd med alla berörda aktörer bör denna process dock ske i två faser. Det nya kontrollsystemet för åtaganden börjar visa resultat genom att man undvikit att nya obetalda skulder fortsatt ackumuleras, men genomförandet måste noga övervakas för att säkerställa att åtagandena täcks av de tillgängliga medlen. Man kommer att inrätta en arbetsgrupp som ska utvärdera och förbättra denna process. Reformen inom den offentliga förvaltningen håller på att genomföras med sikte på att modernisera och rationalisera personalstyrkan i den offentliga sektorn och dess organ. Reformarbetet i riktning mot en modern riskhanteringsmodell för efterlevnaden inom

intäktsförvaltningen fortsätter. En ny riskbedömningsenhet har nyligen inrättats och kommer att inleda sin verksamhet inom kort och dess huvuduppgift kommer att vara att förbättra efterlevnaden när det gäller vissa grupper av skattskyldiga såsom egenföretagare och personer med stor förmögenhet. Vissa andra reformer, t.ex. minskningen av antalet lokala skattekontor, har försenats. Även om det gjorts framsteg i omförhandlingen av de offentlig-privata partnerskapen hade man inte lyckats slutföra dessa förhandlingar vid utgången av 2013. Man förväntar sig ändå betydande besparingar från och med 2014. De statsägda företagen nådde i genomsnitt balans i den löpande verksamheten i slutet av 2012 och ytterligare reformer planeras för att undvika en förnyad försämring av deras resultat. Privatiseringen har gått framåt och intäkterna överstiger det mål som anges i programmet. Reformerna inom hälso- och sjukvårdssektorn har gett betydande besparingar och genomförandet av dem fortskrider på det hela taget enligt planerna.

- (13) Arbetet med att genomföra åtgärderna och reformerna inom hälso- och sjukvårdssektorn fortsätter framåt och har lett till besparingar tack vare en ökad effektivitet. Det konsoliderade underskottet för sektorn har minskat avsevärt sedan 2010. Den kvarvarande mängden obetalda skulder, den snäva budgetposten och ökade kostnader för arbetskraft på grund av återinförande av den 13:e och 14:e bonusbetalningen tvingade myndigheterna att skynda på de pågående reformerna. Den stora mängden obetalda skulder beror i mycket stor utsträckning (men inte helt) på en konsekvent underfinansiering av de statligt ägda sjukhusen i förhållande till de tjänster de levererar. Myndigheterna står fast vid sitt åtagande att genomföra den pågående sjukhusreformen och att fortsätta med finjusteringen av de åtgärder som rör läkemedel, centraliserad upphandling och primärvård.
- (14) Bankernas kapitaltäckningskrav fortsatte att med god marginal göra det möjligt att uppfylla Europeiska bankmyndighetens (EBA) krav på lagstadgade kapitalbuffertar, liksom programmet om 10 % i kärnprimärkapital. Denna kapitalbuffert är tillräcklig överlag, även om man tillämpar det nya kapitalkravsdirektivets (CRD IV) regler för värdering av bankernas egna medel. Dessa nya kapitalregler gäller fr.o.m. januari 2014 med en tröskel på 7 % av kapitaltäckningskvoten för kärnprimärkapital. Utlånings-/inlåningstalet för systemet i dess helhet är 120,7 % och detta tal kommer sannolikt att fortsätta att minska fram till slutet av 2014. Vissa banker har dessutom redan nått under denna gräns. Arbetet med att ytterligare diversifiera finansieringskällorna för företagssektorn intensifieras hela tiden. Med stöd av rekommendationerna i 2013 års externa granskning av de befintliga statligt finansierade kreditramarna håller myndigheterna nu på att genomföra åtgärderna för att förbättra dessa instrument, vad gäller både resultat och styrning, bl.a. förmåga och praxis när det gäller riskhantering. Vad gäller de nya skuldsaneringsverktyg som är riktade till hushåll och syftar till frivillig skuldreglering så är den rättsliga ramen för dessa nu på plats och fullt fungerande. Även verkningarna av ändringarna av insolvens- och indrivningslagen för bolag håller på att utvärderas i och med att den nya skuldsanerings- och indrivningsmekanismen nu fungerar. En uppsättning verktyg för krishantering håller på att färdigställas. Rekonstruktionsfonden fungerar nu, befogenheter till tidigt ingripande har införts och rekapitaliseringslagen har ändrats för att ta hänsyn till kommissionens meddelande av den 1 augusti 2013 om tillämpning av reglerna om statligt stöd på stödåtgärder till förmån för banker i samband med finanskrisen ⁽¹⁾. Färdplanen för att förbättra effektiviteten och styrningen när det gäller det nationella garanti-systemet håller på att genomföras i syfte att bättre tillgodose de små och medelstora företagens finansieringsbehov.
- (15) Fortsatta framsteg har gjorts vad gäller att genomföra tillväxt- och konkurrenskraftshöjande strukturreformer. Myndigheterna har vidtagit ytterligare åtgärder för att minska arbetslösheten och för att göra arbetsmarknaden effektivare, bl.a. förstärkt aktiveringspolitik och en genomförandeplan för ungdomsgarantin. Ändringar som påverkar definitionen av laglig uppsägning i arbetsrätten håller på att utarbetas efter det att tidigare ordningar förklarats vara grundlagsstridiga. Ytterligare åtgärder har vidtagits på områdena utbildning, där framstegen på det hela taget är tillfredsställande.
- (16) Regeringen godkände en ny avgift för energiaktörer för 2014 som måste övervakas noga för att undvika snedvridning i systemet. Det krävs ytterligare reformer när det gäller avskaffandet av energitaxeskulden och säkerställandet av systemets hållbarhet.
- (17) Det har vidtagits åtgärder inom telekommunikationssektorn och postsektorn för att se till att unionens regler efterlevs och att programmålen nås. Valet av dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster och översyn av de befintliga avtalen med de nuvarande tillhandahållarna är en positiv utveckling mot ett fullständigt genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG ⁽²⁾. Offentliggörandet av den lagstiftning som fastställer ramen för koncessionsavtalet med den nationella tillhandahållaren av posttjänster kommer att förkorta den nuvarande koncessionsperioden, vilket leder till ökad konkurrens. Myndigheterna fortsätter att helhjärtat stödja ökad hållbarhet och effektivitet inom transportsektorn.

⁽¹⁾ EUT C 216, 30.7.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 51).

- (18) Arbetet med sektorsspecifik lagstiftning som syftar till en anpassning till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG ⁽¹⁾ fortskrider, med viss försening i antagandet av ett regelverk för byggsektorn och de ändrade stadgarna och interna reglerna för yrkessammanslutningar i syfte att anta övergripande ramlagstiftning för offentliga yrkessammanslutningar. Myndigheterna är fast beslutna att få den gemensamma kontaktpunkten att fungera ännu bättre.
- (19) Utvärderingen av hyreslagen för tätorsområden har inletts i och med att den nya rättsliga ramen genomförts fullt ut. Myndigheterna har som mål att öka sina insatser för att bekämpa skatteundandragande på hyresmarknaden.
- (20) Det nya ramverket för de nationella tillsynsmyndigheterna går framåt och relevanta stadgar håller på att ändras och förväntas antas inom kort. Offentliggörandet av ett nytt dekret som fastställer tillsynsmyndigheternas bidrag för 2014 har försenats.
- (21) Reformerna av rättsväsendet fortskrider som planerat. Det har gjorts framsteg i genomförandet av lagen om domstolssystemet som syftar till att rationalisera domstolväsendet; man har dessutom offentliggjort en lag som stärker organet för exekutionstjänstemän och konkursförvaltare samt slutfört ett nytt utomrättsligt förfarande som gör det möjligt att före rättegång identifiera och lösa ärenden utanför domstol. Arbetet med att förbättra licensieringsmiljön och minska den administrativa bördan har gått framåt i och med antagande av rättsliga föreskrifter som syftar till att effektivisera licensiering inom områdena turism, industri och fysisk planering. Lagstiftning om kommersiella licenser är på gång och regelverket för stadsplanering och byggande håller på att ses över.
- (22) Mot bakgrund av denna utveckling bör genomförandebeslut 2011/344/EU ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 3 i genomförandebeslut 2011/344/EU ska punkterna 8 och 9 ersättas med följande:

- ”8. Portugal ska vidta följande åtgärder under 2014, i linje med specifikationerna i samförståndsmemorandumet:
- Det offentliga underskottet ska inte överstiga 4 % av BNP 2014. Vid beräkningen av detta underskott ska de eventuella budgetkostnader för stödåtgärder för banker inom ramen för regeringens strategi för finanssektorn inte beaktas. För att uppnå detta mål ska Portugal vidta konsolideringsåtgärder till ett värde av 2,3 % av BNP, enligt definitionen i 2014 års budgetlag och stödjande lagstiftning som antagits i detta syfte.
 - Förutom de pensionsåtgärder som redan antagits ska de gällande lagstiftningen rörande de offentliganställdas pensionssystem (CGA) ändras senast i slutet av januari 2014 för att se till att de nya reglerna om kraven på hållbarhet och därmed ökade pensionsåldern blir faktiskt tillämpliga även för detta system. Portugal ska också utveckla nya övergripande åtgärder som en del av den pågående strukturreformen av pensionssystemen under 2014 i syfte att se till att dessa system blir hållbara och mer rättvisa.
 - I syfte att kontrollera eventuella överskridanden av utgifterna ska regeringen noga övervaka efterlevnaden av ministerrättens utgiftstak genom månatlig rapportering till ministerrådet.
 - Portugal ska omgående fastställa och genomföra de planerade ändringarna av villkoren för berättigande till efterlevandepension samt villkoren för försäljning av tillstånd för onlinespel. Portugal ska dessutom vidta verkningfulla åtgärder för att genomföra försäljningen av hamntillsånd.
 - Den övergripande reformen av bolagsskatten ska genomföras inom den nuvarande budgetramen så att målen för den finanspolitiska konsolideringen iakttas.
 - Frysningen av skatteutgifter på central, regional eller lokal nivå ska bibehållas. Insatserna för att förhindra skatteundandragande och skattebedrägeri när det gäller olika typer av skatter ska skärpas ytterligare, bl.a. genom övervakning av det nya elektroniska faktureringsystemet. En studie om den svarta ekonomin på bostadsmarknaden ska utföras under första kvartalet 2014 i syfte att finna sätt att minska skatteundandragande när det gäller hyresintäkter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

- g) Om negativa rättsliga risker eller negativa risker när det gäller budgetgenomförandet konkretiseras ska Portugal vidta högkvalitativa åtgärder för att kompensera detta så att underskottsmålet kan uppnås.
- h) Vad gäller perioden efter 2014 ska Portugal ha ett offentligt underskott på högst 2,5 % av BNP 2015 och hindra en ackumulering av nya inhemska obetalda skulder. Strategin för att uppnå målet ska stödjas av dokumentet om en statlig reform som är inriktat på hållbarhet i de sociala trygghetssystemen, reform av den offentliga förvaltningen, ökad effektivitet på områdena sjuk- och hälsovård och utbildning och miljöskatter. Det pågår ett brett samråd med politiska och sociala partner som syftar till att bättre definiera och skynda på de nu pågående reformerna. Framtiden i denna process ska analyseras vid den elfte utvärderingen och identifierade åtgärder kommer att återspeglas i 2014 års dokument om den finanspolitiska strategin. För att uppfylla unionens krav vad gäller budgetramen ska det dokumentet även innehålla uppgifter om budgetplanerna på medellång sikt.
- i) Portugal ska vidta kompletterande åtgärder för att ytterligare stärka sitt system för förvaltning av de offentliga finanserna. Budgetsplittringen ska minskas genom en begränsning av antalet budgetposter och en översyn av klassificeringen av egna inkomster. Strategin för validering och reglering av obetalda skulder ska fortsätta att tillämpas och lagen för kontroll av åtaganden ska tillämpas fullt ut i alla offentliga enheter i syfte att förhindra uppkomsten av nya obetalda skulder. Portugal ska ompröva budgetramlagen för att till fullo införliva relevant unionslagstiftning. Portugal ska dessutom genomföra en mer omfattande översyn av budgetramlagen i syfte att rationalisera effektivisera budgetens anslagsstruktur, öka ansvarsskyldigheten och ytterligare befästa de offentliga finanserna på medellång sikt. Portugal ska se till att åtgärderna för att genomföra den nya budgetramen på statlig nivå också tillämpas på regional och lokal nivå.
- j) Portugal ska fortsätta reformprogrammet i riktning mot en modern och effektivare skatteförvaltning i enlighet med bästa internationella praxis. Portugal ska minska antalet kommunala skattekontor med minst 25 % under det första kvartalet 2014 och med ytterligare 25 % till maj 2014. Antalet resurser som avsätts till revision i skatteförvaltningen ska ökas med minst 30 % av den totala personalen. En ny avdelning som samlar olika tjänster till skattebetalarna ska inrättas inom skatteförvaltningen (avdelningen för service till skattebetalarna). Riskhanteringsenheten ska ha börjat fungera fullt ut under första kvartalet 2014 och den ska i första hand vara inriktat på målinriktade projekt för att förbättra efterlevnaden när det gäller egenföretagare och personer med stor förmögenhet. Läget vad gäller efterlevnaden av skattelagstiftningen ska övervakas kontinuerligt.
- k) Portugal ska fortsätta att genomföra reformer av den offentliga förvaltningen. Efter en omfattande översyn av löneskalorna i den offentliga förvaltningen i samband med den tolfte utvärderingen ska en enda löneskala, som syftar till att rationalisera och skapa konsekvens i ersättningarna inom alla karriärtyper, utarbetas under första hälften av 2014 och därefter slutföras i slutet av 2014. Denna ska ersätta den löneöversyn som ingår i 2014 års budgetlag. Efter undersökningen om kontanta lönetillägg ska Portugal dessutom sammanställa en rapport om den omfattande lönetilläggsreformen. Förslag till lagstiftning för införandet av en enda skala för lönetillägg ska läggas fram till den tolfte utvärderingen.
- l) Portugal ska fullborda genomförandet av strategin med delade tjänster inom den offentliga förvaltningen.
- m) Portugal ska genomföra den nya rättsliga och institutionella ramen för offentlig-privata partnerskap. De offentlig-privata partnerskapen inom olika sektorer ska omförhandlas så att deras budgetkonsekvenser kan begränsas. Till följd av den nya ramlagen om statsägda företag och i enlighet med finansministeriets ökade aktieägarroll ska en teknisk enhet för övervakning av de statsägda företagen inrättas. Regeringen ska fortsätta med sitt omfattande program för omstrukturering av de statsägda företagen i syfte att nå en hållbar operativ balans. Den portugisiska regeringen ska fortsätta med de privatiseringar som redan är på gång.
- n) Portugal ska lägga fram en rapport som syftar till att
- i) identifiera överlappningar av tjänster och behörighet och andra källor till ineffektivitet mellan de centrala och lokala nivåerna i den offentliga förvaltningen, och
 - ii) omorganisera ministeriernas nätverk av decentraliserade tjänster, främst genom nätverket Lojas do Cidadão (gemensam kontaktpunkt för förvaltningen och allmännyttiga företag) och andra tillvägagångssätt som omfattar mer effektiva geografiska områden och som intensifierar användningen av delade tjänster och e-förvaltning.
- o) Portugal ska säkerställa att hälso- och sjukvården fungerar effektivt genom att fortsätta med en rationell användning av tjänster och utgiftskontroll, minska de offentliga utgifterna för läkemedel och genom att minska de obetalda skulderna.

- p) Portugal ska fullfölja omorganisationen och rationaliseringen av sjukhusnätverket genom specialisering, sammanslagning och nedskärning av sjukhustjänster, gemensam ledning och gemensam drift av sjukhus samt se till att den fleråriga handlingsplanen för omorganisationen av sjukhus genomförs.
- q) Efter antagandet av ändringarna av den nya hyreslagen för tätortsområden (lag nr 6/2006), och ett lagdekret som förenklar det administrativa förfarandet för fastighetsrenoveringar, ska Portugal göra en övergripande översyn av hur bostadsmarknaden fungerar.
- r) Portugal ska, med iakttagande av författningsdomstolens dom av den 20 september 2013, utarbeta och genomföra alternativa möjligheter till en arbetsmarknadsreform med liknande effekt.
- s) Portugal ska främja en löneutveckling i linje med målen om att uppmuntra skapandet av nya arbetstillfällen och stärka företagets konkurrenskraft i syfte att korrigera makroekonomiska obalanser. Under programperioden ska minimilönerna endast få öka om det är motiverat mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen och arbetsmarknadsutvecklingen.
- t) Portugal ska fortsätta att förbättra effektiviteten i sin aktiva arbetsmarknadspolitik i linje med resultaten av utvärderingsrapporten och handlingsplanen för att förbättra den offentliga arbetsförmedlingens sätt att fungera.
- u) Portugal ska fortsätta att genomföra de åtgärder som anges i handlingsplanen för att förbättra kvaliteten på högstadie- och gymnasieutbildning samt yrkesutbildning; särskilt ska regeringen lägga fram planer för att effektivisera finansieringsramen för skolor, och referensskolor för yrkesutbildning ska inrättas.
- v) Portugal ska slutföra antagandet av ännu ej beslutade sektoriella ändringar som krävs för att fullt ut genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG (*).
- w) Portugal ska förbättra företagsklimatet genom att slutföra pågående reformer för att minska de administrativa bördorna (en gemensam kontaktpunkt enligt vad som avses i direktiv 2006/123/EG och tillståndsbefriade projekt *Zero Authorisations*), anpassa de reglerade yrkenas särdrag till relevanta unionsdirektiv samt ytterligare förenkla befintliga tillståndsförfaranden, regleringar och andra administrativa bördor på det ekonomiska området, vilka utgör betydande hinder för utvecklingen av den ekonomiska verksamheten.
- x) Portugal ska slutföra reformen av hamnarnas styrningssystem, inklusive översynen av hamnförvaltningskoncessioner.
- y) Portugal ska genomföra åtgärder som ska få transportsystemet att fungera bättre.
- z) Portugal ska fortsätta att införliva EU:s järnvägspaket i den nationella lagstiftningen.
- aa) Portugal ska genomföra en plan för att skapa oberoende gas- och ellogistikoperatörsföretag.
- ab) Portugal ska genomföra lämpliga åtgärder för att reglera energitariffskulden och säkerställa det nationella elsystemets hållbarhet.
- ac) Regeringen ska för det portugisiska parlamentet lägga fram ändrade stadgar för yrkessammanslutningarna.
- ad) Portugal ska godkänna motsvarande ändringar av stadgarna för de nationella tillsynsmyndigheterna.
- ae) Portugal ska fortsätta att undanröja hinder för marknadstillträde, mjuka upp befintliga tillståndskrav och minska den administrativa bördan inom tjänstesektorn.
- af) Portugal ska offentliggöra kvartalsvisa rapporter om återkravsnivåer, om varaktighet och kostnader för insolvensförfaranden för företag, om handläggningstid och kostnader för skatteärenden och om uppklärandegraden vad gäller domstolsärenden.
- ag) Portugal ska anta byggnadslagarna och de andra sektoriella ändringarna för att fullt ut genomföra direktiv 2006/123/EG.
- ah) Portugal ska bedöma effekterna av ett frivilligt system för mervärdesskatteredovisning.
- ai) Portugal ska genomföra en inventering och en analys av kostnaderna för bestämmelser som sannolikt kommer att ha en större effekt på ekonomisk verksamhet.

9. I syfte att återställa förtroendet för finanssektorn ska Portugal sträva efter att upprätthålla lämpliga kapitalnivåer i sin banksektor och säkerställa en ordnad minskning av utlåningsgraden i enlighet med de tidsfrister som fastställs i samförståndsavtalet. I detta avseende ska Portugal genomföra den strategi för den portugisiska banksektorn som överenskommit med kommissionen, ECB och IMF så att den finansiella stabiliteten bibehålls. Portugal ska framför allt göra följande:

- a) Övervaka bankernas övergång till de nya kapitalregler som fastställs i det fjärde kapitalkravsdirektivet (CRD IV) och se till att kapitalbuffertarna förblir i proportion till den utmanande verksamhetsmiljön.
- b) Råda bankerna att stärka sina säkerhetsbuffertar på en hållbar grund.
- c) Stå fast vid sitt åtagande att vid behov ge ytterligare stöd till banksystemet och uppmuntra bankerna att söka privata lösningar under det att medel på strikta villkor kan fås från stödfaciliteten för bankers solvens i enlighet med unionens nyligen ändrade regler för statligt stöd i syfte att ytterligare stödja livskraftiga banker.
- d) Säkerställa en balanserad och metodisk minskning av banksektorns utlåningsgrad, vilket är väsentligt för att permanent undanröja finansieringsobalanser, och minska behovet av finansiering från eurosystelet på medellång sikt. Bankernas finansierings- och kapitalplaner ska ses över varje kvartal.
- e) Fortsätta att stärka tillsynsorganisationen inom Banco de Portugal (BdP), optimera dess tillsynsprocesser samt utveckla och genomföra nya metoder och verktyg för tillsyn. BdP kommer att se över standarderna för nödlidande lån i syfte att uppnå konvergens med kriterierna i den berörda tekniska standarden från EBA i enlighet med den tidsram som fastställts på unionsnivå.
- f) Fortsätta att kvartalsvis övervaka bankernas potentiella kapitalbehov med ett framåtblickande förhållningssätt under stressförhållanden, inbegripet genom att integrera den nya ramen för stresstester "uppifrån och ned" i kvalitetssäkringsprocessen, vilket möjliggör en översyn av de viktigaste drivkrafterna bakom resultaten.
- g) Fortsätta att effektivisera den statsägda koncernen Caixa Geral de Depositos (CGD).
- h) Lägga ut förvaltningen av de krediter från Banco Português de Negócios (BPN) som för närvarande innehas av Parvalorem till de företag som har valts ut genom anbudsförfarande med ett mandat att gradvis återvinna tillgångarna; och säkerställa överlåtelse i rätt tid av dotterbolag och tillgångar i de två andra statsägda specialföretagen.
- i) Analysera bankernas återhämtningsplaner och utfärda riktlinjer för systemet för återhämtningsplaner i enlighet med berörda (utkast till) tekniska standarder från EBA och det kommande unionsdirektivet om återhämtningsplaner och rekonstruktion av kreditinstitut, samt utarbeta rekonstruktionsplaner på grundval av de rapporter som bankerna lämnar in.
- j) Slutföra genomförandet av ramen för finansinstituts deltagande i förfaranden för utomrättslig skuldsanering för hushåll och förenkla tillämpningen av ramen för omstrukturering av företagens skulder.
- k) Utarbeta kvartalsrapporter om genomförandet av de nya omstrukturingsverktygen; på grundval av den nyligen genomförda undersökningen utforska alternativ i syfte att stärka återhämtningsplanerna för de företag som anslutit sig till det särskilda revitaliseringsförfarandet för företag som befinner sig i allvarliga finansiella svårigheter (Per) och företagens system för återhämtningsplaner genom utomrättsliga avtal för företag som befinner sig i en svår ekonomisk situation eller överhängande eller faktisk konkurs (Sireve).
- l) Fortsätta övervakningen av företagets och hushållens höga skuldsättning genom kvartalsvisa rapporter samt av genomförandet av den nya skuldsaneringsramen för att maximera dess effektivitet.
- m) På grundval av framlagda förslag uppmuntra en diversifiering av finansieringsalternativen för företagssektorn, utarbeta och genomföra lösningar som ger företagssektorn alternativ till finansiering via traditionella banklån genom en rad åtgärder som syftar till att förbättra företagets tillträde till kapitalmarknaderna.
- n) Förbättra kvaliteten på och styrningen av befintliga statsstödda kreditlinor på grundval av resultaten av den nyligen genomförda externa revisionen. Genomföra den nyligen reviderade färdplanen för att förbättra styrningen av det nationella garantisystemet och för att effektivisera dessa program, samtidigt som man minimerar riskerna för staten.
- o) Inrätta ett finansiellt utvecklingsinstitut (DFI) för att rationalisera och centralisera förvaltningen av den återbetalningsbara delen av finansieringsinstrumenten inom unionens strukturfonder för programperioden 2014–2020. Institutet får varken ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten eller bedriva direkt utlåning.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36)."

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2014.

På rådets vägnar
G. STOURNARAS
Ordförande

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 303/13/KOL

av den 10 juli 2013

om en stödordning avseende en fond för charterflygningar för Nordnorge (Norge)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

MED BEAKTANDE AV avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*), särskilt artikel 61 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE AV avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat *övervaknings- och domstolsavtalet*), särskilt artikel 24,

MED BEAKTANDE AV protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet (nedan kallat *protokoll 3*), särskilt artikel 1.2 i del I och artiklarna 6 och 7.4 i del II, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND

1. Förfarande

- (1) Efter föregående diskussion med övervakningsmyndigheten anmälde de norska myndigheterna genom en skrivelse av den 2 maj 2012 en stödordning avseende en fond för charterflygningar för Nordnorge, i enlighet med artikel 1.3 i del I i protokoll 3 ⁽¹⁾.
- (2) I en skrivelse av den 27 juni 2012 ⁽²⁾ underrättade övervakningsmyndigheten de norska myndigheterna om sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 1.2 i del I och artikel 6.1 i del II i protokoll 3 i fråga om planen att bevilja stöd på grundval av en stödordning avseende en fond för charterflygningar för Nordnorge.
- (3) Övervakningsmyndighetens beslut (nr 246/12/KOL) om att inleda ett förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* och EES-supplementet till denna ⁽³⁾.
- (4) De norska myndigheterna lämnade sina kommentarer på beslut nr 246/12/KOL genom en skrivelse av den 27 augusti 2012 ⁽⁴⁾.
- (5) Övervakningsmyndigheten har mottagit synpunkter på beslut nr 246/12/KOL från åtta berörda parter ⁽⁵⁾.
- (6) De norska myndigheterna kommenterade synpunkterna från tredje part genom skrivelser av den 15 november 2012 ⁽⁶⁾ och 23 april 2013 ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Diariern 632837 och 322824.

⁽²⁾ Diariern 638133.

⁽³⁾ EUT C 291, 27.9.2012, s. 2 och EES-supplement nr 53, 27.9.2012, s. 36.

⁽⁴⁾ Diariern 644991.

⁽⁵⁾ Innovative Experiences (diariern 650797), NHO Reiseliv (diariern 650549), NHO Luftfart (diariern 650733), Avinor (diariern 650806), VinterTroms AS (diariern 650827), Northern Norway Tourist Board Ltd (diariern 650958), hotellkedjorna Rica Hotels och Thon Hotels (diariern 650880) och Voigt Travel b.v. (diariern 668161).

⁽⁶⁾ Diariern 653590 och 653595.

⁽⁷⁾ Diariern 669821.

2. Beskrivning av den föreslagna åtgärden

2.1 Stödordningen avseende en fond för charterflygningar

- (7) Åtgärden består i att inrätta en stödordning avseende en fond för charterflygningar (nedan kallad *charterfonden* eller *stödordningen*) som ska bevilja stöd till researrangörer som bedriver charterflygningar ⁽⁸⁾ till tre fylken i Nordnorge: Nordland, Troms och Finnmark (nedan kallade *fylkena*). Charterfonden kommer att vara ett icke vinstdrivande företag vars uppgift är att bevilja stöd. Charterfonden kommer att kapitaliseras med medel från de tre fylkena.
- (8) Stödordningen kommer att gälla charterflygningar till alla flygplatser i Nordnorge. De norska myndigheterna har uppgett att endast stora flygplan ⁽⁹⁾ förväntas bli relevanta eftersom endast sådana flygplan generellt lämpar sig för charterflygningar ⁽¹⁰⁾. Alla flygplatser i Nordnorge har överskottskapacitet.
- (9) Stödet ska beviljas i form av en utbetalning på högst 25 % av de totala charterkostnader som researrangören ådragit sig för stödberättigade flygningar och ska begränsas till att endast omfatta sådana kostnader ⁽¹¹⁾.
- (10) De norska myndigheterna förutsätter att charterfonden kommer att ge upphov till 16 charterflygningar ⁽¹²⁾ med sju rotationer per charterserie under det första året, dvs. sammanlagt 112 flygrotationer. En kabinfaktor på 60 % ⁽¹³⁾ är det "värsta tänkbara scenariot" som utlöser den högsta stödnivån ⁽¹⁴⁾. Om man förutsätter en genomsnittlig kabinfaktor på 60 %, uppskattas det totala årliga stödbeloppet från charterfonden till cirka 8 400 000 norska kronor ⁽¹⁵⁾.
- (11) Stödordningen utgör en del av de norska myndigheternas sammanhängande regionalutvecklingsstrategi. Ett av de centrala politiska målen för Nordnorge är "å styrke grunnlaget for sysselsetting, verdiskaping og velferd i hele landet gjennom regional og nasjonal satsing, i samarbeid med partnere fra andre land og med berørte urfolk" ⁽¹⁶⁾. De politiska åtgärderna till förmån för Nordnorge är särskilt inriktade på turism och syftar till att förebygga avfolkningen genom att skapa arbetstillfällen inom turistnäringen. Charterfonden nämns också i den norska regeringens turismstrategi ⁽¹⁷⁾. Satsningen på turism för att förhindra avfolkning är en viktig politisk strategi som bedrivs av de regionala myndigheterna i Nordland, Troms och Finnmark ⁽¹⁸⁾.

⁽⁸⁾ En charterflygning definieras som en icke-reguljär flygning.

⁽⁹⁾ Flygplan av kategorin Boeing 737-kategorin och större.

⁽¹⁰⁾ Följande flygplatser i Nordnorge kan för närvarande ta emot stora flygplan: Tromsø, Bodø, Harstad Narvik/Evenes, Alta, Kirkenes (Høybuktmoen), Bardufoss, Svalbard, Lakselv (Banak), Andøya (även kallade "Northern lights airports"). Beträffande Svalbard, se protokoll 40 i EES-avtalet.

⁽¹¹⁾ Se avsnitt 2.5 nedan för en mer ingående beskrivning av stödordningen.

⁽¹²⁾ Med termen "charterserie" avses charterflygningar mellan två orter som upprepas under en begränsad tidsperiod (t.ex. en flygning per vecka mellan Bodø och London från februari till april).

⁽¹³⁾ Kabinfaktorn är den procentuella andelen sålda flygstolar för en flygning. Kabinfaktorn fastställs beroende på det faktiska antalet avresande passagerare, dividerat med flygplanets maximala flygstolskapacitet.

⁽¹⁴⁾ Charterserier med en genomsnittlig kabinfaktor på under 60 % är berättigade till stöd, dock kan maximalt stöd som kan beviljas är emellertid fortfarande 25 % av charterkostnader som uppstått med en kabinfaktor på 60 %. Med en kabinfaktor på under 60 % kommer stödet att inte täcka charterbolagets alla förluster. Detta framgår av figuren i punkt 26 nedan.

⁽¹⁵⁾ Detta motsvarar en 25-procentig stödnivå för de totala charterkostnaderna. Den totala charterkostnaden uppskattas till 33 600 000 norska kronor (300 000 norska kronor per flygrotation multiplicerat med 112).

⁽¹⁶⁾ Se norska regeringens vitbok Nordområdena. Visjon og virkemidler, (Meld. St. 7 (2011–2012), en kortversion, s. 25). Prioriterat är att "[v]idereføre satsingen på reiselivsnæringen i Nord-Norge og på Svalbard." och "[b]idra til å styrke samarbeidet og samordningen mellom ulike reiselivsaktører i nord ytterligere, og støtte opp om utviklingen av Nordnorsk reiseliv AS som et redskap i dette arbeidet" (s. 26). (http://www.regjeringen.no/upload/UD/Vedlegg/Nordområdene/UD_nordomrodene_EN_web.pdf). I den norska regeringens politiska plattform för 2009–2013 nämns turismens betydelse, särskilt för Nordnorge: "Nord-Norge har unike reiselivstilbud, og må gis mulighet til å utløse sitt potensial" (s. 20) (<http://arbeiderpartiet.no/file/download/4859/58535/file/Politisk+plattform+2009-2013.pdf>).

⁽¹⁷⁾ Se norska regeringens turismstrategi: "I Nord-Norge etablerer Avinor 'Northern Light Airports' som varemerke for de største lufthavnene [...] Avinor støtter arbeidet med charterfond for Nord-Norge [...] Denne typen charterfondskal stimulere charteroperasjoner til landsdelen, og tilbakemeldinger fra bransjen tyder på at dette vil være et viktig virkemiddel for å stimulere til ny trafikk" (*Destinasjon Norge – Nasjonal strategi for reisenæringen*, s. 76). (http://avisenagder.no/filarkiv/reiselivsstrategien_april2012.pdf).

⁽¹⁸⁾ Exempelvis har Nordlands fylke utarbetat en *Reiselivsstrategi for Nordland 2011–2015* (<http://www.nfk.no/Filnedlasting.aspx?Mid1=1266&Filld=11230>).

- (12) Charterfonden kommer sannolikt att organiseras som ett företag ägt av de tre fylkena. Charterfondens styrelse kommer att utse en prövningsnämnd som har till uppgift att godkänna ansökningar om stöd enligt stödordningen under förutsättning att vissa kriterier är uppfyllda.

2.2 Stödåtgärdens mål och eventuella effekt

- (13) Målet med charterfonden är att öka användningen av flygplatserna i Nordnorge och att därigenom bidra till regionens ekonomiska utveckling. Stödåtgärden är avsedd att minska de ekonomiska riskerna i samband med charterflygningar (icke-reguljära flygningar) till Nordnorge.
- (14) Fylkena är glesbefolkade och har en genomsnittlig befolkningstäthet på 4,2 invånare per kvadratkilometer, varför de omfattas av definitionen av "regioner som har den lägsta befolkningstätheten" i riktlinjerna för regionalstöd⁽¹⁹⁾. Dessutom avfolkas fylkena.
- (15) Ett begränsat antal charterflygningar har tidigare gått till Nordnorge, dock utan framgång⁽²⁰⁾. En orsak till detta kan vara de avbokningsregler som gäller för charterflygningar. Det är mycket dyrt att avboka i ett sent skede. Ett avbokningsbeslut måste fattas flera månader innan charterserien inleds. Om antalet sålda biljetter vid detta datum är lågt, ställs charterserien ofta in. Researrangören skulle annars riskera att behöva betala en avbeställningsavgift eller bära förlusten för de tomma flygstolar. Turistbranschen anser att om den risken minskades, skulle många flygningar dock bli av, och till och med bli lönsamma. Researrangörerna förefaller dock att föredra att ställa in flygningar på grund av risken för tomma flygstolar i stället för att avvakta med förhoppningen att senare försäljning kommer att göra flygningen lönsam.
- (16) År 2010 uppgick de ekonomiska effekterna av turismen i de tre fylkena till uppskattningsvis 14 miljarder norska kronor. Häri ingår både direkta och indirekta effekter av turism⁽²¹⁾. I följande tabell återfinns några exempel på turistutgifter fördelade mellan olika branscher till de tre fylkena⁽²²⁾.

Fylke/bransch	Livsmedel/ drycker	Passagerare Transport	Aktiviteter	Livsmedel/ drycker	Kläder och skor	Souvenirer, kartor etc.
Finnmark	311,7 milj.	470,8 milj.	51,1 milj.	192,9 milj.	45,8 milj.	23,2 milj.
Troms	453,9 milj.	1 457,8 milj.	80,0 milj.	250,8 milj.	59,6 milj.	31,6 milj.
Nordland	664,0 milj.	2 654,6 milj.	110,3 milj.	428,7 milj.	101,9 milj.	46,6 milj.

⁽¹⁹⁾ Övervakningsmyndighetens riktlinjer för regionalstöd för 2007–2013 (EGT L 231, 3.9.1994, s. 1) och EES-supplement nr 32, 3.9.1994, s. 42, finns även på: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>. Riktlinjerna ändrades senast den 6 april 2006, och offentliggjordes i EUT L 54 28.2.2008, s. 1 och EES-supplement nr 11, 28.2.2008, s. 1. Riktlinjerna motsvarar "riktlinjer för statligt regionalstöd för 2007–2013", som antagits av Europeiska kommissionen, och som offentliggjorts i EUT C 54, 4.3.2006, s. 13 (nedan kallade *riktlinjerna för regionalstöd*). De tre fylkena är Nuts II-regioner. Finnmark har den lägsta befolkningstäthet med 1,6 invånare per kvadratkilometer.

⁽²⁰⁾ År 2009 godkände övervakningsmyndigheten en stödordning för utveckling av linjer från Nordnorges näst största stad, Bodø. Se övervakningsmyndighetens beslut nr 179/09/KOL (Linjeutvecklingsfond – Bodø). Linjeutvecklingsfonden har ännu inte beviljat något stöd enligt stödordningen. I tre år trafikerade flygbolaget Norwegian en flyglinje mellan Tromsø och en av Europas största städer. Trots stöd från Avinor blev denna flyglinje aldrig lönsam. Flyglinjen lades ned i mars 2011. Air Baltic har trafikerat en säsonganpassad flyglinje mellan Tromsø och Riga två gånger per vecka 1 april–30 september. Denna flyglinje lades ned i mars 2011. SAS trafikerar en linje mellan Tromsø och Stockholm två gånger i veckan 1 juli–15 augusti. Därtill kommer att ett ryskt flygbolaget flyger tre gånger per vecka mellan Tromsø och Murmansk i Ryssland. Mot bakgrund av det begränsade antalet internationella linjer finns ett antagande att flyglinjer mellan nordnorska flygplatser och andra europeiska städerna är av begränsat kommersiellt intresse för flygbolagen (diariernr 632837).

⁽²¹⁾ Direkta effekter avser konsumtion som turisterna bekostar med egna medel. De indirekta effekterna avser värdet av turistutgifter i ett vidare perspektiv, t.ex. efterfrågan på varor och tjänster i form av underleverantörsavtal.

⁽²²⁾ Allt tal i norska kronor. Siffrorna är hämtade från rapporten *Reiselivets økonomiske virkninger i Trøndelag og Nord-Norge 2010*, som utarbetats av Landsdelsutvalget och den norska turistförbundet (NHO Reiseliv Nord-Norge).

- (17) Hotellbranschen i Nordnorge dras med överkapacitet och låga rörelsemarginaler. Dessutom varierar kapacitetsutnyttjandet avsevärt under året. En utmaning för turistnäringen är de många säsongsbetonade arbetsplatserna. De norska myndigheterna förutsätter att stödordningen kommer att leda till ökad turism under lågsäsongen, och ha en särskilt positiv effekt på sysselsättningen inom turistnäringen. År 2012 beräknades resenärer till Nordnorge spendera 9 000 norska kronor (per person) i regionen ⁽²³⁾. De norska myndigheterna antar att en låg stödnivå från charterfonden kommer att medföra höga utgiftsbelopp från turister i målområdet för stödordningen. Detta kan illustreras med följande tabell ⁽²⁴⁾.

Genomsnittlig kabinfaktor	Antal turister år 1	Stöd från charterfonden	Turistutgifter	Charterfondens kostnader/turistutgifter
60 %	10 714	8 400 000	96 422 400	8,7 %
61 %	10 892	7 980 000	98 029 440	8,1 %
62 %	11 071	7 560 000	99 636 480	7,6 %
63 %	11 249	7 140 000	101 243 520	7,1 %
64 %	11 428	6 720 000	102 850 560	6,5 %
65 %	11 606	6 300 000	104 457 600	6,0 %
66 %	11 785	5 880 000	106 064 640	5,5 %
67 %	11 964	5 460 000	107 671 680	5,1 %
68 %	12 142	5 040 000	109 278 720	4,6 %
69 %	12 321	4 620 000	110 885 760	4,2 %
70 %	12 499	4 200 000	112 492 800	3,7 %
71 %	12 678	3 780 000	114 099 840	3,3 %
72 %	12 856	3 360 000	115 706 880	2,9 %
73 %	13 035	2 940 000	117 313 920	2,5 %
74 %	13 213	2 520 000	118 920 960	2,1 %
75 %	13 392	2 100 000	120 528 000	1,7 %
76 %	13 571	1 680 000	122 135 040	1,4 %
77 %	13 749	1 260 000	123 742 080	1,0 %
78 %	13 928	840 000	125 349 120	0,7 %
79 %	14 106	420 000	126 956 160	0,3 %
80 %	14 285	0	128 563 200	0,0 %

⁽²³⁾ I anmälan, s. 11 (diariernr 632837), hänvisas till en rapport från Transportøkonomisk institutt, TØI från 2007 nr 941/2008 (<https://www.toi.no/getfile.php/Publikasjoner/T%C3%981%20rapporter/2008/941-2008/941-hele%20%20rapporten%20elektronisk-ny.pdf>).

⁽²⁴⁾ De norska myndigheterna har hävdats att siffrorna endast utgör uppskattningar avsedda för utarbetandet av en budget för charterfonden. På grund av avrundning är siffrorna i tabellen inte helt korrekta.

2.3 Nationell rättslig grund för stödåtgärden

- (18) Kapitaltillskotten från fylkena till charterfonden kommer att ske via deras budgetar. Den rättsliga grunden för beviljat stöd kommer att utgöras av fylkenas budgetbeslut ⁽²⁵⁾.
- (19) Charterfonden kommer att ha rätt att bevilja stöd som bygger på dess stadgar. Standardavtal kommer att ingås mellan charterfonden och stödmottagarna.

2.4 Stödmottagare

- (20) Det är researrangörer, dvs. charterbolag som kommer att söka stöd från charterfonden. Alla ansökningar till charterfonden måste stödjas av tre parter:
- Researrangören, som är den direkta stödmottagaren.
 - Leverantören på bestämmelseorten, som kan vara ett förvaltningsbolag på destinationsorten, ett hotell, turistkontor, eller någon annan kommersiell leverantör av turisttjänster. Stöd från charterfonden beviljas inte till paket som endast innefattar flygbiljetten. Det måste visas att den resepaketet omfattar ett "markarrangemang" i stödordningens målområde med ett värde på minst 800 norska kronor per turist.
 - Flygbolaget, som måste redovisa alla kostnader, tidsfrister, påföljder, skyldigheter och ansvar som gäller för charterserierna.
- (21) Charterfonden prövningsnämnd får avslå en ansökan om
- de tak för stödmedel som charterfondens styrelse satt för aktuell perioden har uppnåtts,
 - någon av stödmottagarens stödjande partnerbolag tros inte kunna uppnå det förväntade affärsresultat som beskrivs i ansökan,
 - ansökan är ofullständig eller inte överensstämmer med offentliggjorda riktlinjer för charterfonden.
- (22) Charterfonden kommer att bevilja stöd till researrangörer som bedriver flygcharter till Nordnorge. Dessa operatörer kan vara etablerade såväl i som utanför Nordnorge och inom eller utanför EES.

2.5 Stödnivå, stödberättigande kostnader, kumulering

- (23) Stödet kommer att beviljas till ett maximibelopp på 25 % av de totala charterkostnaderna och uteslutande begränsas till denna typ av kostnader (dvs. finansiella förpliktelser enligt avtalet mellan researrangören och flygbolaget). Researrangörernas övriga kostnader är inte stödberättigande kostnader enligt stödordningen.
- (24) Stödet kommer att beräknas på grundval av "genomsnittlig kabinfaktor" för flygningar som görs under charterserien, exklusive tomflygningar ⁽²⁶⁾. Kabinfaktorn kommer att fastställas beroende på det faktiska antalet avresande passagerare dividerat med flygplanets maximala flygstolskapacitet. Passageraruppgifterna kommer att grunda sig på officiella siffror från de norska flygplatsmyndigheterna. Tomflygningar kommer inte att beaktas vid beräkningen av den genomsnittliga kabinfaktorn, men ska medräknas när de totala stödberättigande kostnaderna för charterserien beräknas.

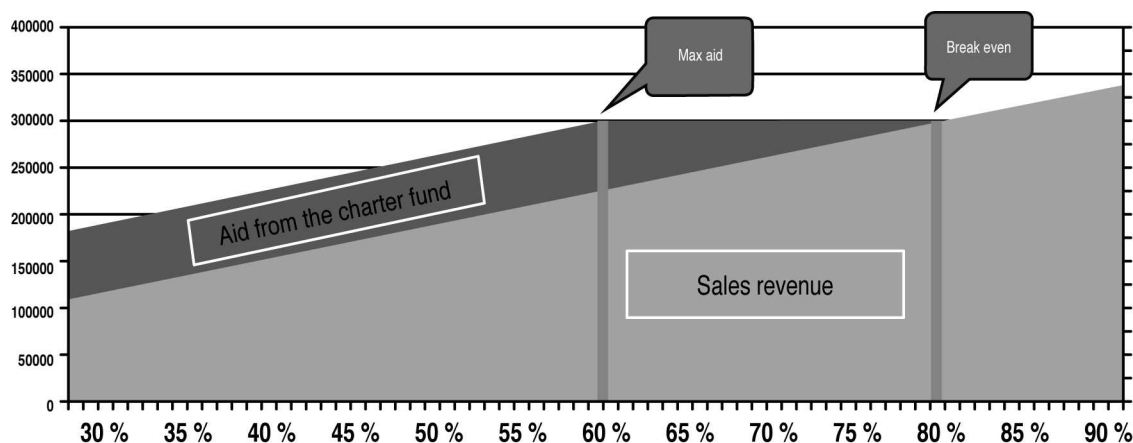
⁽²⁵⁾ Norska staten kommer möjligen att anslå vissa medel ur statsbudgeten.

⁽²⁶⁾ Tomflygningar är flygningar vars syfte är att föra ett flygplan till rätt ort vid början eller slutet av en charterserie. Det återvändande flygplanet efter den första avgången kommer att vara tomt och det flygplan som hämtar de sista passagerare kommer att vara tomt. Tomma reseappar utgör en betydande kostnad för charterserien.

- (25) Researrangörer kommer att vara skyldiga att ange en kritisk punkt där intäkterna motsvarar kostnaderna på 80 % av kabinfaktorn ⁽²⁷⁾. Om försäljningen endast uppnår kabinfaktorn 60 % eller mindre, kommer charterfonden att ersätta researrangören för 25 % av charterkostnader, vilket kommer att vara den högsta tillåtna stödnivån. Sålunda kommer maximalt stöd (25 %) att beviljas för kabinfaktorer på 60 % eller därunder. Stödet kommer att minska till noll när kabinfaktorn når 80 %. Detta illustreras i följande tabell ⁽²⁸⁾.

Kabinfaktor	Försäljningsintäkter (norska kr)	Stöd från charterfonden (norska kr)
50 %	187 500	75 000
55 %	206 250	75 000
60 %	225 000	75 000
65 %	243 750	56 250
70 %	262 500	37 500
75 %	281 250	18 750
80 %	300 000	0

- (26) Om det flygplan som används under en charterserie uppnår en kabinfaktor på mellan 60 och 80 %, kommer stödet från charterfonden att täcka förluster som researrangören ådragit sig i samband med charterserien. Följande figur visar hur charterfonden kommer att fungera ⁽²⁹⁾.

- (27) Såsom framgår av diagrammet ovan förlorar researrangören pengar vid flygningar med en kabinfaktor på mindre än 60 % pengar, eftersom kombination av försäljningsintäkter och en stödnivå på 25 % inte räcker för att nå den kritiska punkten. Det ekonomiska stöd från charterfonden kommer endast att täcka researrangörens förluster när kabinfaktorn ligger mellan 60 % och 80 %.
- (28) Stödet kommer att betalas ut till researrangörerna från charterfonden sedan charterserien till Nordnorge har slutförts och efter det att charterfondens prövningsnämnd har utvärderat och bekräftat att alla tilldelningskriterier är uppfyllda.

⁽²⁷⁾ En kabinfaktor på 80 % betraktas som flygbranschens lönsamhetsnorm.

⁽²⁸⁾ Tabellen har satts samman av charterfonden och ger ett exempel på hur stödordningen kommer att fungera på flygningar från London till Nordnorge med en Boeing 737-800. Den nettokostnad som flygbolaget uppger till researrangören uppskattas till 300 000 norska kronor per flygrotation. 149 personer måste köpa biljetter för att nå den kritiska punkten (80 % av ett flygplans kapacitet på 186 personer).

⁽²⁹⁾ Diagrammet har skapats av charterfonden som en illustration (diariern 632837).

- (29) Stöd från charterfonden får kumuleras med andra former av stöd. Stödmedel för samma stödberättigande kostnader inom ramen för andra stödordningar kommer att samordnas av charterfonden, och stödtaken i tillämpliga riktlinjer kommer inte att överskridas. Regionalt investeringsstöd får inte heller kumuleras med stöd av mindre betydelse avseende samma stödberättigande utgifter, i syfte att kringgå bestämmelserna om högsta tillåtna stödnivå i riktlinjerna för statligt stöd.

2.6 Övervakning och offentliggörande

- (30) Charterfonden kommer att offentliggöras på en ny nätsida på Avinor AS webbplats⁽³⁰⁾ och på www.visitnorthernorway.com.
- (31) Charterfonden kommer att se till att en förteckning över vilka researrangörer som mottar stöd varje år offentliggörs. För varje linje ska följande redovisas: källan till offentlig finansiering, vilket bolag som får stöd, utbetalat belopp samt antalet passagerare som berörs.
- (32) I den händelse en researrangör underlåter att uppfylla de kriterier som fastställts av charterfonden när stödet beviljas kommer straffpåföljder att tillämpas.

2.7 Budget och varaktighet

- (33) Charterfondens budget för de tre första åren ska uppgå till 30 miljoner norska kronor. Ytterligare kapital kommer därför att tillskjutas endast om så behövs. Den maximala kapitalbasen kommer inte att överstiga 30 miljoner norska kronor. Högsta möjliga stöd från charterfonden blir 15 miljoner norska kronor per år (absolut stödtak). Det stödbelopp som beviljas av charterfonden kommer dock uppskattningsvis att ligga långt under 10 miljoner norska kronor om året.
- (34) De norska myndigheterna har uppgett att charterfonden kommer att finnas i tio år.

2.8 Beskrivning av orsakerna till att ett formellt granskningsförfarande inleddes

- (35) På grundval av den information som de norska myndigheterna tillhandahållit anser övervakningsmyndigheten att villkoren enligt artikel 61.1 i EES-avtalet är uppfyllda och att den anmälda stödordningen innefattar statligt stöd. I övervakningsmyndighetens beslut (nr 246/12/KOL) uttryckte övervakningsmyndigheten tvivel om huruvida stödordningen är förenlig med artikel 61.3 i EES-avtalet jämförd med kraven i övervakningsmyndighetens riktlinjer för regionalstöd. Tvivlen rörde särskilt huruvida driftsstöd skulle kunna beviljas direkta mottagare som befinner sig utanför Nordnorge.

3. Synpunkter från berörda parter

- (36) Övervakningsmyndigheten har mottagit synpunkter från åtta berörda tredje parter, varav sju stödjer charterfonden: Innovative Experiences⁽³¹⁾, NHO Reiseliv⁽³²⁾, Avinor, VinterTroms AS⁽³³⁾, Nordnorsk reiseliv AS (Northern Norway Tourist Board Ltd), hotellkedjorna Rica Hotels och Thon Hotels samt Voigt Travel b.v., och en emot: NHO Luftfart⁽³⁴⁾.

⁽³⁰⁾ Avinor AS är ett statsägt företag som driver de flesta civila flygplatserna i Norge.

⁽³¹⁾ Innovative Experiences företräder 33 upplevelsebaserade turistföretag i Nordnorge.

⁽³²⁾ NHO Reiseliv (norska turistförbundet) företräder fler än 2 500 företag som sysselsätter ungefär 55 000 personer. NHO Reiselivs nordnorska filial har 400 medlemmar.

⁽³³⁾ VinterTroms AS ägs av sed reseföretag i Nordnorge.

⁽³⁴⁾ NHO Luftfart företräder företag i flygsektorn i Norge och andra berörda företag.

- (37) Alla tredje parter som *stödjer* charterfonden ger ett kraftfullt stöd och hävdar att den är av mycket stor betydelse för den regionala utvecklingen i Nordnorge och för Nordnorge som turistmål. En del av de synpunkter som kommit övervakningsmyndigheten till del är följande:
- För att utveckla en upplevelseturism i Nordnorge som är lönsam året runt är tillgången till viktiga internationella målgrupper av avgörande betydelse. Ökningen av antalet gäster som anländer vintertid är mycket viktig, och flera direkta charterflygningar kommer att understödja en sådan utveckling. För korta ledigheter eller besök utanför sommarsäsongen är bilkörning eller färd med buss eller tåg till Nordnorge inte något alternativ för målgrupperna. Nordnorge behöver fler verksamheter som fungerar året runt för att säkerställa kompetent personal inom turistnäringen, och för att hålla igång en viktig och attraktiv region under de kommande åren. Det finns ett starkt samband mellan regionen som en befolkad och attraktiv region att leva i, och Nordnorge som ett hållbart, autentiskt, turistområde året runt.
 - Nordnorge hotas av avfolkning. Med undantag för Tromsø har alla flygplatser i regionen mycket ledig terminalkapacitet som kan utnyttjas för internationella flygningar till fromma för regionen. Den anmälda åtgärden kommer att göra Avinors flygplatser i Nordnorge till lokala aktiva inkörsportar för turism. Detta kommer att bidra till fler arbetstillfällen i området, och utvecklingen av turismen kommer därför att få betydande positiva regionala effekter.
 - En särskild utmaning för turistnäringen i Nordnorge är att hålla igång verksamheten året runt och se till att kundunderlaget under vintermånaderna är bärkraftigt och lönsamt.
 - För utvecklingen av vinterturismen i Nordnorge är charterflygningar en prioritet. Charterfonden kommer att vara avgörande för utvecklingen av lönsam vintertrafik och åretruntarbeten inom turistnäringen i regionen.
 - Nordnorsk reiseliv AS har ambition att öka antalet besökare i området med nästan 100 %, från 2,9 miljoner till 5 miljoner år 2018. För att uppnå detta mål är charterflygningar synnerligen viktiga och, enligt researrangörerna, det enda sättet att göra destinationerna tillgängliga.
 - För researrangörerna är det stora problemet risken för misslyckanden, eftersom Nordnorge är en ny destination och många av dem redan säljer liknande produkter på konkurrerande marknader. Följaktligen är det inte lätt att fylla charterflyg och göra verksamheten lönsam på rätt prisnivå.
 - Det faktum att en avsevärd minskning har skett av busscharterresor från Europa till Nordnorge de senaste fem åren innebär att behov finns för att ersätta denna trafik med ny trafik, exempelvis charterflygningar.
 - Charterflygningar bedrivs från flygplatser som är praktiska för kunderna och som går direkt till destinationen, för att man därigenom ska undvika onödig tidsspillan, förseningar, kostnader och energislöseri som kommer sig av transiteringar via olika reguljära flygningar.
 - Charterverksamhet är förenad med stora risker, eftersom flygbolagens avbokningsvillkor inte sammanfaller med kundernas bokningsbeteende. Ett incitament som minskar riskerna kan mycket väl främja trafiken till en relativt ny (vinter-) destination (Nordnorge).
 - Att sätta samman och sälja reseprogram till Nordnorge med hjälp av traditionella reguljära linjer i Norge är inte alls något alternativ. Resepaket med transport per reguljärt flyg skulle bli en helt annan produkt och gälla ett tämligen annorlunda marknadssegment.
- (38) En sammanfattning av de viktigaste synpunkterna från den tredje part som *motsatte sig* inrättandet av charterfonden återfinns nedan ⁽³⁵⁾:
- Det stämmer inte att endast ett fåtal misslyckade flyglinjer har trafikerats under de senaste åren. Exempelvis har SAS trafikerat charterflyglinjer från Tromsø, Evenes och Bodø till flera olika destinationer i övriga Europa under många år, och detta med en regelbunden årlig ökning under de senaste åren. Det är därför möjligt att driva sådana flyglinjer på affärsmissiga grunder.

⁽³⁵⁾ NHO Luftfart (diariern 650733) (inofficiell översättning från norska till engelska).

- Det är missledande att hävda att det är researrangörerna som tar de största riskerna i samband med charterflygningar. Exempelvis SAS erbjuder ett standardavtal som tillåter avbokning utan extra kostnad upp till 60 dagar före flygningen. Avbokning medför en avgift.
- Det norska flyglinjesystemet är uppbyggt kring en princip med "nav och ekstrar". Oslo Lufthavn Gardermoen tjänar som en naturlig punkt för all trafik till Norge, vilket har inneburit att ett starkt inrikesflyg har utvecklats. Därför finns det ett direkt konkurrensutsatt inbördes förhållande mellan dagens flyglinjer till/från Nordnorge och eventuella nya charterlinjer som skulle subventioneras av en charterfond. Det finns ett betydande antal internationella resenärer på de ordinarie flyglinjerna till Nordnorge.
- Stödordningen kommer att få direkta ekonomiska konsekvenser för företag som bedriver ordinarie reguljära flygningar.
- Stödordningen kommer att särskilja charterflygningar som berättigar till stöd från eventuella nya ordinarie flyglinjer från utlandet direkt till Nordnorge. Statligt stöd till charterflygningar kommer att hämma inrättandet av nya reguljära linjer och strida mot den grundläggande principen om rättvis konkurrens.
- Interkontinentala flygningar kräver normalt en högre kabinfaktor än 80 % för att vara lönsamma. För att kunna erbjuda ett tillfredsställande antal inkommande flygningar till Norge från andra europeiska destinationer, är det avgörande var flygplatsbaserna placeras. För att exempelvis locka brittiska turister direkt till mindre destinationer i Nordnorge utgör en bas i Storbritannien en betydande konkurrens fördel. Stödordningen kommer därför i praktiken att gynna utländska flygbolag.
- Det är fullt möjligt för de norska myndigheterna att köpa flyglinjer i enlighet med förordning nr 1008/2008 ⁽³⁶⁾.

4. Kommentarer från de norska myndigheterna

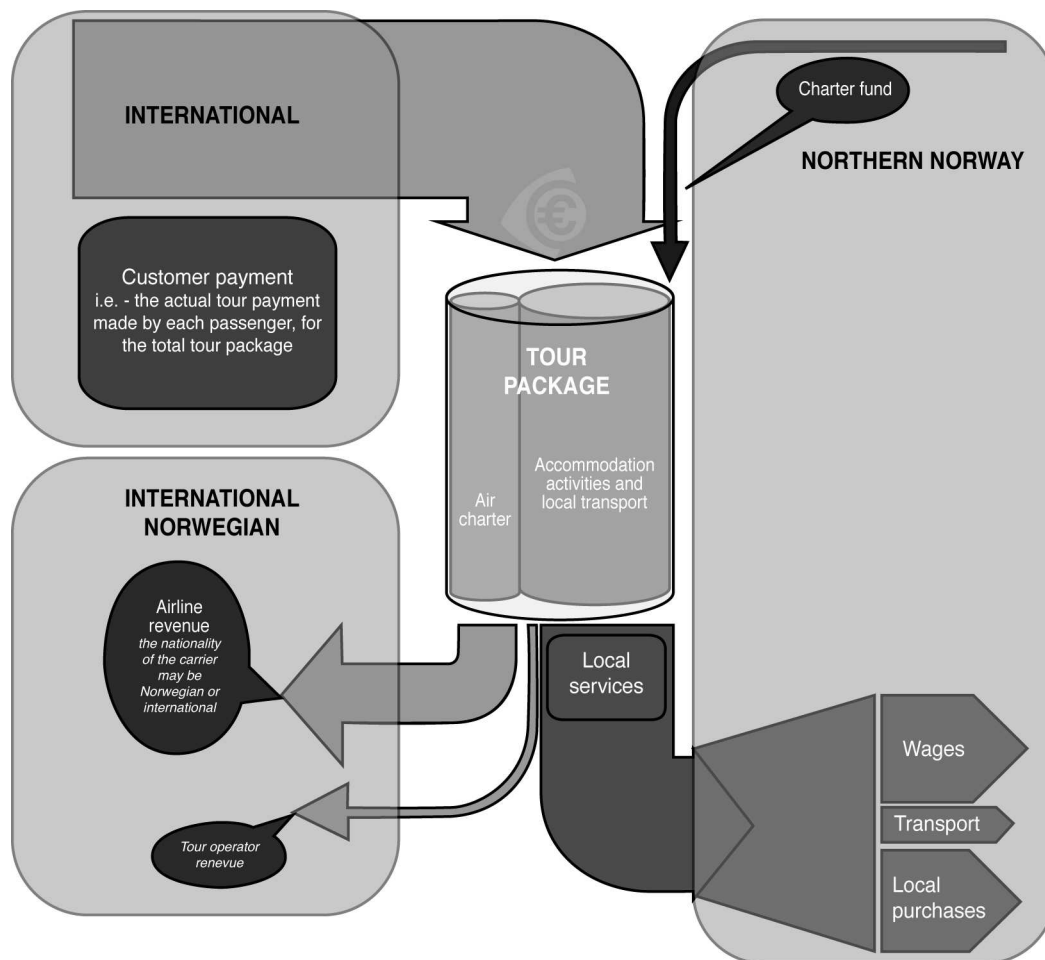
- (39) De norska myndigheterna lämnade sina kommentarer på beslut nr 246/12/KOL genom en skrivelse av den 27 augusti 2012 ⁽³⁷⁾ och kommenterade synpunkterna från berörda parter genom skrivelser av den 15 november 2012 och 23 april 2013 ⁽³⁸⁾.
- (40) De flesta arktiska områdena, inklusive de norra delarna av Norge, lider av en låg grad av diversifiering av det lokala näringslivet, liksom problem som sammanhänger med deras avlägsna belägenhet, långa interna och externa avstånd och besvärliga väderleksförhållanden. Charterfonden är avsedd att bidra till en diversifiering av näringslivet i området, skapa arbetstillfällen inom turistnäringen och sektorer med anknytning till denna. Fylkena anser att charterfonden kommer att bli ett viktigt verktyg för att dämpa avfolkningen av området.
- (41) Det ligger helt i linje med riktlinjerna för regionalstöd att bevilja ett företag etablerat utanför det berörda området stöd så länge stödets avsedda effekt hamnar i den region som är berättigad till regionalstöd. Charterfonden är avsedd att få effekter i alla de tre fylkena i Nordnorge.
- (42) Riktlinjerna för regionalstöd och riktlinjerna för finansiering av flygplatser och för statliga igångsättningsstöd till flygbolag med verksamhet på regionala flygplatser innehåller inte några övre gränser för driftsstöd med anledning av var stödmottagaren är etablerad, förutsatt att den avsedda effekten äger rum i den aktuella regionen. Europeiska kommissionens och övervakningsmyndighetens praxis enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet har, både vad gäller driftsstöd och igångsättningsstöd till regionala flygplatser, dessutom tillåtit driftsstöd utan begränsningar i stödmottagarens område.
- (43) Kopplingen mellan stödet och målområdet är tydlig. Följande figur visar hur charterfonden är avsedd att skapa positiva effekter i Nordnorge ⁽³⁹⁾.

⁽³⁶⁾ Förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2009 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3). Införlivad med EES-avtalet genom bilaga XIII punkt 64a.

⁽³⁷⁾ Diariern 644991.

⁽³⁸⁾ Diariern Nos 653590/653595 och diariern 669821.

⁽³⁹⁾ Diagrammet har skapats av charterfonden som illustration (diariern 644991).

- (44) Den ekonomiska verksamhet som genereras kommer att få flera effekter. Flygbolaget får intäkter från charterbolaget för chartring av flygplanen. Researrangören kommer att få intäkter från charterflygningarna. Den viktigaste påverkan är effekten på den nordnorska ekonomin, vilket framgår av pilarna i högra nedre hörnet i figuren ovan. Charterfonden uppställer inga begränsningar för var den researrangör ska befinna sig som chartrar flygplanet, men denne beviljas endast stöd efter att ha genomfört en charterserie till en regional flygplats i Nordnorge.
- (45) Stödordningen är både nödvändig och lämplig ⁽⁴⁰⁾.
- (46) Fylkena anser att charterfonden är förenlig med riktlinjerna för regionalstöd. Om övervakningsmyndigheten skulle vara av en annan uppfattning, hävdar fylkena att stödordningen ändå är direkt förenlig med EES-avtalet, antingen på grundval av riktlinjerna för finansiering av flygplatser och för statliga igångsättningsstöd för flygbolag med verksamhet på regionala flygplatser, eller på grundval av artikel 61.3 c i EES-avtalet.
- (47) När det gäller synpunkterna från tredje parter har de norska myndigheterna särskilt kommenterat synpunkterna från NHO Luftfart ⁽⁴¹⁾. De norska myndigheterna anser att vissa av dessa synpunkter förefaller bygga på en del divergerande åsikter angående fakta.

— Fylkena har aldrig bestridit förekomsten av charterflygningar från Nordnorge till semesterorter i södra Europa. Detta är dock en annan marknad än den som avses här. Relevant marknad i föreliggande ärende är den som avser tillgång till och efterfrågan på charterflygningar till Nordnorge.

— Fylkena känner inte till några avtal som erbjuder de gynnsamma avbokningsvillkor som NHO Luftfart hänvisar till. Andra operatörer och aktörer i branschen har uppgett att standardvillkoret i charterflygavtal är en icke-återbetalningsbar deposition på 5–10 % i förskott, eller en avbeställningsavgift på 5–10 %. Under alla omständigheter utsätter 60-dagarsfristen för fri avbokning fortfarande researrangörerna för betydande risker, eftersom den generella trenden går mot senare bokningar.

⁽⁴⁰⁾ Se avsnitt 3.3 i del II nedan.

⁽⁴¹⁾ Skrivelse från de norska myndigheterna av den 15 november 2012 (diarienum 653590/653595).

- Fylkena är osäkra på relevansen i NHO Luftfarts argument att flyglinjesystemet i Norge är uppbyggt som ett "nav med ekrar". Avsikten med charterfonden är att stimulera ny trafik, och inte att begränsa redan befintlig trafik. Ny internationell trafik kommer att stötta upp ny utveckling på turistområdet, ny infrastruktur samt en hållbar turistnäring och sysselsättning. Fylkena anser att detta kommer att understödja en ökad efterfrågan på reguljära flygningar från Oslo till Nordnorge. Internationella charterflygningar och inrikesflygningar från Oslo är kompletterande tjänster. En ökning av charterflygningarna från utlandet kommer inte att undergräva det norska flygsemenstret. En betydande del resorna till Nordnorge är dessutom affärsresor, ett segment som ändå inte skulle påverkas av stödordningen.
- NHO Luftfart förefaller överdriva konkurrens effekterna för reguljärflyget. Olika flyglinjer utgör olika marknader. icke-reguljära flygningar och reguljärflyg är dessutom också skilda marknader.
- Det är svårt att se hur den anmälda åtgärden skulle kunna medföra någon diskriminering. Nya reguljära linjer har vid flera tillfällen fått stöd, och storleken på det stödet är långt större än vad som kommer att lämnas via charterfonden.
- Det finns inte någon mekanism i charterfonden som skulle diskriminera norska transportörer. Norska reguljära lufttransportaktörer har inte bara sina baser i Norge såsom NHO Luftfart hävdar.
- Beträffande möjligheten att upphandla lufttrafiktjänster på olönsamma flyglinjer i enlighet med förordning nr 1008/2008, ser fylkena inte hur synpunkten kan vara relevant.

II. BEDÖMNING AV STÖDET

1. Förekomst av statligt stöd

1.1 Statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet

(48) I artikel 61.1 i EES-avtalet föreskrivs följande:

"Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Eftastater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalslutande parterna."

1.2 Förekomst av statliga medel

(49) Stödet ska beviljas av staten eller finansieras med statliga medel.

(50) De norska myndigheterna har meddelat att charterfonden sannolikt kommer att finansieras direkt från budgetarna för de tre fylkena (det kan inte uteslutas att den också kan få motta finansiering direkt från norska staten).

(51) Mot denna bakgrund anser övervakningsmyndigheten att detta villkor är uppfyllt, eftersom stödordningen kommer att finansieras antingen genom fylkenas budgetar eller statens ⁽⁴²⁾.

1.3 Gynnande av vissa företag och produktion av vissa varor

(52) För det första måste åtgärden ge mottagaren en fördel som befriar denne från kostnader som normalt belastar dennes budget.

⁽⁴²⁾ De norska myndigheterna har även nämnt att charterfonden vid något skede i framtiden ska medfinansieras av privata företag. Vid övervakningsmyndighetens bedömning undersöktes inte denna möjlighet, eftersom detta alternativ förefaller relativt osäkert.

- (53) De researrangörer som kan utnyttja stödordningen får motta ett direkt bidrag som sänker charterkostnaderna för en viss charterserie. Tjänsteleverantörer som är etablerade i de tre fylkena som gynnas av en ökning av antalet turister i regionen kommer indirekt att dra nytta av stödordningen.
- (54) För det andra ska stödåtgärden vara selektiv så tillvida att den gynnar vissa företag eller viss produktion.
- (55) Endast researrangörer som bedriva charterflygningar till Nordnorge kommer att gynnas direkt av stödordningen. På samma sätt kommer endast aktörer (tjänsteleverantörer) som är etablerade i de tre fylkena indirekt att gynnas av stödordningen.
- (56) Övervakningsmyndigheten anser därför stödet vara selektivt.

1.4 Snedvridning av konkurrensen

- (57) Statligt stöd omfattas av artikel 61.1 i EES-avtalet, om det snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen och påverkar handeln mellan EES-avtalets avtalsslutande parter. Enligt artikel 61.1 i EES-avtalet räcker det att stödet hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att bevilja en selektiv fördel. Stöd anses utgöra snedvridande konkurrens om det beviljas företag som bedriver sin verksamhet i konkurrens med andra.
- (58) Stödordningens direkta mottagare av stöd är researrangörer som chartrar flygplan till Nordnorge (icke-reguljära flygningar). Researrangörerna är verksamma i flera länder och i en sektor som kännetecknas av en stark konkurrens. Stödordningens indirekta mottagare är tjänsteleverantörer inom turistnäringen i Nordnorge, som gynnas av stödet i form av ökad efterfrågan från utländska turister. Stödet kan uppmuntra turister att välja en resa till Nordnorge i stället för en semesterort i något annat land. Snedvridningen av konkurrensen sker inte bara mellan researrangörer utan möjligen också mellan leverantörer av turisttjänster. Flygplatserna konkurrerar dessutom internationellt för att locka till sig nya flygningar och nya linjer. Stödet kan därför även leda till en snedvridning av konkurrensen mellan flygplatser.
- (59) Övervakningsmyndigheten anser att stödordningen kan stärka ställningen för de aktörer som direkt eller indirekt gynnas av stödordningen i förhållande till konkurrenter som inte får samma fördelar. Allt stöd som beviljas inom ramen för stödordningen kan därför anses snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen.

1.5 Påverkan på handeln mellan de avtalsslutande parterna

- (60) Statligt stöd till specifika företag anses påverka handeln mellan EES-avtalets parter, om mottagaren bedriver ekonomisk verksamhet som omfattar handel mellan de avtalsslutande parterna. Stödet kommer att beviljas researrangörer som erbjuder paketresor för turister från utlandet till Norge. Detta är per definition en gränsöverskridande verksamhet. Turistnäringen i norra Norge, som indirekt kommer att gynnas av stödordningen, konkurrerar dessutom med turistnäringen i andra EES-länder.
- (61) Statligt stöd inom ramen för den anmälda åtgärden kommer därför att påverka handeln mellan EES-avtalets avtalsslutande parter.

1.6 Slutsats

- (62) Övervakningsmyndigheten anser att alla villkor enligt artikel 61.1 i EES-avtalet är uppfyllda och att den anmälda stödordningen därför innefattar statligt stöd. Det statliga stödet är endast förenligt med EES-avtalets funktion om det omfattas av något av undantagen i artikel 61.3 i EES-avtalet.

2. Procedurmässiga krav

- (63) Den stödåtgärd som planeras enligt stödordningen anses vara driftsstöd. Riktlinjerna för regionalstöd har följande lydelse: "Stödordningar för driftstöd omfattas inte av regionalstödskartorna och bedöms från fall till fall på grundval av en anmälan från den berörda Eftastaten enligt artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet" ⁽⁴³⁾.
- (64) Enligt artikel 1.3 i del I i protokoll 3 ska Eftas övervakningsmyndighet "underrättas i så god tid, att den kan yttra sig, om alla planer på vidta eller ändra stödåtgärder. '...' Staten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut."
- (65) Genom att anmäla charterfonden den 2 maj 2012 ⁽⁴⁴⁾ har de norska myndigheterna iakttagit sin anmälningsskyldighet enligt artikel 1.3 i del I i protokoll 3.
- (66) Genom att inte genomföra den anmälda stödordningen har de norska myndigheterna iakttagit genomförandeförbudet enligt artikel 3 i del II i protokoll 3.
- (67) Såsom krävs enligt det formella förfarandet har övervakningsmyndigheten granskat de norska myndigheternas kommentarer och de synpunkter som framförts av tredje parter.

3. Stödets förenlighet

3.1 Bedömning av stödåtgärden enligt artikel 61.3 i EES-avtalet jämförd med riktlinjerna för regionalstöd

- (68) På grundval av undantaget i artikel 61.3 c i EES-avtalet kan följande betraktas som förenligt med EES-avtalets funktion:
- "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".
- (69) I avsikt att bedöma stödets förenlighet utgör det, som redan nämnts, driftsstöd. Driftsstöd befriar ett företag från kostnader som det normalt sett skulle behöva stå för i sin dagliga drift eller normala verksamhet ⁽⁴⁵⁾. Driftsstöd är som regel förbjudet.
- (70) I riktlinjerna för regionalstöd sägs följande:
- "på grundval av artikel 61.3 a och artikel 61.3 c i EES-avtalet [kan kommissionen] betrakta statligt stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i vissa mindre gynnade områden i EES som förenligt med EES-avtalets funktion. Denna typ av stöd kallas statligt regionalstöd. Statligt regionalstöd består av investeringsstöd till stora företag eller, under vissa begränsade förhållanden, av driftstöd. I båda fallen riktas stödet till bestämda regioner för att utjämna regionala skillnader." (understrykning tillagd) ⁽⁴⁶⁾.
- (71) I riktlinjerna sägs även följande:
- "I avvikelse från föregående punkt kan driftstöd som inte minskar gradvis och inte är tidsbegränsat endast godkännas i följande fall: [...] I de regioner som har den lägsta befolkningstätheten, om stödet är avsett att förebygga eller minska en pågående avfolkning av dessa regioner ⁽⁴⁷⁾. De regioner som har den lägsta befolkningstätheten består av eller hör till regioner på Nuts-II-nivå med en befolkningstäthet på 8 invånare/km² eller lägre och inbegriper angränsande mindre områden som uppfyller samma kriterium för befolkningstäthet" (understrykning tillagd) ⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴³⁾ Punkt 81 i riktlinjerna för regionalstöd.

⁽⁴⁴⁾ Diarienum 632837 och 322824.

⁽⁴⁵⁾ Se mål C-348/04 SIDE mot kommissionen, REG [2008], s. I-625, punkt 99 och mål T-162/06 Kronoply GmbH mot kommissionen, REG [2009], s. II-1, punkt 75.

⁽⁴⁶⁾ Punkt 1 i riktlinjerna för regionalstöd.

⁽⁴⁷⁾ Det kommer an på Eftastaten att visa att det föreslagna stödet är nödvändigt och lämpligt för att förebygga eller minska en fortgående avfolkning (se riktlinjerna för regionalstöd, fotnot 65).

⁽⁴⁸⁾ Punkt 69 i riktlinjerna för regionalstöd.

3.2 Stödet får endast tillåtas i de regioner som har den lägsta befolkningstätheten

3.2.1 De tre fylkena tillhör de regioner som har den lägsta befolkningstätheten

- (72) I enlighet med vad som föreskrivs i riktlinjerna för regionalstöd får driftstöd som inte både är tidsbegränsat och gradvis minskar beviljas i regioner som har den lägsta befolkningstätheten, om stödet är avsett att förebygga eller minska en pågående avfolkning av dessa regioner. De regioner som har den lägsta befolkningstätheten är regioner med en befolkningstäthet på 8 invånare per kvadratkilometer eller färre ⁽⁴⁹⁾.
- (73) De tre län fylkena har en befolkningstäthet på 4,2 invånare per kvadratkilometer. De uppfyller därför villkoren enligt riktlinjerna för regionalstöd för att omfattas av den mer flexibla förenlighetsbedömningen av en driftstödsåtgärd.

3.2.2 Direkta stödmottagare befinner sig heller inte nödvändigtvis i regioner som har den lägsta befolkningstätheten – Kopplingen mellan stödåtgärden och den regionala utvecklingen i Nordnorge

- (74) Stödet som sådant kommer att betalas ut till researrangörer som kan befinna sig utanför Norge/EES. Den direkta stödmottagaren kommer därför inte nödvändigtvis vara etablerad i de regioner som har den lägsta befolkningstätheten.
- (75) I beslutet att inleda ett förfarande ifrågasatte övervakningsmyndigheten, om en stödordning för driftsstöd till stödmottagare som kan var etablerade utanför de regioner som har den lägsta befolkningstätheten kan anses vara förenlig med riktlinjerna för regionalstöd. Övervakningsmyndigheten ifrågasatte om det faktum att företag i den aktuella regionen indirekt berörs av stödordningen utgör en tillräckligt stark koppling till den regionala utvecklingen i området.
- (76) De norska myndigheterna har hävdad att kopplingen mellan stödet till researrangören och den regionala utvecklingen i Nordnorge är tillräcklig av följande skäl:
- Stödordningen kommer uteslutande att gälla för charterflygningar till Nordnorge.
 - Endast paketresor som inbegriper ett "markarrangemang" kommer att vara berättigade till stöd inom ramen för stödordningen, och
 - stödet kommer att betalas ut från charterfonden till researrangörer efter det att flygningarna till målområdet har slutförts.
- (77) Övervakningsmyndigheten noterar att en researrangör, endast får stöd om denne flyger en charterserie till en regional flygplats i Nordnorge. Stödet beviljas inte för transport av turister på charterflygningar utanför denna region. Det är uppenbart att stödordningens målområde är Nordnorge, som hör till de områden i Norge som har lägst befolkningstäthet. Övervakningsmyndigheten noterar också kravet att stödordningen endast ska gälla paketresor som inbegriper ett "markarrangemang" i denna region. Detta innebär att stödordningen kan få en direkt effekt i regionen genom att föra dit turister som annars inte kommer till regionen. "Markarrangemanget" bör se till att turister vistas i regionen under sin semester i Nordnorge. "Markarrangemanget" måste enligt stödordningen ha ett värde på minst 800 norska kronor per turist. Stöd från charterfonden kommer att beviljas först sedan charterserien har slutförts och efter att det har styrkts att tilldelningskriterierna uppfylls. Ett av tilldelningskriterierna är att ansökan ska understödjas av en leverantör på destinationsorten som tillhandahåller turisttjänster. Stödet kommer inte att beviljas paket som uteslutande består av flygbiljett. Tjänsteverantörer som är etablerade i de tre fylkena kommer att gynnas av en ökning av antalet turister och den därav följande ökningen av efterfrågan på deras tjänster, och kommer på så sätt indirekt att gynnas av stödordningen. Tabellerna i avsnitt 2.2 i del I om turistutgifter i regionen visar att en ökning av antalet turister kommer att få en direkt ekonomisk effekt på turistnäringen i regionen. Övervakningsmyndigheten anser det vara sannolikt att stödordningens huvudsakliga ekonomiska effekt kommer att kanaliseras till stödordningens målområde.

⁽⁴⁹⁾ Punkt 22 a i riktlinjerna för regionalstöd.

- (78) Övervakningsmyndigheten konstaterar också att Europeiska kommissionen har godtagit att bevilja regionalstöd till mottagare etablerade utanför regioner som är berättigade till regionalstöd. Kommissionen fann till exempel i ett beslut rörande Italien (Sicilien), att bidrag som täcker kostnader som syftar till att främja turisttransport av charterflyg var förenliga med artikel 107.3 a i EUF-fördraget. Bidragen var tillgängliga för researrangörer som hyrde flygplan som transporterade turister till Sicilien. Bidrag för att täcka transportkostnader till Sicilien, som beviljats italienska och utländska resebyråer för att sälja turistresor inom ramen för paketresor och för att befordra turister per järnväg eller till sjöss, befanns också vara förenliga med bestämmelserna ⁽⁵⁰⁾.
- (79) Övervakningsmyndigheten drar på denna grund slutsatsen att även om den direkta mottagaren av stödet kan vara etablerade utanför Nordnorge innehåller stödordningen en tillräcklig koppling till den region som effekterna är avsedda att påverka.

3.3 Stödet måste vara nödvändigt och lämpligt för att förebygga eller minska en fortgående avfolkning

- (80) Det kommer an på Eftastaten att visa att det föreslagna stödet är nödvändigt och lämpligt för att förebygga eller minska en pågående avfolkning ⁽⁵¹⁾.
- (81) För att den anmälda åtgärden ska anses vara nödvändigt, måste de norska myndigheterna visa att det finns ett behov av statligt ingripande för att uppnå målet att förebygga eller minska en pågående avfolkning.
- (82) De norska myndigheterna har meddelat övervakningsmyndigheten att Nordnorge, ett av Europas mest glesbefolkade områden, alltid varit synnerligen gles befolkat och har avfolkats under årtionden. De norska myndigheterna anser därför att det är nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder för att stabilisera bosättningen i regionen och förebygga ytterligare avfolkning. Stödordningen är ett av de verktyg som krävs för att uppnå detta mål. De norska myndigheterna konstaterar att inrättandet av charterfonden inte i sig själv löser avfolkningsproblemet, men anser att den som en del av en allmänt förd politik, kommer öka den ekonomiska verksamheten i regionen och bevara och skapa nya arbetstillfällen. Sysselsättningsmöjligheter och förväntad inkomst är de mest avgörande faktorer som påverkar valet av bosättningsort.
- (83) För att stödordningen ska anses *lämplig* måste de norska myndigheterna visa att den inte är uppenbart att andra åtgärder hade varit ännu *lämpligare* för att uppnå målet att förebygga eller minska avfolkningen av de områdena med den lägsta befolkningstätheten ⁽⁵²⁾.
- (84) De norska myndigheterna hävdar att stödordningen är *lämplig* eftersom den är den bästa åtgärd som står till buds för att öka turismen, skapa arbetstillfällen inom turistnäringen, och på så vis bidra till en minskning av avfolkningen av regionen. Enligt deras uppfattning är traditionellt investeringsstöd inte alltid det *lämpligaste* instrumentet för att lösa de specifika problemen i regionen. Sysselsättning är avgörande faktor för att stödja befolkningsnivåerna. Turism är en växande sektor, och är både arbetsintensiv och beroende av lokal arbetskraft. En av utmaningarna när det gäller att utveckla turistnäringen i Nordnorge är lönsamhet och turistnäringens säsonsrelaterade karaktär. Charterfonden är avsedd att öka turismen under lågsäsongen, och sålunda bidra till arbetstillfällen året runt. De norska myndigheterna hävdar att ett stödinstrument, som bara skulle ha begränsade stödet till lokala företag i regionen, inte skulle leda till en ökning av antalet flygningar till de aktuella flygplatserna (och därigenom lett till en ökning av turismen i området) eller förebygga avfolkningen. Enligt deras synsätt är charterfonden det instrument som har störst chans att nå framgång och minimala snedvridningseffekter. Mot denna bakgrund anser de att stödordningen är *lämplig*.
- (85) I sitt beslut om att inleda förfarandet uttryckte övervakningsmyndigheten tvivel om den anmälda åtgärden och ifrågasatte särskilt om de fastställda målen för stödordningen inte skulle kunna uppnås på annat sätt än genom driftsstöd till researrangörer som arrangerar paketresor med hjälp av charterflygningar (icke-reguljära flygningar) (t.ex. med resepaket som bygger på reguljärt flyg).

⁽⁵⁰⁾ Beslut 1999/99/EG av den 3 juni 1998 regionen Siciliens lag nr 25/93 om åtgärder till förmån för produktiv sysselsättning (EGT L 32, 5.2.1999, s. 18).

⁽⁵¹⁾ Punkt 65 i riktlinjerna för regionalstöd.

⁽⁵²⁾ Se t.ex. övervakningsmyndighetens beslut nr 228/06/KOL av den 19 juli 2006 om den anmälda stödordningen med regionalt differentierade arbetsgivaravgifter: på grundval av de norska myndigheternas uppgifter anser övervakningsmyndigheten att det inte är uppenbart att andra åtgärder än driftsstöd skulle vara *lämpligare* för att uppnå målet att förebygga eller minska avfolkningen i de områden som har dem lägsta befolkningstätheten (s. 23).

- (86) Övervakningsmyndigheten anser att de norska myndigheterna har undanröjt vissa av myndighetens tvivel i detta avseende och har sålunda visat att det finns ett behov för statligt ingripande och att stödordningen är nödvändig som verktyg för att förebygga en avfolkning i den nordnorska regionen. Övervakningsmyndigheten anser också att charterfonden kan ses som ett verktyg som ökar turismen i regionen och i sin tur ökar sysselsättningen i en av Norges minst befolkade regioner. Denna slutsats stöds av tredje parter från olika företag inom turistnäringen i regionen, vilka har förklarat sig vara för stödordningen. Övervakningsmyndigheten har dock hyst tvivel både i fråga om stödordningens lämplighet för samt effekter på utveckling och förebyggandet av avfolkningen i regionen. Det är inte självklart att detta mål inte skulle ha kunnat uppnås på andra sätt, t.ex. genom att arrangera resepaket med hjälp av reguljära flygningar.
- (87) I sin bedömning har övervakningsmyndigheten tagit hänsyn till riktlinjerna för regionalstöd som föreskriver följande:
- ”Om en medlemsstat i undantagsfall planerar att ge individuellt stöd för särskilda ändamål till ett visst företag eller stöd till ett visst verksamhetsområde, skall medlemsstaten visa att projektet bidrar till en sammanhållen regional utvecklingsstrategi” (understrykning tillagd) ⁽⁵³⁾.
- (88) Nordnorge är ett prioriterat område i fråga om regional utveckling och den norska regeringens mål är att förebygga avfolkning och uppmuntra till bosättning i denna region. Stöd till turistnäringen ses som en mycket viktig faktor för utvecklingen av regionen och de norska myndigheterna hävdar att skapandet av sysselsättningsmöjligheter är av särskild betydelse för att uppnå målet att förebygga eller minska avfolkningen i regionen.
- (89) Transportøkonomisk Institutt har beräknat att utländska flygturister år 2007 spenderade 7 480 norska kronor på förbetalda inköp och 6 730 norska kronor på lokala inköp. Under 2012 spenderade resenärer till Nordnorge uppskattningsvis 9 000 norska kronor per person ⁽⁵⁴⁾.
- (90) Mot denna bakgrund anser övervakningsmyndigheten att turistnäringen skulle kunna spela en viktig roll i utvecklingen av regionen. Den ekonomiska inverkan som stödordningen kan få på Nordnorge, genom att öka turismen till området och därigenom göra det mer känt som internationellt turistmål, skulle kunna bidra till att stabilisera och eventuellt öka befolkningen i regionen.
- (91) Trots att reguljära flygningar och icke-reguljära flygningar kan utgöra två separata marknader ⁽⁵⁵⁾, och direkt reguljär flygtrafik till Nordnorge för att öka turismen i regionen kan vara ett mindre lönsamt alternativ (särskilt under lågsäsong), vidhåller övervakningsmyndigheten att det inte är helt uppenbart att reguljära inrikesflygningar inte skulle kunna användas inom ramen för en paketresa, t.ex. då researrangörer erbjuder ”tur och retur -paket”. Övervakningsmyndigheten noterar att Norge har ett välutvecklat, decentraliserat flygplatsnät till följd av den viktiga funktion flygningar har som transportermedel, i synnerhet i utkanten av EES, exempelvis Nordnorge. De norska myndigheterna har förvisso ringat in ett antal inrikeslinjer som berättigar till ersättning för allmän trafikplikt och för vilka staten kompenserar ett visst flygbolag att driva flyglinjer som annars inte skulle vara ekonomiskt lönsamma. Övervakningsmyndighetens är av den uppfattningen är det inte helt klart varför stödordningens uttalade syfte – att bidra till utvecklingen av ett av de minst befolkade regionerna i Norge genom stöd till charterflygningar från utlandet till Norge i syfte att öka antalet turister under lågsäsong och därigenom bidra till sysselsättning året runt – inte också skulle kunna uppnås, åtminstone delvis, genom användning av reguljära avgångar.
- (92) Mot denna bakgrund anser övervakningsmyndigheten att vissa tvivel kvarstår om huruvida stödordningen är det bästa instrumentet för att med minimala snedvridande effekter uppnå de angivna målen. Övervakningsmyndigheten anser i synnerhet att stödordningen har potentiella snedvridande effekter på marknaden för reguljära flygningar.

⁽⁵³⁾ Punkt 10 i riktlinjerna för regionalstöd.

⁽⁵⁴⁾ Se hänvisning till TØI:s rapport nr 941/2008 i fotnot 23 ovan samt anmälan s. 11 (diariernr 632837).

⁽⁵⁵⁾ Europeiska kommissionen har i sina koncentrationsbeslut slagit fast att reguljära och icke-reguljära flygningar inte utgör samma marknad. Se till exempel ärende nr COMP/M.5141 – KLM/Martinair, där kommissionen ansåg att det utbud av flygstolar till charterföretag (dvs. ”grossistmarknaden”) som en marknad som skiljer sig från marknaden för av reguljära lufttransporttjänster till slutkunder. Kommissionen konstaterade att marknaden för försäljning av flygstolar till researrangörer utgör en marknad i föregående led i förhållande till marknaden för försäljning av flygstolar till enskilda personer. Följaktligen är konkurrensförhållandena på denna marknad manifest annorlunda eftersom researrangörer har andra krav än enskilda kunder (exempelvis köp av större antal flygstolar, förhandlingar om rabatt, beaktande av kundernas behov i fråga om flygtider osv.) (EUT C 51, 4.3.2009, s. 4).

- (93) Av detta skäl anser övervakningsmyndigheten att stödordningen är lämplig endast under en begränsad tid för att stödja etableringen av en bärkraftig turistnäring i Norges mest glesbefolkade område. Stödordningens tioåriga löptid, som förespråkas av de norska myndigheterna, förefaller vara alltför tilltagen för att uppnå detta mål. Övervakningsmyndigheten anser att stödordningen bör begränsas till en igångsättningsperiod på tre år, vilket gör det möjligt att utvärdera stödordningens lämplighet. De norska myndigheterna bör därför utvärdera stödordningens effekter vid utgången av denna period, och därvid beakta både stödordningens positiva effekter och eventuella negativa effekter på konkurrensen.

3.4 Stödet måste stå i proportion till syftet med stödordningen

- (94) I enlighet med artikel 61.3 c i EES-avtalet kan stöd till att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter anses förenligt med EES-avtalets funktion "när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset". För att vara förenligt med den gemensamma marknaden måste stödordningen stå i proportion till sitt mål.
- (95) De norska myndigheterna anser att stödordningen har utformats så att endast nödvändig nivå av stöd beviljas. Det maximala stödet (25 %) från charterfonden kommer att beviljas vid en kabinfaktor på 60 % eller lägre. Stödnivån kommer att gradvis minska till noll när kabinfaktorn i genomsnitt uppgår till 80 % ⁽⁵⁶⁾.
- (96) De norska myndigheterna hävdar att stödordningen, som minskar researrangörernas risker, förmodligen kommer medföra en kabinfaktor över 60 %, och att det därför inte är sannolikt att stödnivån kommer att motsvara 25 % av charterkostnaderna.
- (97) Övervakningsmyndigheten konstaterar att ett av grunddragen i stödordningen är att inrätta en garanti för researrangörer så att de inte ställer in flygningar med låg kabinfaktor. Maximalt stöd är 25 % av charterkostnaderna. Ytterligare kostnader som uppstår vid charterflygningar med en kabinfaktor under 60 % kommer inte att ersättas. Det totala årliga stödbeloppet från charterfonden beräknas understiga 10 miljoner norska kronor per år. Övervakningsmyndigheten anser att detta relativt låga stödbelopp som är proportionellt. Ett så lågt belopp påverkar sannolikt inte handeln på ett otillbörligt negativt sätt.
- (98) Stödordningen kan således särskiljas från Europeiska kommissionens beslut angående ett bidragssystem för researrangörer i Grekland ⁽⁵⁷⁾. Enligt den stödordningen skulle researrangörerna få 40 euro per turist. Såsom övervakningsmyndigheten tolkar den stödordningen begränsade den sig inte till att kompensera för merkostnader vid transporter av turister till Grekland ⁽⁵⁸⁾. Charterfonden däremot syftar till att uppmuntra researrangörer att sluta avtalsförpliktelser innan turisterna gör sina bokningar, genom att kompensera researrangörerna i det fall de inte kan täcka kostnaderna för transport av turister till Nordnorge.
- (99) Övervakningsmyndigheten konstaterar också, som redan nämnts, att stödordningens mottagare antingen kan vara etablerade i Norge eller utomlands och att de kan sluta charterflygavtal med antingen norska eller utländska flygbolag. Likartade situationer behandlas på likartat sätt enligt stödordningen. Övervakningsmyndigheten anser därför inte att stödordningen är diskriminerande.
- (100) Mot bakgrund av ovanstående anser myndigheten att stödet är proportionellt till stödordningens mål.

⁽⁵⁶⁾ Se beskrivningen av stödordningen i avsnitt 2.5 i del I ovan.

⁽⁵⁷⁾ Beslut 2003/262/EG av den 27 november 2002 om bidragssystemet för researrangörer i Grekland (EUT L 103, 24.4.2003, s. 63).

⁽⁵⁸⁾ I det ärendet ansåg Europeiska kommissionen också att de grekiska myndigheterna inte hade överlämnat information relevant för en bedömning av lämpligheten av stödet med hänsyn till dess bidrag till den regionala utvecklingen (se skäl 22 i beslutet).

4. Tillståndets varaktighet

- (101) Övervakningsmyndigheten hyste i sitt beslut nr 246/12/KOL av den 27 juni 2012 tvivel om huruvida stödordningen kan godkännas för en period längre än till den 31 december 2013. Mot bakgrund av inkomna synpunkter behövs en längre period för att uppnå en mätbar inverkan på utvecklingen i regionen. Med tanke på de tvivel som övervakningsmyndigheten uttryckte i sitt beslut nr 246/12/KOL, vad gäller stödordningens effekter på utveckling och förebyggandet av avfolkningen i regionen, är en period på tre (3) år mer lämplig. I alla fall bör behovet av och nivå på driftsstödet regelbundet omprövas för att säkra den långsiktiga relevansen för den aktuella regionen ⁽⁵⁹⁾. En längre period kommer att göra underlätta bedömningen av stödordningens varaktiga effekter.
- (102) Efter en period av tre (3) år bör Norge därför lämna en rapport med en utvärdering av stödordningens effekter på utvecklingen av turistnäringen och förebyggandet av avfolkning i regionen samt dess effekter på konkurrensen så att övervakningsmyndigheten kan bedöma om stödordningen är nödvändig och lämplig.

5. Slutsats

- (103) Övervakningsmyndigheten anser att samtliga villkor enligt artikel 61.1 i EES-avtalet är uppfyllda, och att den anmälda stödordningen avseende en fond för charterflygningar följaktligen innefattar statligt stöd.
- (104) På grundval av ovanstående bedömning anser övervakningsmyndigheten att stödordningen avseende en fond för charterresor är förenlig med EES-avtalet enligt undantaget i artikel 61.3 c i detta avtal.
- (105) Övervakningsmyndigheten hyste dock tvivel om stödordningens lämplighet för och effekter på utvecklingen i regionen och förebyggandet av avfolkningen. I synnerhet vad gäller möjligheten att uppnå målen på andra sätt. Övervakningsmyndigheten kom därför till slutsatsen att stödordningen kan godkännas för en period av tre år från och med dagen för antagandet av detta beslut. De norska myndigheterna ska dessutom vara skyldiga att förbereda och utarbeta en utvärdering av stödordningen, som dokumenterar dess effekter på utvecklingen av turismen och förebyggandet av avfolkningen av regionen samt dess effekter på konkurrensen. Utvärderingen ska göras av en oberoende expert och överlämnas till övervakningsmyndigheten.
- (106) De norska myndigheterna erinras om sin skyldighet enligt artikel 21 i del II i protokoll 3 i förening med artiklarna 5 och 6 i genomförandebestämmelserna ⁽⁶⁰⁾ att överlämna årsrapporter om stödordningens genomförande.
- (107) De norska myndigheterna erinras också om att alla planer på ändringar av denna stödordning ska anmälas till myndigheten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Stödordningen avseende en fond för charterflygningar för Nordnorge som anmälts av de norska myndigheterna utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.

Artikel 2

Stödordningen är förenlig med EES-avtalets funktion enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet, under förutsättning att den tillämpas under en period av tre (3) år räknat från dagen för detta beslut. Vid utgången av denna treårsperiod ska Norge lämna in en rapport till övervakningsmyndigheten med en utvärdering av stödordningens effekter på utvecklingen av turismen och förebyggandet av avfolkningen av regionen samt dess effekter på konkurrensen.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Norge.

⁽⁵⁹⁾ Punkt 71 i riktlinjerna för regionalstöd.

⁽⁶⁰⁾ Tillgänglig på följande adress: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>

Artikel 4

Endast den engelska versionen av detta beslut är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 10 juli 2013.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Oda Helen SLETNES
Ordförande

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Ledamot av kollegiet

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV